

Liahona

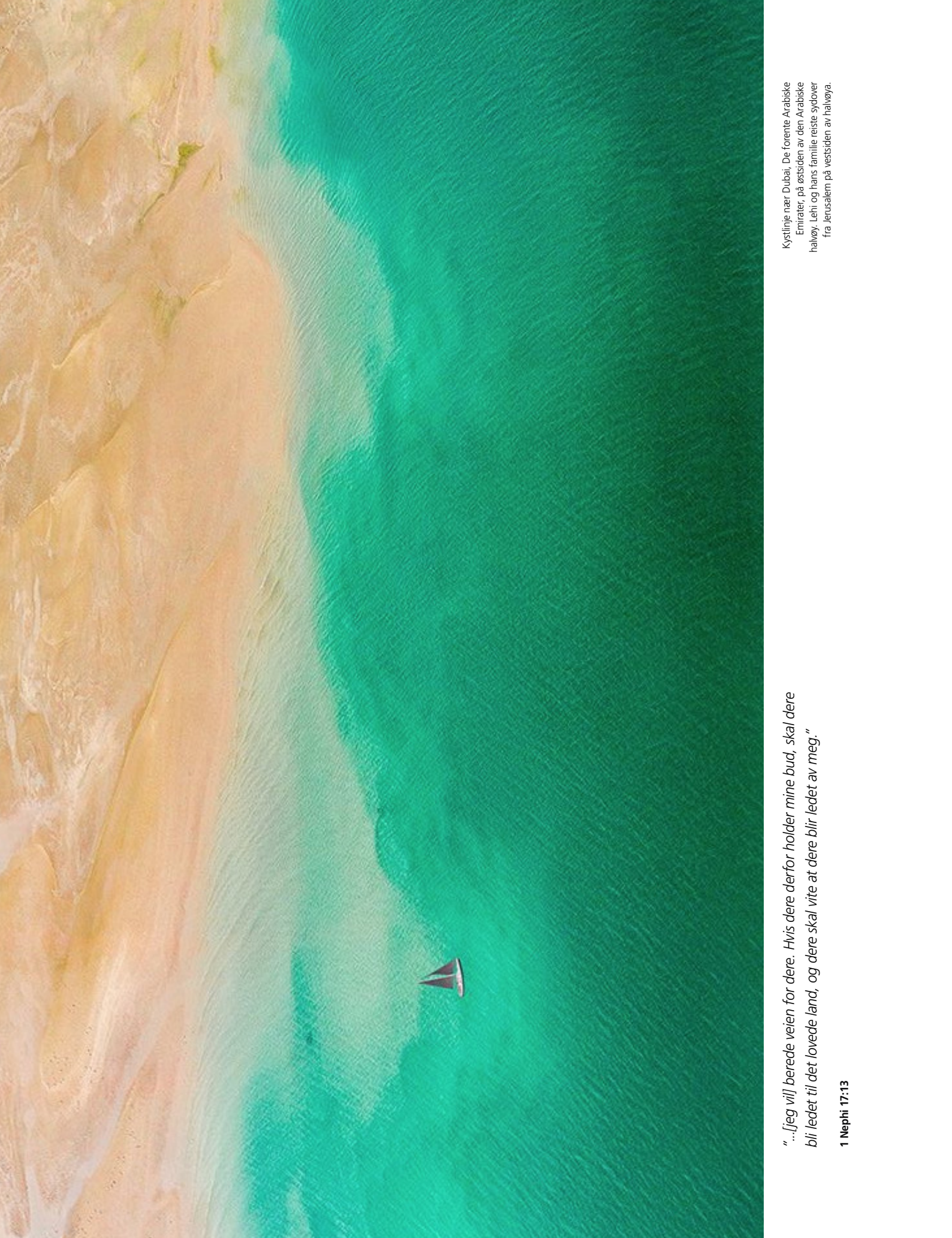

**Howard W. Hunter:
Far, advokat, musiker,
profet, s. 18**

**Kraften i Mormons bok
til å forandre ditt liv,
s. 24, 40, 56, 68, 72**

Kunnskap om Guddommen, s. 32

**Sliter du med å bygge ditt liv?
Prøv Guds plantegning, s. 62**

"...[jeg vill] berede veien for dere. Hvis dere derfor holder mine bud, skal dere bli ledet til det lovede land, og dere skal vite at dere blir ledet av meg."

1 Nephi 17:13

Kystlinje nær Dubai, De forente Arabiske Emirater, på østsiden av den Arabiske halvøy. Lehi og hans familie reiste sydover fra Jerusalem på vestsiden av halvøya.

BUDSKAP

- 4 Budskap fra Det første presidentskap: Lykke for dem vi har kjær**
Av president Henry B. Eyring
- 7 Besøkende lærerinnens budskap: Familien – en erklæring til verden**

HOVEDARTIKLER

- 18 Howard W. Hunter: Min far, profeten**
Av Richard A. Hunter
En sønns perspektiv på en siste-dagers profet.
- 24 Mormons boks omvendelseskraft**
Av eldste Kevin S. Hamilton
Det finnes en nøkkel til å motta et vitnesbyrd om Jesu Kristi evangelium.
- 28 Kom, følg med meg: Undervis i de grunnleggende tingene hjemme**
Av Alicia Stanton og Natalie Campbell
Forslag til å lære om de månedlige ungdomstemaene som familie.
- 32 Bli kjent med Guddommen**
Av eldste Jeffrey R. Holland
Vi skulle strekke oss etter å bli ett med Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, slik Jesus ba om at vi måtte være.

AVDELINGER

- 8 Notater fra generalkonferansen i oktober 2015**
- 10 Hva vi tror på: Vi tror at vi må være positive**
- 12 Vårt hjem, vår familie: Vårt beste forsvar mot pornografi**
Av Kerry Hanson Jensen
- 14 Refleksjoner og speilbilder: Ikke det mirakelet vi ønsket**
Av Brittany King
- 15 Tjeneste i Kirken: Be om det**
Av Taryn Taylor
- 16 Nytt fra Kirken**
- 40 Sagt av siste-dagers-hellige**
- 80 Til vi ses igjen: Lignelsen om ugleeक्सpressen**
Av eldste James E. Talmage

OMSLAGSSIDEN

Forsiden: Foto av president Howard W. Hunter sammen med barnebarna Kathleen og Anne. Annen omslagsside: Foto: Abrar Mohsin. Nest siste omslagsside: Foto: Robert Casey.

44

44 Jordelivets åpenbarte realiteter

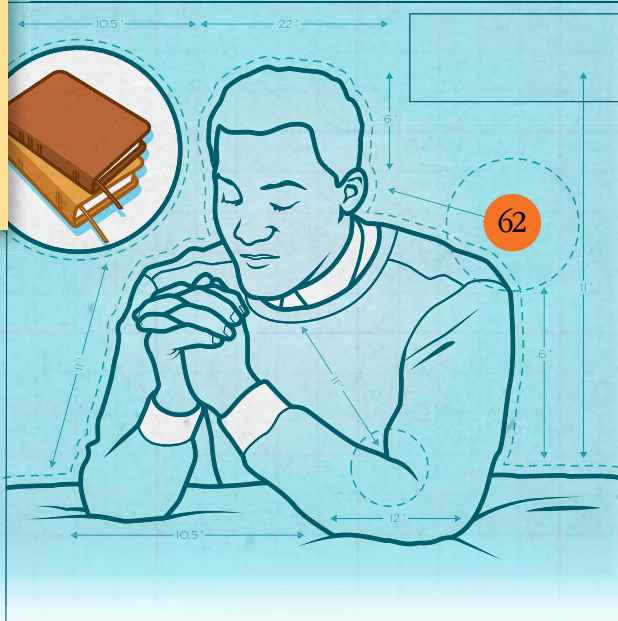
Av eldste Paul B. Pieper

Vi må avvise Satans løgner for å oppleve den fylde av jordelivet som fører til evig lykke.

Se om du kan finne liahonaen som er gjemt i dette nummeret.

Tips: Hva slags reiser har du vært på?

50 GUFs tema 2016: Strev fremover med standhaftighet i Kristus

Av de øverste presidentskapene for Unge menn og Unge kvinner

52 Linje på linje: 2 Nephi 31:20

53 Plakat: Strev fremover

54 Vi skulle lære om vår himmelske Fader: Et studium av episke proporsjoner

Hvor godt kjenner du din himmelske Fader?

56 Moroni, min mor og en lærdom for livet

Av Louisa Hoe

Det var en stor velsignelse for meg å kunne lære om evangeliet hjemme.

58 Vår spalte

60 Svar fra Kirkens ledere: Hvordan vi kan streve fremover

Av eldste Neil L. Andersen

61 Rett på sak

62 La Gud være din arkitekt

Av David Dickson

Gud har en bedre plan for ditt liv enn du kan drømme om.

71

66 Barn som står rakrygget: Hun står rakrygget i Etiopia

Av Amie Jane Leavitt

68 Les bedre for hver dag

Av Marissa Widdison og Sonia Quenallata

Mormons bok hjalp Joseph å lære å lese bedre!

70 Svar fra en apostel: Hvordan kan jeg få mitt eget vitnesbyrd?

Av eldste Robert D. Hales

71 Wilfords fasteoffer

Av eldste Chi Hong (Sam) Wong

Wilford tjente ingen penger, men han ønsket likevel å dele det han hadde.

72 Mormons bok lærer oss om Jesus Kristus

Alle profetene i Mormons bok underviste om Jesus.

74 En helt i Mormons bok: Nephi var lydig

75 Jeg kan lese Mormons bok

76 For små barn: En reise i villmarken

79 En side å fargelegge: Jeg kan velge det rette

Det første presidentskap: Thomas S. Monson,
Henry B. Eyring, Dieter F. Uchtdorf

De tolv apostlers quorum: Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks,
M. Russell Ballard, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland,
David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson,
Neil L. Andersen, Ronald A. Rasband, Gary E. Stevenson,
Dale G. Renlund

Redaktør: Joseph W. Sitati

Assisterende redaktører: James B. Martino,
Carol F. McConkie

Rådgivere: Brian K. Ashton, Randall K. Bennett, Craig A.
Cardon, Mary R. Durham, Christoffel Golden, Douglas D.
Holmes, Larry R. Lawrence, Carole M. Stephens

Administrerende direktør: David T. Warner

Daglig leder: Vincent A. Vaughn

Director of Church Magazines: Allan R. Loyborg

Økonomiansvarlig: Garff Cannon

Redaksjonssjef: R. Val Johnson

Assisterende redaksjonssjef: Ryan Carr

Produksjonssjef: Megan VerHoef

Tekst og redigering: Brittany Beattie, David Dickson, David A.

Edwards, Matthew D. Flitton, Lori Fuller, Garrett H. Garff,
LaRene Porter Gaunt, Jill Hacking, Charlotte Larcabal, Mindy
Anne Leavitt, Michael R. Morris, Sally Johnson Odekirk, Joshua J.
Perkey, Jan Pinborough, Richard M. Romney, Paul VanDenBerghe,
Marissa Widdison

Kunstnerisk ansvarlig: J. Scott Knudsen

Bilderedaktør: Tadd R. Peterson

Design: Jeanette Andrews, Fay P. Andrus, Mandie M. Bentley,
C. Kimball Bott, Tom Child, Nate Gines, Colleen Hinckley, Eric P.
Johnsen, Susan Lofgren, Scott M. Mooy, Mark W. Robison, Brad
Teare, K. Nicole Walkenhorst

Koordinator for opphavstret: Collette Nebeker Aune

Produksjonssjef: Jane Ann Peters

Produksjon: Connie Bowthorpe Bridge, Julie Burdett,
Katie Duncan, Bryan W. Gygi, Denise Kirby, Ginny J. Nilson,
Gayle Tate Rafferty

Førhåndstrykk: Jeff L. Martin

Trykkerisjef: Craig K. Sedgwick

Oversettelse: Statsautorisert translator Petter Svanevik

Distribusjonssjef: Stephen R. Christiansen

Distribusjon: Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige,

Department of MSR Sveagatan 8A, 441 32 Alingsås, Sverige

Abonnementsinformasjon: For abonnement eller

adresseforandring vennligst kontakt kundeservice

Telefon: +46 (0) 8500 655 20

E-post: rctestockholm@ldschurch.org

Internett: store.lds.org

Abonnementspris pr. år: NOK 64 (inkl. mva. og porto)

Send manuskripter og spørsmål til *Liahona*, Rm. 2420,

50 E. North Temple St., Salt Lake City, UT 84150-0024,

USA; e-post til: liahona@ldschurch.org; eller på internett:

liahona.lds.org.

*Liahona*s lokalredaksjon:

Redaksjonens adresse:

Ole Podhorny

Vestbrynet 13

1519 MOSS

Tlf.: 69 27 17 04

Nyhetsredaktør: Ole Podhorny

Liahona (et navn fra Mormons bok som står for «kompass»
eller «veiviser») utgis på albansk, armensk, bulgarsk, bulgarsk,
kambodjansk, cebuano, kinesisk, kinesisk (forenklet), kroatisk,
tsjekkisk, dansk, nederlandsk, engelsk, estisk, filipinsk, finsk,
fransk, tysk, gresk, ungarsk, islandsk, indonesisk, italiensk,
japansk, kiribatisk, koreansk, latvisk, litauisk, gassisk, marshallsisk,
mongolsk, norsk, polsk, portugisisk, rumensk, russisk, samoansk,
slovensk, spansk, svensk, swahili, tagalog, tahitisk, thai,
tongansk, ukrainsk, urdu og vietnamesisk. (Hyppigheten varierer
for de forskjellige språkområder.)

© 2016 Intellectual Reserve, Inc. Ettertrykk forbudt.

Trykt i USA.

Tekst og bildemateriale i *Liahona* kan kopieres til ikke-
kommersielt bruk i kirken eller i hjemmet. Bildemateriale kan
ikke kopieres hvis det er påført anmerking om at kopiering ikke
er tillatt. Spørsmål om opphavsrett rettes til Intellectual Property
Office, 50 East North Temple, Salt Lake City, UT 84150, USA;
e-post: cor-intellectualproperty@ldschurch.org.

For Readers in the United States and Canada:

January 2016 Vol. 80 No. 1. LIAHONA (USPS 311)

Norwegian (ISSN 1522-9238) is published monthly by

The Church of Jesus Christ of Latter-day Saints, 50 East North

Temple, Salt Lake City, UT 84150. USA subscription price is

\$10.00 per year; Canada, \$12.00 plus applicable taxes.

Periodicals Postage Paid at Salt Lake City, Utah. Sixty days' notice

required for change of address. Include address label from a

recent issue; old and new address *must* be included. Send USA

and Canadian subscriptions to Salt Lake Distribution Center at

address below. Subscription help line: 1-800-537-5971.

Credit card orders (Visa, MasterCard, American Express) may be

taken by phone or at store.lds.org. (Canada Poste Information:

Publication Agreement #40017431)

POSTMASTER: Send all UAA to CFS (see DMM 707.4.12.5).

NONPOSTAL AND MILITARY FACILITIES: Send address

changes to Distribution Services, Church Magazines,

P.O. Box 26368, Salt Lake City, UT 84126-0368, USA.

Ideer til familiens hjemmeaften

Dette nummeret inneholder artikler og aktiviteter som kan brukes på familiens hjemmeaften. Her er to eksempler.

“Kom, følg med meg: Undervis i de grunnleggende tingene hjemme,”

side 28: Denne artikkelen har forslag til undervisning og læring for seks emner. Dere kan bruke forslaget til januars ungdomstema, Guddommen, på en familiens hjemmeaften. Dere kan også gjennomgå som familie læringsmetodene som beskrives i artikkelen og ta opp hvilke som har vært spesielt nyttige for deres familie. Du kan gjerne be noen familiemedlemmer bruke disse metodene til å forberede fremtidige familiens hjemmeaften-leksjoner basert på emnene i evangeliet i denne artikkelen.

“En reise i villmarken,” side 76: Vurder å sette opp en liten hinderløype i hjemmet, kanskje ved å flytte rundt på møbler og knytte hyssing over gangene. Gi hvert familiemedlem bind for øynene bortsett fra én som skal gi resten av familien instruksjoner for å komme gjennom den. Etterpå kan dere snakke om hvordan vår himmelske Fader veiledet Nephi og hans familie til det lovede land. Dere kan så snakke om hvordan vår himmelske Fader har gjort det mulig for deg og din familie å komme trygt hjem til ham.

PÅ DITT SPRÅK

Liahona og annet av Kirkens materiale er tilgjengelig på mange språk på languages.lds.org. Gå inn på [facebook.com/liahona.magazine](https://www.facebook.com/liahona.magazine) (tilgjengelig på engelsk, portugisisk og spansk) for å finne ideer til familiens hjemmeaften, hjelpemidler til søndagsleksjoner og artikler du kan dele med familie og venner.

EMNER I DETTE NUMMERET

Tallene viser til første side av artikkelen.

Arbeid, 44

Barn, 14, 15, 44

Bønn, 14, 15

Den hellige ånd, 4, 28,

32, 50, 52, 70

Ekteskap, 18, 44

Evig liv, 50, 52

Familie, 7, 12, 14

Familiens hjemmeaften,

12, 28, 54

Fasteoffer, 71

Frelsesplanen, 28, 44

Glede, 4, 10

Guddommen, 28, 32

Handlefrihet, 4, 44

Hunter, Howard W., 18

Håp, 50, 52, 60, 62

Innstilling, 10, 50

Jesus Kristus, 28, 32, 50,

52, 70, 72

Kall, 15

Lydighet, 4, 32, 60, 62,

70, 74

Misjonærarbeid, 12, 58,

66

Mormons bok, 12, 24, 40,

41, 42, 43, 66, 68, 72, 74,

75, 76

Offer, 18, 71

Omvendelse, 40

Prestedømme, 28, 50

Profeter, 18, 28

Skriftstudium, 12, 54, 56,

58, 70, 72, 75

Tro, 50, 58, 60, 62, 80

Undervisning, 28

Ungdom, 50, 58

Vennlighet, 18, 71

Vise kjærlighet, 4, 32, 50,

52, 60

Vitnesbyrd, 32, 42, 58,

66, 70

Vår himmelske Fader, 32,

54, 70

Av president
Henry B. Eyring

Førsterådgiver i Det
første presidentskap

Lykke FOR DEM VI HAR KJÆR

Vi ønsker alle lykke for dem vi er glad i, og vi ønsker så lite smerte for dem som mulig. Når vi leser beretningene om lykke – og smerte – i Mormons bok, blir vi rørt når vi tenker på våre kjære. Her er en sann beretning om en lykkelig tid:

“Og det skjedde at det ikke var noen stridigheter i landet på grunn av Guds kjærlighet som bodde i menneskenes hjerter.

Og det var ingen misunnelse eller strid eller opptøyer eller hor eller løgn eller mord eller noen slags løssaktighet, og det kunne sikkert ikke være noe lykkeligere folk blant alle mennesker skapt ved Guds hånd.

Så leser vi:

“Og hvor velsignet var de ikke, for Herren velsignet dem i alt de foretok seg. Ja, de ble velsignet og det gikk dem vel like til ett hundre og ti år var gått, og den første generasjon fra Kristus var gått bort, og det var ingen stridigheter i hele landet” (4 Nephi 1:15–16, 18).

Kristi kjærlige disipler ber om og arbeider for en slik velsignelse for andre og for seg selv. Ut fra beretninger i Mormons bok og, for mange av oss av egen erfaring, vet vi at lykkens gave er oppnåelig. Vi vet at veien til lykke er tydelig merket. Vi vet også at det ikke er lett å opprettholde lykken med mindre “Guds kjærlighet” bor i vårt hjerte, i likhet med nephittene etter Frelserens besøk.

Denne kjærligheten fantes i nephittenes hjerte fordi de holdt loven som gjorde det mulig. Et sammendrag av denne loven finnes i nadverdsbønnene, som begynner med en inderlig bønn til vår kjærlige himmelske Fader. Vi ber med et hjerte fullt av tro på og med dyp kjærlighet til vår personlige Frelser. Vi forplikter oss med ærlig hensikt til å påta oss hans navn og minnes ham og holde alle hans bud. Til slutt utøver vi tro på at Den hellige ånd, det tredje medlemmet av Guddommen, alltid kan være hos oss og vitne for vårt hjerte om Faderen og hans elskede Sønn. (Se L&p 20:77, 79.)

Med Den hellige ånds veiledning kan vi forandre vårt hjerte slik at vi ønsker og er takknemlige for vår himmelske Faders og vår Herre Jesu Kristi kjærlighet. Det er lett å få Guds kjærlighet i vårt hjerte, og det samme er det å miste følelsen av denne kjærligheten i vårt hjerte. Noen kan for eksempel velge å be sjeldnere til vår himmelske Fader eller ikke å betale full tiende eller å slutte å nyte Guds ord eller å ignorere de fattige og trengende.

Ethvert valg om ikke å holde Herrens bud kan få Ånden til å trekke seg bort fra vårt hjerte. Med dette tapet følger redusert lykke.

Lykken vi ønsker for våre kjære, avhenger av deres valg. Uansett hvor glad vi er i et barn, en undersøker eller våre venner, kan vi ikke tvinge dem til å holde Guds bud slik at

de kvalifiserer seg til Den hellige ånd som kan røre ved og forandre deres hjerte.

Så den beste hjelpen vi kan gi, er hva som helst som får dem vi er glad i, til å være nøye med sine egne valg. Alma gjorde det med en oppfordring som som du også kan gi:

“[Dere skulle] ydmyke dere for Herren og påkalle hans hellige navn og alltid våke og be, så dere ikke blir fristet mer enn dere kan tåle og således være ledet av Den Hellige Ånd, bli ydmyke, saktmodige, medgjørlige, tålmodige, fulle av kjærighet og all langmodighet,

ha tro på Herren, ha et håp om at dere skal motta evig liv, og alltid ha Guds kjærighet i deres hjerter, så dere kan bli løftet opp på den siste dag og gå inn til hans hvile” (Alma 13:28–29).

Jeg ber om at de du elsker, må ta imot en inspirert oppfordring til å velge veien til varig lykke. ■

UNDERVIS FRA DETTE BUDSKAPET

President Eyring lærer oss at lykken vi føler i livet, avhenger av avgjørelsene vi tar. Når dere snakker om dette budskapet, kan dere vurdere å fokusere på de tingene president Eyring nevner at vi kan velge å gjøre

(som å be, arbeide, utøve tro og forplikte oss med ærlig hensikt) for å lede oss til denne veien mot lykke. Du kan oppfordre dem du underviser, til å skrive ned to eller tre ting de ønsker å gjøre for i større grad å følge “veien til varig lykke”.

Handlinger som fører til lykke

President Eyring underviser at "lykken vi ønsker for våre kjære, avhenger av deres valg".

Du kan lese om virkningen valg kan ha i beretningene om Nephi, Laman og Lemuel. Laman og Lemuel knurret og ønsket ikke å holde budene (se 1 Nephi 2:12). Som følge av dette ble de og deres etterkommere forbannet og avskåret fra Herrens nærhet (se 2 Nephi 5:20–24). Nephi valgte å adlyde budene (se 1 Nephi 3:7), og det var derfor han og hans folk "levde på en måte som bragte lykke" (2 Nephi 5:27).

Du kan velge å være rettskaffen og være lykkelig. Men andre rundt deg vil trolig fortsatt gjøre dårlige valg som fører til elendighet eller ubehag. Selv om det er opp til dem selv å ta disse avgjørelsene, kan ditt eksempel ha en positiv innflytelse på valgene deres. Hvordan kan dine valg hjelpe andre å bli lykkeligere? Snakk med familien din om hvordan du kan øve positiv innflytelse på andre rundt deg og hjelpe dem å finne lykke.

BARN

Vennlighetsutfordringen

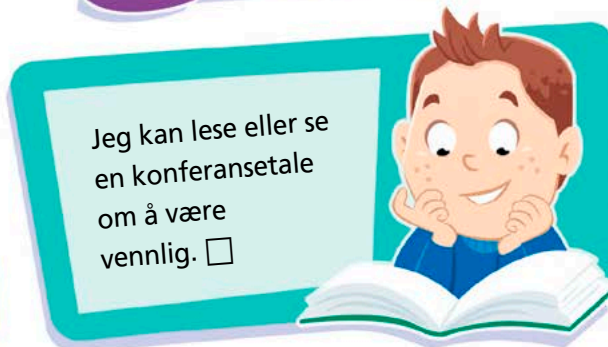
Da Jesus besøkte folket på det amerikanske kontinent, lærte han dem å vise kjærlighet for hverandre og være vennlige. Hva kan du gjøre for å følge Jesus og vise andre kjærlighet? Her er noen forslag. Merk av hver utfordring etter hvert.

Jeg kan smile til noen som virker ensomme.

Jeg kan _____

 _____ .

Jeg kan lese eller se en konferansetale om å være vennlig.

Jeg kan gi noen som er lei seg en klem.

Jeg kan _____

 _____ .

Jeg kan synge en Primær-sang for familien min.

Jeg kan hjelpe noen i det skjulte.

Studer ydmykt dette stoffet, og søk å få vite hva du skal dele med andre. Hvordan vil det å forstå læren om familien velsigne dem du våker over som besøkenne lærerinne? Du finner mer informasjon på reliefsociety.lds.org.

Familien – en erklæring til verden

Om Hjelpeforeningens fellesmøte i 1995, da president Gordon B. Hinckley (1910–2008) første gang leste “Familien – en erklæring til verden,” sa Bonnie L. Oscarson, Unge kvinners øverste president: “Vi var takknemlige for og verdsatte klarheten, enkelheten og sannheten i dette åpenbarte dokumentet... Erklæringen om familien har blitt vår målestokk for å bedømme verdens filosofier, og jeg vitner om at prinsippene som forklares i denne uttalelsen, er like sanne i dag som de var da de ble gitt oss av en Guds profet for nesten 20 år siden.”¹

“Av erklæringen om familien,” tilføyer Carole M. Stephens, førstestådgiver i Hjelpeforeningens øverste presidentskap, lærer vi at ‘i den førjordske tilværelse kjente og tilba Guds åndelige sønner og døtre ham som sin evige Fader’² ...

Alle tilhører og trengs vi i Guds familie.”³

Vi lever i en tid da foreldre må beskytte sitt hjem og sin familie. “Familien – en erklæring til verden” kan veilede oss.

Ytterligere skriftsteder

Mosiah 8:16–17; Lære og pakter 1:38

NOTER

1. Bonnie L. Oscarson, “Familieerklæringens forsvarere,” *Liahona*, mai 2015, 14–15.
2. “Familien – en erklæring til verden,” *Liahona*, nov. 2010, 129.
3. Carole M. Stephens, “Familien er fra Gud,” *Liahona*, mai 2015, 11.
4. Nicole Seymour, “Familien – en erklæring til verden’ er når 10 år,” *Liahona*, nov. 2005, 127.
5. Barbara Thompson, i *Døtre i mitt rike: Hjelpeforeningens historie og arbeid* (2011), 148.

Tro, familie, hjelp

Levende historier

“Lee Mei Chen Ho fra Tao Yuan 3. menighet, Tao Yuan Taiwan stav, sier at erklæringen har lært henne at familieband bidrar til å utvikle guddommelige egenskaper som tro, tålmodighet og kjærlighet. ‘Når jeg prøver å forbedre meg i henhold til erklæringen, kan jeg oppleve virkelig lykke,’ sier hun.”⁴

Barbara Thompson, som var tilstede da erklæringen ble lest for første gang og senere ble rådgiver i Hjelpeforeningens øverste presidentskap, sier: “Et øyeblikk tenkte jeg at [erklæringen om familien] egentlig ikke var så relevant for meg, ettersom jeg ikke var gift og ikke hadde barn. Men nesten umiddelbart tenkte jeg: “Jo, den er relevant for meg. Jeg er medlem av en familie. Jeg er en datter, en søster, en tante, en kusine, en niese og et barnebarn. Selv om jeg var det eneste levende medlem av min familie, er jeg uansett medlem av Guds familie.”⁵

Overvei dette

Hvordan er “Familien – en erklæring til verden” et dokument for vår tid?

NOTATER FRA GENERALKONFERANSEN I OKTOBER 2015

“Det jeg, Herren, har talt, har jeg talt... enten ved min egen røst eller ved mine tjeneres røst, det være det samme” (1&p 1:38).

Når du repeterer generalkonferansen som fant sted i oktober 2015, kan du bruke disse sidene (og konferansenotater i fremtidige nummer) som hjelpemiddel til å studere og anvende de nyeste læresetningene fra de levende profeter og apostler og andre ledere i Kirken.

DOKTRINÆR KLARGJØRING

FOTO AV MEDLEMMER SOM SER PÅ KONFERANSEN I KIEV, UKRAINA. MARINA LUKACH

Tro er et valg

“Tro på vår Herre Jesus Kristus er ikke noe oversanselig som svever fritt i luften. Tro faller ikke over oss ved en tilfeldighet, og den blir ikke hos oss ved fødselsrett. Det er som Skriftene sier: ‘Visshet [og] overbevisning om ting en ikke ser’ [Hebreeerne 11:1]. Tro avgir et åndelig lys, og dette lyset kan skjelnes. Tro på Jesus Kristus er en gave fra himmelen som kommer når vi velger å tro, og når vi søker

den og holder fast ved den. Deres tro blir enten sterkere eller svakere. Tro er et kraftens prinsipp som er viktig ikke bare i dette liv, men også i vår utvikling på den andre siden av sløret. Ved Kristi nåde vil vi en dag bli frelst ved tro på hans navn. Fremtiden for deres tro er ikke tilfeldig, men selvalgt.”

Eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum, “Tro kommer ikke ved en tilfeldighet, men ved valg,” *Liahona*, nov. 2015, 65.

ET PROFETISK LØFTE

La deres lys skinne

“Når vi følger Frelserens eksempel, vil vi få anledning til å være et lys for andre, enten de er våre egne familiemedlemmer og venner, våre medarbeidere, bekjente eller vilt fremmede.

Til hver av dere sier jeg at dere er en sønn eller datter av vår himmelske Fader. Dere har kommet fra hans nærhet for å leve på denne jord en stund, for å gjenspeile Frelserens kjærlighet og læresetninger, og tappert la deres lys skinne så alle kan se det. Når denne tid på jorden er avsluttet, hvis dere har gjort deres del, vil dere få den strålende velsignelsen å få vende tilbake for å bo hos ham for evig.”

President Thomas S. Monson, “Vær et forbilde og et lys,” *Liahona*, nov. 2015, 88.

NYE SPESIELLE VITNER

“Jeg er takknemlig for Frelserens forsoning, og ønsker i likhet med Alma å rope det ut med Guds basun.”
02– Eldste Ronald A. Rasband, “Jeg står helt forundret,” 90.

“Jeg fikk en klar tilskyndelse... [om] at jeg ikke skulle fokusere på det jeg ikke kan, men heller på det jeg kan. Jeg kan vitne om evangeliets klare og verdifulle sannheter.” – Eldste Gary E. Stevenson, “Tydelige og viktige sannheter,” 92.

“Av hele mitt hjerte ønsker jeg å være en sann etterfølger av Jesus Kristus. Jeg elsker ham. Jeg beundrer ham. Jeg vitner om at han lever.” – Eldste Dale G. Renlund, “Med Guds øyne,” 94.

SVAR TIL DEG

På hver konferanse gir profeter og apostler inspirerte svar på spørsmål som Kirkens medlemmer kan ha. Bruk november-nummeret 2015, eller gå inn på conference.lds.org for å finne svar på disse spørsmålene:

- Hvorfor synes Kirken å fungere bedre for noen enn for andre? Se Dieter F. Uchtdorf, “Det virker helt fantastisk!” 20.
- Hva er noen sannheter og læresetninger som kan holde oss trygt forankret i Kirken? Se M. Russell Ballard, “Gud står ved roret,” 24.
- Hvorfor er overordnede lederstillinger i Kirken fylt av eldre menn? Se David A. Bednar, “Utvalgt til å bære vitnesbyrd om mitt navn,” 128.
- Hvorfor trenger jeg å delta i Kirken hvis jeg allerede føler meg åndelige uten den? Se D. Todd Christofferson, “Hvorfor kirken,” 108.

TREKK PARALLELLER

Nadverden

Flere talere tar noen ganger opp det samme emnet i evangeliet. Her er det tre talere sa om nadverden:

- “Hvis vi tar del i nadverden i tro, vil Den hellige ånd kunne beskytte oss og dem vi er glad i, mot de fristelser som kommer stadig sterkere og hyppigere.” – President Henry B. Eyring, “Den hellige ånd som din ledsager,” 104.
- “Sabbaten og nadverden blir mye hyggeligere når vi studerer historiene om Kristus. Når vi gjør dette, skaper vi tradisjoner som bygger opp vår tro og vårt vitnesbyrd, og beskytter familien.” – Eldste Claudio R. M. Costa, “At de alltid minnes ham,” 101.
- “En perfekt tid for å spørre Herren: “Hva er det så jeg mangler?” er når vi tar del i nadverden... I denne ærbødige stemningen, når våre tanker er vendt mot himmelen, kan Herren varsomt fortelle oss hva vi må arbeide med fremover.” – Eldste Larry R. Lawrence, “Hva er det så jeg mangler?” 34.

For å lese, se på eller lytte til taler fra generalkonferansen, kan du gå inn på conference.lds.org.

VI TROR AT VI MÅ VÆRE POSITIVE

Vi ser ofte råd i Skriftene om å “fryde oss” og “være ved godt mot”. Herren forteller oss i 2 Nephi 2:25: “Mennesket er til for å kunne ha glede.” Hensikten med dette livet er å lede oss til den glede som Herren lover oss til slutt.

Å være ved godt mot betyr ikke å være uvitende om eller naiv med hensyn til livets utfordringer. Eldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i De tolv apostlers quorum beskrev det å være ved godt mot som “en dyp tillit

til Guds hensikter slik de utspiller seg – ikke bare for menneskeheten, men for hver enkelt av oss som enkeltpersoner”.¹ Utfordringer vil med sikkerhet komme, for de er en naturlig del av jordelivet, men vi behøver ikke å bli nedtyngt av motløshet og sorg. Vi kan sette vår lit til Herren og være positive.

Jesus Kristus lovet oss at vi ville oppleve prøvelser, men han oppfordret også: “Vær frimodige! Jeg har overvunnet verden” (Johannes 16:33).

President Ezra Taft Benson (1899–1994) sa at fordi vi har evangeliet, “skulle vi som siste-dagers-hellige være de mest optimistiske og de minst pessimistiske.”²

Vi føler alle sorg og motløshet fra tid til annen, men vi kan fortsatt være ved godt mot. Eldste Richard G. Scott (1928–2015) i De tolv apostlers quorum har sagt: “Jeg vitner om at med tro på Frelseren og lydighet mot hans læresetninger, vil lykken aldri ta slutt, men det vil sorgen.”³ Vi kan leve med glede i visshet om at våre “lidelser skal kun vare et øyeblikk” (L&p 121:7).

Når vi setter vår lit til Guds plan for oss og velger å leve med en positiv innstilling, vil vår evne til å takle livets utfordringer bli styrket. Våre bekymringer og vår frykt vil påvirke oss mindre, og vi vil oppleve den glede han ønsker for oss. ■

NOTER

1. Neal A. Maxwell, “But a Few Days” (tale til medarbeidere i Kirkens skoleverk, 10. sep. 1982), 4.
2. Ezra Taft Benson, “Do Not Despair,” *Ensign*, nov. 1974, 65.
3. Richard G. Scott, “Finn glede i livet,” *Lys over Norge*, juli 1996, 25.
4. Gordon B. Hinckley, “The Continuing Pursuit of Truth,” *Ensign*, april 1986, 4.

VELG Å VÆRE LYKKELIG

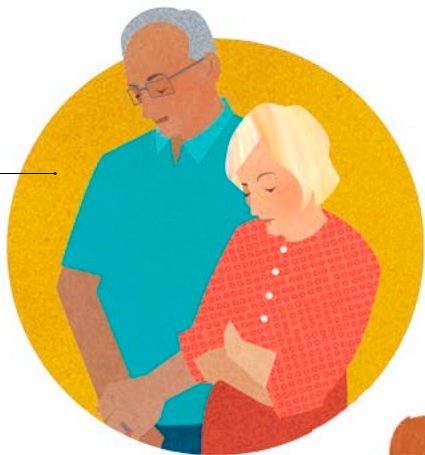
“Det er så mye i livet som avhenger av vår innstilling. Måten vi velger å se ting på og oppføre oss på overfor andre, er helt avgjørende. Å gjøre det beste vi kan og så velge å være glad og

fornøyd med vår situasjon, uansett hvordan den er, kan føre til fred og tilfredshet... Vi kan ikke styre vinden, men vi kan tilpasse seilene. Måtte vi velge en positiv innstilling for å finne maksimal lykke, fred og tilfredshet.”

President Thomas S. Monson, “Et rikt liv,” *Liahona*, jan. 2012, 4.

**Skriftene og profetene lærer oss
hvordan vi kan være positive:**

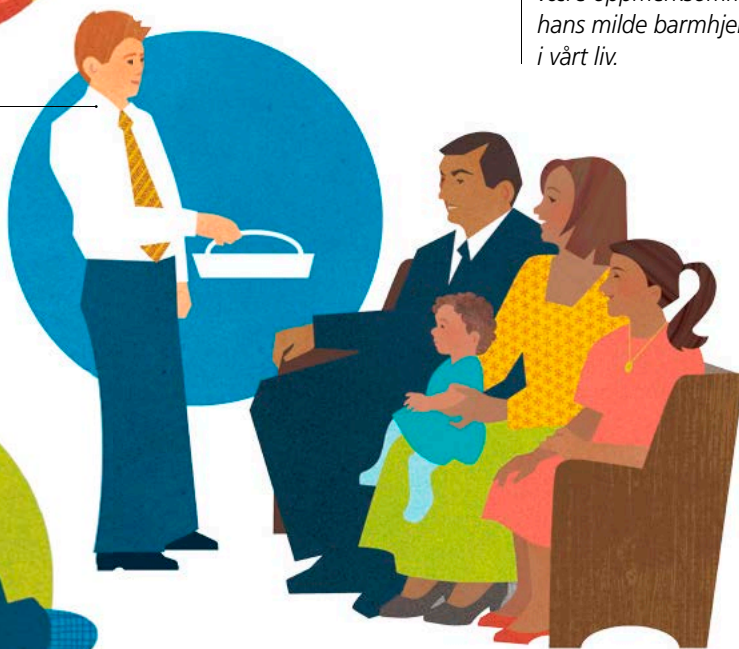
En sann fylde av glede kommer kun gjennom Gud (se L&p 101:36). Hvis vi vender oss til ham, vil vårt hjerte forandre seg.

Gud velsigner hver enkelt av oss (se Salmene 145:9). Vi kan prøve å være oppmerksomme på hans milde barmhjertighet i vårt liv.

Å holde fokus på Gud er ikke en engangforeteelse. Vi må inngå og konsekvent holde pakter, for eksempel ved verdig deltagelse i nadverden hver uke.

I likhet med Nephi kan vi fryde oss over Skriftene (2 Nephi 4:15–16). Å lese Guds og hans profeters ord vil oppmuntre oss.

President Gordon B. Hinckley (1910–2008) oppfordret oss til å "snakke mer om hverandres gode sider enn vi snakker om hverandres feil" og "være rausere med våre komplimenter for godhet og anstrengelse".⁴

VÅRT BESTE FORSVAR MOT PORNOGRAFI

Av Kerry Hanson Jensen

I et vers i Skriftene fant jeg min families nøkkel til å unngå de usømmelige bildene som syntes å være overalt.

Jeg var ute for å handle skoleklær sammen med min ni år gamle sønn da vår samtale gikk over fra gladlynt småprat til et mer alvorlig spørsmål. “Mamma, hvorfor må de ha såne ting i alle butikkvinduene?”

“Tingene” han siktet til var uanstendige bilder som fantes i vinduene i nesten alle butikkene vi gikk forbi. Selv om slike bilder alltid hadde vært der, hadde jeg ikke brydd meg så mye om dem før. Men da min eldste sønn begynte å legge merke dem, ble jeg mer bevisst. I de kommende ukene begynte jeg å se disse bildene overalt – på TV, i matbutikken, på restauranter, i reklamen som kom i posten. Det var umulig å unnsnippe dem. Noen bilder var så usømmelige at jeg begynte å føle meg rådløs og stadig mer urolig. Hvordan skulle jeg beskytte min familie mot pornografiens felle?

På hver generalkonferanse hører vi advarsler mot dens ødeleggende

virksomheter, og vi har blitt kjent med dens ofre. Vi hadde tatt alle forholdsregler hjemme med datamaskinen og mediene vi tillot der, men det syntes som at med mindre barna ble satt i karantene, var det umulig å fullstendig unngå å se uønskede bilder som kunne vekke ytterligere nysgjerrighet. Kunne min sønns uskyldige blikk i matbutikken føre til et livskamp mot pornografi? Min uro på grunn av dette vokste, og jeg begynte å føle meg hjelpeløs og sårbar med hensyn til å beskytte mine barn.

Så en dag mens jeg leste i Mormons

For dem som sliter med pornografi, finnes det ressurser på Kirkens nettsted overcomingpornography.org og i en nylig artikkel av eldste Dallin H. Oaks, “Rehabilitering etter pornografiens felle” i oktober-nummeret 2015 av *Liahona*.

bok, fant jeg uventet beroligelse i 1 Nephi 15. Nephi forklarer Lehis syn om livets tre for Laman og Lemuel, og de spør hva elven med vann betyr. I vers 27 svarer Nephi: “Og jeg sa til dem at vannet som min far så, var urenhet, og så oppslukt var han av andre ting at han ikke la merke til vannets urenhet” (uthevelse tilføyd). Lehi fokuserte på livets tre og å få sin familie frem til det for å spise av dets frukt! Han så ikke engang urenheten på grunn av dette fokuset.

Det var svaret! Å holde upassende medier unna hjemmet var en begynnelse, men en mer direkte og bevisst innsats for å undervise våre barn i evangeliet var det som til syvende og sist ville være deres beste forsvar mot alt som kunne lede dem bort.

På grunn av denne erfaringen med Skriftene besluttet min mann og jeg å øke våre anstrengelser for å undervise barna våre og dermed ha blikket festet på Guds kjærlighet istedenfor

Lehi fokuserte på livets tre og å få sin familie frem til det for å spise av frukten! Han så ikke engang urenheten på grunn av sitt fokus.

på verdens urenheter. Vi har følt oss tilskyndet til å fokusere på tre områder*:

1. Øke vårt personlige skriftstudium og redusere “støyen” rundt oss. I likhet med Lehi må vårt sinn være fylt med positive ting for å kunne høre Åndens tilskyndelser og holde oss fokusert på å forankre familien i evangeliet. Min mann og jeg prøver regelmessig å ta oss tid til å snakke om de åndelige behovene til hver enkelt i familien og hvordan vikan dekke disse behovene og skape et hjem hvor Ånden kan trives.

2. Gjøre familiens skriftstudium mer meningsfylt. Selv om det krever stor innsats bare å samle familien daglig for å lese i Skriftene, prøver vi

å snakke mer sammen når vi leser i Skriftene. Det er stor aldersforskjell på de yngste og de eldste barna, så vi leser i Skriftene sammen med de yngre barna senere på dagen og de eldste barna tidlig om morgenen når de små sover, slik at det blir færre distraksjoner og bedre anledning til å snakke sammen. Nesten daglig har vi snakket om aktuelle hendelser som angår skriftstedene vi leser.

De fleste morgener er langt fra idylliske, men med utholdenhet opplever vi at barna virkelig lytter og deltar, selv om det noen ganger krever stor innsats å få samlet alle.

3. Gjøre misjonærarbeid. Når vi bærer vitnesbyrd, vitner Ånden om at

det vi sier, er sant, og vårt vitnesbyrd vokser. Vi prøver å gjøre misjonærarbeid til en familiesak. Vi snakker om å dele evangeliet med andre, og vi inviterer regelmessig venner hjem til oss. Vi benytter også enhver anledning til å invitere misjonærer og undersøkere til samtale om evangeliet. Vi har hatt storartede opplevelser med nye medlemmer og undersøkere hjemme hos oss, og det har gjort inntrykk på våre barn når de reflekterer over sitt eget vitnesbyrd og hører vitnesbyrdet til misjonærene.

Jeg er så takknemlig for Mormons bok og hvordan et enkelt skriftsted på mirakuløst vis har gitt meg oppmuntring og klar rettleiding for familien vår. Skriftene kan virkelig erstatte frykt og hjelpeløshet med styrke og fred. ■

Artikkelforfatteren bor i Washington, USA.

* Andre familier trenger kanskje andre fokusområder, for eksempel hva de skal undervise barna om medier, om kroppen og om sunn seksualitet.

IKKE DET MIRAKELET VI ØNSKET

Av Brittany King

Noen ganger ber og ber vi til vår knær er såre om det miraklet vi ønsker, men så gir Gud oss det miraklet vi trenger.

Et par måneder senere skulle jeg fullføre studiene og få mitt første barn, håpet jeg. Min mann var like ivrig som meg etter å begynne å få barn.

Ett år, fire måneder, en mengde negative graviditetstester, fem negative egglosningstester, to fæle måneder på medisiner og tusenvis av tårer senere, hadde vi ingen barn og lite håp om naturlig unnfangelse. Da legekantoret ringte og tilbød seg å henvise oss til en spesialist på ufruktbarhet, takket vi nei. Vi var altfor stresset til å takle noe mer, og vi trengte en pause. Før jeg la på, sa sykepleieren: "Ring oss hvis det skjer et mirakel."

Mirakler er jo nettopp mirakuløse. De forekommer, både store og små. De kommer når vi minst venter dem, og når vi trenger dem sårt. Og noen ganger ber og ber vi til vår knær er såre om det miraklet vi ønsker, men så gir Gud oss det miraklet vi trenger.

I lang tid ba vi inderlig om et barn, men himmelen syntes å være taus. Omsider gikk det opp for oss at vi ba med feil fokus. Gud vet hvilke

velsignelser vi trenger og når vi trenger dem. Han ser det store bildet. Vi ser *her og nå*. Så vi gjorde en forandring. Vi sluttet å be om det vi ønsket, og i stedet begynte vi å si "takk".

Vår himmelske Fader, takk for at du har velsignet oss med hverandre.

Takk for omsorgsfulle familiemedlemmer og venner.

Takk for barna rundt oss som vi kan nyte til vi får våre egne.

Takk for leger og vitenskap som kan avdekke hva som fungerer og ikke i kroppen vår.

Og (så det som var vanskeligst å si) *takk for denne prøvelsen.*

Å være takknemlig for nettopp det som var så tungt, var vanskelig, men vi visste at vår himmelske Fader elsket oss. Så et eller annet sted i denne prøvelsen var det velsignelser. Vi ville aldri finne velsignelsene hvis vi lot prøvelsen ta overhånd hos oss. I stedet valgte vi å være takknemlige – og da vi gjorde det, ble velsignelsene tydelige:

Vi satte større lit til hverandre, uttrykte våre følelser mer, og elsket hverandre mer.

Vi stolte mer på Herren, og ba mer.

Vi kom nærmere Frelseren, følte hans nærvær mer og elsket ham mer.

Vi følte kjærlighet fra familie og venner som ba for oss.

Da vi ble oppmerksomme på alle disse velsignelsene, ble vi fylt med den reneste og skjønneste fred vi kunne ha forestilt oss.

At vi ikke hadde en familie akkurat da betydde ikke at Gud ikke brydde seg. Vi måtte bare stole på hans tidsplan, og vi trengte hans fred for å holde liv i den tilliten. Vi trengte hans fred til å forbinde vårt sønderknuste hjerte og gi oss tro til å fortsette å bevege oss fremover.

Fred var miraklet vi trengte – ikke det mirakelet vi hadde bedt om, men det vi trengte mest. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

BE OM DET

Av Taryn Taylor

Jeg hadde bedt Herren vise meg hvordan jeg kunne bli en bedre mor, og han ga meg et kall som skulle lære meg det.

Jeg fortalte biskopen at han hadde feil person.

“Jeg liker ikke andres barn, jeg har aldri undervist barn, og jeg kan ikke synge,” sa jeg.

“Søster Taylor,” svarte han, “den Herren kaller, gjør han kvalifisert. Det kommer til å gå kjempefint.”

Han ba meg tenke på kallet og si ifra neste søndag om jeg ville ta imot det.

“Jeg prøver å ta meg av en seksåring, en treåring og et spedbarn,” sa jeg. “Jeg kommer meg så vidt gjennom dagen med mine egne barn, og nå vil du at jeg skal ha ansvar for 40 andre og lære dem musikk?”

Han svarte: “Be angående det.”

Den ettermiddagen prøvde jeg å forklare for min mann Mark hvorfor kallet var en dårlig idé. Hvordan kunne jeg arbeide i Primær når jeg ikke engang kunne være en slik mor for mine egne barn som jeg ønsket å være? I flere måneder hadde jeg blitt plaget av frykt for at jeg sviktet som mor.

Uken gikk fort, men tankene mine vendte stadig tilbake til biskopens avskjedsord. Søndag morgen falt jeg omsider ned på kne i bønn på soverommet. Tårene begynte å trille, men en skjønn fred fylte mitt hjerte. Straks visste jeg at det var riktig å ta imot kallet. Ved å underkaste meg Herrens vilje, forsvant all min angst.

Da jeg kom inn i Primær-rommet etter nadverdsmøtet, presenterte Primærs president meg, og barna sang en velkomstsang. Da jeg så inn i de håpefulle øynene deres og så min seks år gamle sønn stråle, bestemte jeg meg for å bli den beste musikklederen i Primær som jeg kunne være.

Fra da av brukte jeg mye tid på å lære sanger og forberede leksjoner. Jeg spilte Primær-sangene hjemme, i bilen og når jeg gikk tur. Jeg undersøkte forskjellige undervisningsmetoder og brukte flere timer hver uke på å lage plakater og utvikle leker.

Da jeg forberedte en leksjon for sangstunden en ettermiddag ved

kjøkkenbordet, nynet jeg sangen “Kraft fra Skriften”. Seksåringen satt ved benken og spiste et smørbrød, og treåringen klippet papirbiter ved siden av meg. Da jeg nynet refrenget, utbrøt plutselig begge barna:

Kraft fra Skriften holder meg fra synd.

Kraft fra Skriften er en kraft som blir min.

Kraft fra Skriften hver en dag jeg får

når jeg i Skriften leser og forstår.¹

Da visste jeg at kallet var et svar på mine bønner. Jeg hadde bedt Herren vise meg hvordan jeg kunne bli en bedre mor, og han ga meg et kall som skulle lære meg det i det jeg lærte barna musikk.

Jeg er så takknemlig for biskopens inspirasjon og hans kjærlige ord: “Be angående det.” ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

NOTE

1. Clive Romney, “Kraft fra Skriften,” lds.org/callings/primary/sharing-time-music.

NYTT FRA KIRKEN

Gå inn på news.lds.org og finn flere kirkerelaterte nyheter og begivenheter.

Over: Indianapolis Indiana tempel; t.h. ovenfra: Suva Fiji tempel, Mexico City Mexico tempel, Córdoba Argentina tempel

Fremdriften med nye templer

I 2015 ble fem templer innviet, to ble gjeninnviet, og det ble gjennomført spadestikkseremonier for ytterligere fire.

Templer som ble innviet i 2015: Córdoba i Argentina, Payson i Utah, Trujillo i Peru, Indianapolis i Indiana og Tijuana i Mexico.

Templer som ble gjeninnviet i 2015: Mexico City i Mexico og Montreal i Canada. Fiji Suva tempel er planlagt gjeninnviet i februar 2016.

Spadestikkseremonier som fant sted i 2015: Star Valley i Wyoming, Cedar City i Utah, Concepción i Chile og Tucson i Arizona.

Frankfurt Tyskland tempel og Freiberg Tyskland tempel ble stengt for renovering i fjor, og Jordan River Utah tempel vil bli stengt for renovering i begynnelsen av februar 2016. Provo sentrum tempel i Provo i Utah vil bli innviet i mars 2016.

Kirken har 148 templer i drift over hele verden, med ytterligere 11 under oppføring og 14 bekjentgjort, men ennå ikke påbegynt. ■

Vi skulle forsvare religionsfrihet

De som tror at Gud ga oss muligheten til å velge mellom riktig og galt, må samarbeide om å styrke friheten til å fremme og praktisere livssyn, sa eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum i en tale til det argentinske rådet for internasjonale relasjoner.

“Hvis vi skal bevare religionsfriheten, er vi avhengige av at folk flest forstår og støtter denne viktige friheten,” sa han. “Det kommer an på verdien folk flest legger i læren om riktig og galt i kirker, synagoger og moskeer. Troende og ikke-troende må få hjelp til å forstå at det er tro på Gud – uansett hvordan den defineres – som omsetter religiøse læresetninger i den moralske adferden som gagnar nasjonen.” ■

Eldste Dallin H. Oaks i De tolv apostlers quorum talte til det argentinske rådet for internasjonale relasjoner (CARI) i Argentina 23. april 2015.

Arbeid ivrig

Siste-dagers-hellige "arbeider ivrig" (se L&p 58:27) med å gjøre godt over hele verden. Her er noen høydepunkter fra i fjor:

- I Honduras samarbeidet 600 siste-dagers-hellige ungdommer med medlemmer av lokalsamfunnet og representanter for helsevesenet og Forsvaret om å rydde områder som tiltrekker seg mygg.
- I India malte siste-dagers-hellige ungdommer ganger og rengjorde klasserom på en videregående skole for jenter i Hyderabad.
- I Latvia ryddet medlemmer – kledd i Hjelpende hender-veste og T-skjorter, et offentlig område, og fylte 70 sekker med søppel.
- På Tonga plukket siste-dagers-hellige kassava og brødfukt og sendte dem til Vanuatu for å hjelpe ofre etter sykloen Pam.
- I Malaysia samarbeidet Kirken med offentlige etater om å gi hvitevarer til matlaging og kjøling til flomofre, og underviste kvinner i matlaging ved hjelp av en elektrisk kjøkkenmaskin og en komfyr.
- På Salomonøyene hjalp medlemmer til med å installere tanker for å skaffe rent vann til ca 2000 mennesker.
- I Russland deltok siste-dagers-hellige i opprydding og rengjøring i løpet av påskehelgen.
- I Tyrkia sluttet medlemmer av Kirken seg til et felleskirkelig kor med katolikker, protestanter og muslimer. ■

Ovenfra: Frivillige arbeider i Latvia, på Salomonøyene og i Honduras.

Eldste Neil L. Andersen sammen med Jerusalems borgermester Nir Barkat

Eldste Andersen i Jerusalem

Da eldste Neil L. Andersen i De tolv apostlers quorum deltok på en internasjonal slektsforskningskonferanse i Jerusalem, møtte han Nir Barkat, byens borgermester. De snakket om historien til og aktivitetene ved Brigham Young Universitys Jerusalem-senter for studier i det nære Østen, som har vært i drift i Jerusalem i 27 år, i tillegg til Kirkens arbeid for å bevare slekts historie.

Slektsforskningskonferansen tiltrakk seg hundrevis av deltagere, heriblant eksperter på slekts historie og slektsforskere fra Israel, Nord-Amerika, Europa og andre deler av verden. ■

Howard W. Hunter: Min far, profeten

Av Richard A. Hunter

(avbildet til venstre)

Jeg har etterhvert skjønnet at menn og kvinner måles ved det de verdsetter og hva de er villige til å gjøre med disse verdinormene. Gode mennesker synes alltid å gjøre alt som er nødvendig for å etterleve sine normer, selv om det innebærer store ofre. Min far var et av disse gode menneskene. Jeg hadde privilegiet å lære bemerkelsesverdige ting av ham om den sanne betydningen av storhet. Lærdommene kom ikke av det han fortalte meg, men av det han gjorde og hvem han var.

De følgende historiene illustrerer hvordan det var å vokse opp sammen med min far, advokat, musiker, omsorgsperson, profet – og fremfor alt en mann som utstrålte vennlighet og var villig til å gi alt for Gud og familie.

Han ofret til beste for sin familie

Da jeg var tenåring, rotet jeg rundt på loftet en dag og kom over en masse støvete kasser. Jeg fant en klarinett, en saksofon, en fiolin og en trompet. Etter å ha spurt far angående dem, fikk jeg vite at dette var noen av instrumentene han hadde spilt. Han hadde et band da han gikk på videregående skole i Boise, Idaho. Han var en dyktig musiker som virkelig elsket musikk og å lage musikk. Bandet hans spilte ved store sosiale begivenheter i Boise og til og med på et cruiseskip som seilte til Asia. Etter at han flyttet til Syd-California i 1928, ble bandet omorganisert og ble svært populært.

I 1931 giftet han seg med mor, Clara Jeffs. De ønsket seg barn. Han følte at for ham var underholdningsverdenens krav uforenlige med den meningsfylte familien han ønsket seg. Så en dag la han alle instrumentene i etuiene sine og bar dem opp på loftet. Unntatt til sjeldne familiebegivenheter spilte han dem aldri igjen.

Venner stiller meg ofte to spørsmål: "Hvordan var det å være sønn av en profet og vokse opp sammen med slik en bemerkelsesverdig mann?" og "Tror du virkelig at din far var en Guds profet?"

“Familien er den viktigste enhet i tid og i evighet, og som sådan overgår den enhver annen interesse i livet.”¹

familiemann, og følte at han kunne forsørge familien bedre om han var advokat selv. Med hustru, to barn og heltidsjobb, skjønte han imidlertid at skolen og studiene måtte foregå på kveldstid.

Senere, da jeg selv studerte jus, lurte jeg på hvordan far hadde klart seg. Jeg spurte: “Når sov du?” Han sa at han studerte så mye han kunne, og når han var så trett at han ikke klarte å studere lenger, sov han i tre til fire timer. Slik holdt han det gående i fem år. Jeg undret meg over karakterfastheten hans.

Han tilbragte tid med sønnene sine

Far hadde et travelt liv, men han tok seg likevel tid til familien sin. Da jeg var speider, planla troppen vår å padle nedover elven Rogue i Oregon i kajaker vi hadde bygget selv. Far meldte seg frivillig til å bli med oss, selv om han ikke var spesielt glad i leirliv og å sove på bakken. Vi jobbet mange timer sammen i garasjen for å bygge tomannskajakken vår.

Snart var vi ute på elven. Jeg tok den viktige fremre plassen, og far satte seg bak. Etter hvert som vi kom nedover elven, havnet vi snart i en spesielt risikofylt og farlig foss.

Tuppen av kajakken trengte dypt ned i vannet nederst i fossen slik at vi veltet og begge gikk gjennom spruttrekket og havnet i elven. Jeg kom opp og så etter far, men kunne ikke se ham. Til slutt kom han opp idet vannet sprutet ut av munnen hans, og vi klarte å rette opp kajakken og komme oss oppi den igjen. Før vi klarte å komme oss til land for å finne ut hva som hadde skjedd, feide elven oss inn i det neste stryket. Vi fikk ikke tid til å rette opp kajakken igjen før en virvel snurret oss rundt, og vi skjøt gjennom et langt stryk baklengs og ute av kontroll.

Vi klarte til slutt å komme oss tilbake til leiren den kvelden sammen med de andre speiderne. Far fortalte

ganske detaljert historien om Job. Av dagens hendelser og beretningen om Job lærte vi at livet ikke alltid er lett. Istedenfor å dra hjem neste morgen, satte far seg i den lille båten vår igjen, og avsted bar det med oss. Denne erfaringen lærte meg om det en god mann gjør når han verdsetter sin familie.

Han pleiet sin hustru

I 1970 ble mor diagnostisert med en kronisk sykdom som tettet igjen arteriene til hjernen. Hun var en særdeles oppvakt, elegant og engasjerende kvinne med strålende øyne. Men i løpet av de neste 13 årene ble hun stadig verre. Det var som å miste en god venn bit for bit.

Far trådte til og ble hennes viktigste omsorgsperson. I begynnelsen gjorde han små ofre for at hun skulle ha det komfortabelt, og det oppmuntret henne. Han laget mat til henne, sang for henne og holdt henne i hånden. Etter hvert ble imidlertid omsorgen for mor stadig vanskeligere og mer fysisk krevende. Det må ha vært en prøvelse for far.

Etter hvert som mors tilstand forverret seg, gikk det også ut over fars egen helse. Jeg var der da legen fortalte ham at mor trengte heltidspleie ved et kvalifisert pleiehjem. Han ville sannsynligvis dø om han fortsatte å gi henne den pleien hun trengte, og da ville hun ikke ha noen til å ta vare på seg.

De 13 siste månedene av mors liv besøkte far henne på pleiehjemmet hver dag han ikke var bortreist i forbindelse med oppgaver i Kirken. Hun kjente ham ikke igjen, men det spilte ingen rolle for ham. Han snakket med henne som om alt var i orden. Jeg så ham når han kom tilbake fra en stavskonferanse et eller annet sted langt borte. Han var utmattet. Men det første han gjorde når han kom hjem, var å besøke mor for å gi henne den oppmuntring han kunne.

Far kunne ikke ha tatt bedre vare på mor. Jeg lærte mye om offer ved å iakttå ham da han tok seg av henne.

“Jeg tar uten forbehold imot kallet du har gitt meg, og jeg er villig til å vie mitt liv og alt jeg har til denne tjenesten.”²

Han ofret for sitt kall

Pappa følte at kallet som apostel var en absolutt prioritet – og med god grunn. Det er bare en liten gruppe menn som er kalt som spesielle vitner for å lede Guds verk på jorden, og de kan ikke ta seg en eneste fridag, for ikke å snakke om et år.

Å utføre oppgavene sine var til og med viktigere for far enn hans egen helse. Far lot det være opp til Herren å fornye kroppen hans (se L&P 84:33). Han ba meg en gang om å bli med ham til en regionalkonferanse i Paris. Legen mente at han burde sette av flere dager til reisen på grunn av den store påkjenningen den ville være for ham, men vi fløy direkte til Paris. Jeg kunne knapt holde øynene åpne, men far satte energisk i gang med å lede møter, intervjuer og oppløfte andre.

På slutten av sitt liv hadde han ofte fryktelige smerter. Jeg visste ikke at menneskekroppen kunne tåle slike

smerter. “Pappa,” sa jeg, “tror du virkelig at vi ropte av glede over å få en kropp som dette?” Med overbevisning svarte han: “Ja.” Så tilføyde han med litt humor: “Jeg er ikke så sikker på at vi kjente til hele sannheten.”

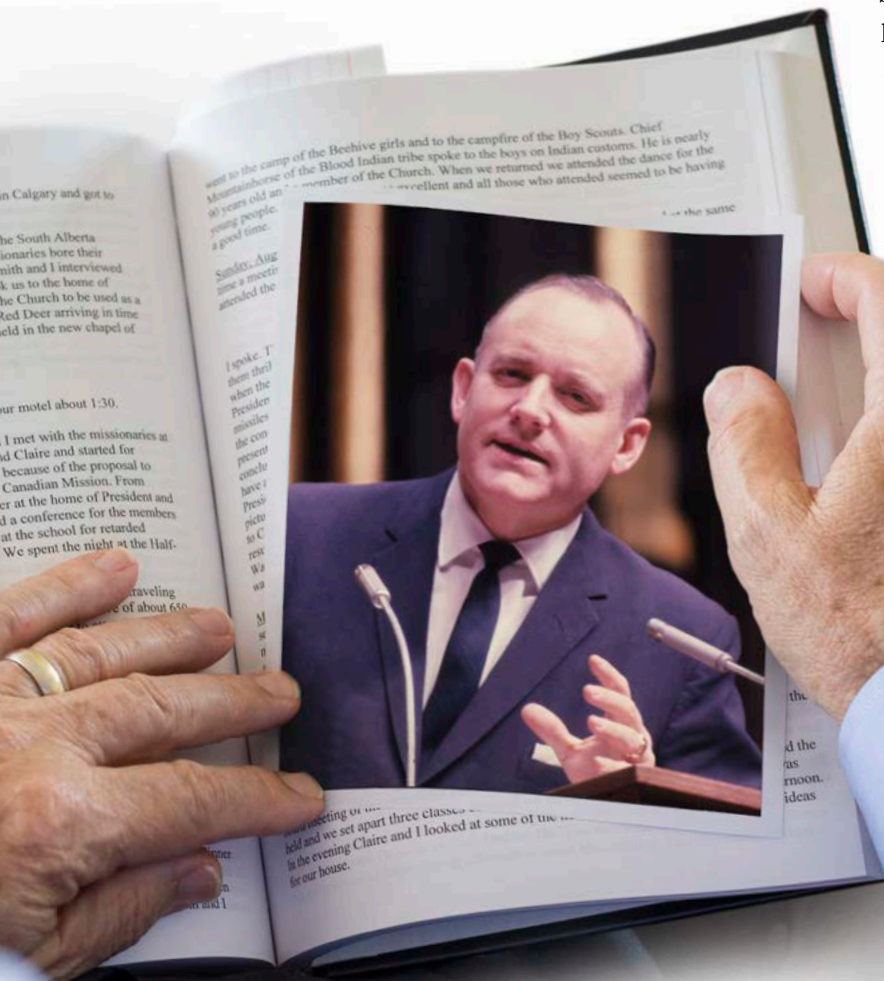
Han viste vennlighet

Far verdsatte vennlighet. Han snakket med en vennlig manns moralske autoritet. Han var kjent og respektert av naboer, familie, venner, klienter, medarbeidere og medlemmer av Kirken som en vennlig mann.

Jeg kan ikke huske én gang i oppveksten at han behandlet meg skarpt eller uvennlig. Selv om jeg kan ha fortjent en streng reaksjon, håndterte han enhver situasjon ved å undervise istedenfor å straffe. Vi snakket om hvorfor det jeg hadde gjort var galt og hva jeg burde gjøre med saken. For meg fungerte det – eller i det minste så godt som kunne forventes.

Min far var biskop i El Sereno menighet da Kirken så vidt hadde kommet i gang i Los Angeles-området.

Menighetens medlemmer snakker fortsatt om hans omtanke for dem og deres familier. En søndag var ikke far tilstede på prestedømmemøtet. Alle lurte på hva som hadde skjedd med ham. De fant senere ut at en av prestene hadde problemer med å stå opp i tide til å rekke møtet. Så

av vennlighet holdt han quorumsmøtet på prestens soverom.

En av mine venner på videregående skole var en helt spesiell person med stort potensial, men hun var bekymret for å vende tilbake til universitetet etter sitt første studieår på grunn av kostnadene. Pappa fant ut om bekymringen hennes og inviterte henne til kontoret sitt. På slutten av samtalen ga han henne en sjekk han allerede hadde skrevet ut, som gjorde henne i stand til å vende tilbake til skolen.

Jeg hadde en annen venn på videregående i Pasadena stav mens far var stavs-president. Hun gikk på Brigham Young University. På en reise hvor hun representerte skolen, kom hun ut for en fryktelig bilulykke og fikk behandling på et sykehus i Las Vegas, Nevada. Da pappa fant ut om tilstanden hennes, kjørte han 435 km fra Los Angeles til Las Vegas for å besøke henne, vise henne kjærighet og gi henne oppmuntring.

Jeg vet ikke hvor mange slike gode gjerninger pappa gjorde. Han nevnte dem aldri for oss, eller for noen. Omsorgsfulle personer gjør vanligvis ikke det.

Jeg fikk vite om noen av disse gode gjerningene fra brev han beholdt fra personer som skrev til ham for å takke. Dette brevet er typisk for de brevene han mottok: "I forvilelse skrev jeg om vår eldste datter... Du tok deg tid og viste omsorg nok til å invitere henne inn til en samtale og gi henne ditt personlige telefonnummer. Hun ble overrasket og forundret over at du syntes hun var verdt det. Telefonsamtalen og det

personlige besøket ble et ordentlig vendepunkt i livet hennes." Brevet forteller så om da hun vendte tilbake til Kirken, hennes besegling i templet og hennes lykkelige og produktive liv. "Etter å ha lest din uttalelse [om vennlighet på generalkonferansen i oktober 1994] fikk jeg tårer i øynene da det gikk opp for meg at du i mange år har gjort det du nå oppfordrer oss alle til å gjøre."

Min far, en Guds profet

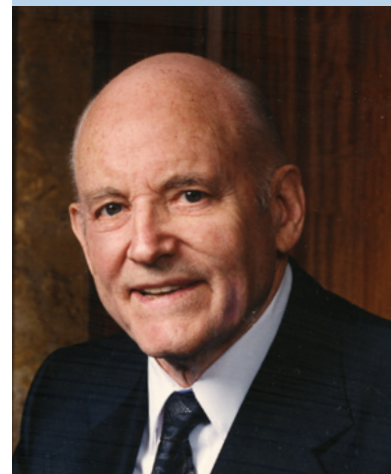
Far trodde på Jesus Kristus. Han gjorde det lett for meg også å tro på Kristus. Jeg så hva man gjør når man tror på Kristus og er ham lik. Jeg følte den fred og det håp og den glede som følger av å leve på den måten.

Så det siste spørsmålet: "Tror du virkelig at din far var en Guds profet?" Dette spørsmålet har alltid vært lett for meg å svare på. Jeg kan ikke huske noe i min fars privatliv, familieliv, karriere eller liv i Kirken som kunne få meg til å tro at han ikke var kvalifisert. Men det er ikke det samme som å tro at han faktisk var kalt som Guds representant til alle hans barn på jorden. Jeg har fått visshet om at han var en Guds profet, men denne kunnskapen kom ikke av å kjenne ham, se hans eksempel eller bli rørt av det jeg så ham gjøre og si. Disse tingene hjelper. Men denne kunnskapen ble gitt meg som en barmhjertig gave av den samme Gud som kalte ham. ■

Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

NOTER

1. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Howard W. Hunter* (2015), 221.
2. *Læresetninger – Howard W. Hunter*, 243.
3. *Læresetninger – Howard W. Hunter*, 1.

"Jeg vil oppfordre alle medlemmer av Kirken til å leve med stadig større oppmerksomhet på den Herre Jesu Kristi liv og eksempel, spesielt den kjærighet, det håp og den medfølelse han la for dagen. Jeg ber om at vi må behandle hverandre med større vennlighet."³

Av eldste
Kevin S. Hamilton
i De sytti

MORMONS BOKS omvendel- seskraft

Alle sannheter i evangeliet faller på plass når vi vet at sluttstenen i vårt vitnesbyrd – Mormons bok – er sann.

Som ung gutt elsket jeg å sette opp dominobrikker i lange rekker med intrikat design, for så å velte den første dominobrikken. Den resulterende kjedereaksjonen førte til at hver av de påfølgende dominobrikkene veltet, den ene etter den andre til slutten av rekken. Jeg brukte mange timer på omhyggelig å sette dominobrikkene på plass for å få gleden av å se dem falle.

Et vitnesbyrd om Mormons bok er et av de første trinnene til å få et vitnesbyrd om Jesu Kristi evangelium. Omtrent som den første dominobrikken får de andre dominobrikkene til å falle på rad og rekke, hvis vi først får visshet om at Mormons bok sann, kan vi også vite at Jesus Kristus er vår Frelser og Forløser, at Joseph Smith var hans profet som gjenopprettelsen fant sted gjennom, og at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Jesu Kristi sanne kirke som er gjenopprettet med kraft og myndighet på jorden i dag.

Mormons bok står sentralt i vårt budskap

Joseph Smith sa følgende om Mormons bok: “Jeg fortalte brødrene at Mormons bok var den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttstenen i vår religion, og at en mann ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok.”¹

Joseph sa også at den står sentralt i vår tro, våre oppfatninger og vårt vitnesbyrd. “Tar du bort Mormons bok og åpenbaringene, hvor er så vår religion?” spurte han. Vi har ingen.”²

Det fine med evangeliets budskap er at hver enkelt av oss selv kan få vite at Mormons bok er sann.

Som misjonspresident i Frankrike, Belgia og Nederland for noen år siden, hadde jeg privilegiet og velsignelsen ved å intervju personer med hensyn til verdighet til å bli døpt. Jeg glemmer aldri intervjuet jeg hadde med én søster.

Under intervjuet spurte jeg henne hvordan hun ble sikker på at Kirken var sann. Hun fant frem en slitt og godt lest pocketbokutgave av Mormons bok fra vesken sin. Hun åpnet boken på 3 Nephi 27 og forklarte at dette var det første kapitlet misjonærene hadde oppfordret henne til å lese. Hun sa at da hun begynte å lese, ble hun dypt rørt av det hun leste, og av Ånden hun følte. Hun ble så overveldet av ånden i Mormons bok at hun tok en rød blyant og begynte

å streke under ordene som gjorde størst inntrykk på henne.

Så viste hun meg sitt eksemplar av Mormons bok, som var åpnet på 3 Nephi 27. Nesten hvert eneste ord i dette kapitlet var understreket med rødt.

“Det er grunnen til at jeg tror,” sa hun. “Denne boken taler til meg på en måte som jeg ikke kan fornekte. Jeg vet at den er sann, og jeg vet at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er sann.”

Hun ble døpt, og ble et trofast medlem av Kirken.

Innledningen til Mormons bok

Innledningen til Mormons bok gir oss et mønster for selv å få vite at evangeliets budskap er sant. Innledningen “ble første gang utgitt i 1981-utgaven av Mormons bok. Den presenterer Mormons bok for vår tids leser ved å gi bakgrunnsinformasjon og en beskrivelse av boken.”³

Innledningen begynner med å fortelle oss nøyaktig hva Mormons bok er: “En bok med hellig skrift som kan

Når vi får et guddommelig vitnesbyrd fra Den hellige ånd om at Mormons bok er sann, kan vi faktisk selv vite at Jesus er Kristus, verdens Frelser.

sammenlignes med Bibelen. Den er en opptegnelse om hvordan Gud behandlet de folk som bodde på det amerikanske kontinent i fordums tid, og inneholder fylden av det evige evangelium.” Vi lærer at den “ble skrevet [på gullplater] ved profetiens og åpenbaringens ånd av mange profeter i fordums tid”, og ble forkortet “av en profet og historieskriver ved navn Mormon”.

Vi lærer også at “den største begivenhet Mormons bok forteller om, er at Herren, Jesus Kristus, personlig virket blant nephittene kort tid etter sin oppstandelse. Boken forklarer evangeliets lære, frelsesplanen beskrives, og vi får vite hva vi må gjøre for å oppnå fred i dette liv og evig frelse i det neste.”

Noe av det viktigste vi kan lære av Mormons bok, er at Kirken som ble gjenopprettet av Jesus Kristus gjennom Joseph Smith, er sann.

Innledningen oppfordrer oss “til å lese Mormons bok, til å fordype [oss] i det budskap den inneholder, og til deretter å spørre Gud, Den Evige Fader, i Kristi navn, om verket er sant”. Vi blir lovet at “de som følger denne fremgangsmåten og ber i tro, vil, ved Den Hellige Ånds kraft få et vitnesbyrd om at den er sann og guddommelig. (Se Moroni 10:3–5.)”

Dette ytterligere løftet følger så: “De som mottar dette guddommelige vitnesbyrd fra Den Hellige Ånd, vil ved den samme kraft også få vite at Jesus Kristus er verdens Frelser, at Joseph Smith er hans åpenbarer og profet i disse siste dager, og at Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Hellige er Herrens rike som enda

en gang er opprettet på jorden for å forberede Messias’ annet komme.”

Tenk på det! Vi kan faktisk selv få vite at:

- Jesus er Kristus, verdens Frelser og hele menneskehetens Forløser.
- Joseph Smith er en sann profet. Han sa sannheten. Han så det han sa han så, og hørte ordene han sa han hørte.

- Kirken som ble gjenopprettet av Jesus Kristus gjennom Joseph Smith, er “den eneste sanne og levende kirke på hele jordens overflate” (L&P 1:30). Det er Jesu Kristi kirke. Den har sannhet, kraft, myndighet og ordinanser. Den blir personlig ledet av vår Herre og Frelser Jesus Kristus gjennom levende profeter.

Alt dette kan vi vite når vi vet at Mormons bok er sann. Den har omvendende og overbevisende kraft.

Mitt vitnesbyrd om Mormons bok

Som ung misjonær i Frankrike ønsket jeg selv å vite at Mormons bok var sann. Jeg trodde at den var sann. Jeg håpet at den var sann. Jeg hadde til og med reist på misjon med tro på at den var sann. Men etter hvert som jeg arbeidet dag etter dag som misjonær og fortalte folk så godt jeg kunne

på min begrensede fransk at jeg hadde et vitnesbyrd om boken, *visste* jeg det fortsatt ikke selv.

Vår lille leilighet i Syd-Frankrike var kald og fuktig hele den første vinteren. Hver morgen og kveld, før og etter dagens arbeid, krøp jeg sammen under et ullteppe og en frakk

Noe av det viktigste vi kan lære av Mormons bok, er at Kirken som ble gjenopprettet av Jesus Kristus gjennom Joseph Smith, er sann.

for å lese og studere Mormons bok. Jeg visste om Moronis løfte om at hvis jeg ville lese, grunne og be, kunne jeg også få vite det. Jeg leste i dager og uker, men ingenting skjedde. Intet lys, ingen engel, ingen stemme – ingenting bortsett fra en fredelig følelse når jeg leste.

Jeg fortsatte å lese og understreke meningsfylte skriftsteder og be om å få vite at Mormons bok var sann. Miraklet kom til slutt. Som eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum har beskrevet, var det mer som soloppgangen enn som å skru på en lysbryter.⁴ Et lys begynte å opplyse mitt sinn og mitt hjerte. Jeg begynte å se annerledes på Mormons bok. Skriftsteder jeg hadde lest før, begynte å bety noe nytt. Den beste måten jeg kan beskrive opplevelsen på, var at tankene mine begynte å bli opplyst.

I løpet av uker og måneder kan jeg si at jeg fikk vite med større sikkerhet enn noe jeg noensinne hadde visst, at Mormons bok var Guds ord. Jeg fikk vite at den ble skrevet og

bevart for vår tid, og ble frembragt som et mektig vitnesbyrd om Jesus Kristus og hans kirke. Tanken som kom til meg igjen og igjen ved Åndens røst, var: “Den er sann, den er sann, alt sammen er sant.”

40 år senere har jeg fortsatt det samme vitnesbyrdet. Jeg har nå lest Mormons bok mange ganger, og hver gang – hver eneste gang – hører jeg igjen ordene “Den er sann”. Dette har gitt meg forsikring om at Jesus Kristus er min Frelser og at dette er hans store frelsesverk.

Akkurat slik dominobrikkene jeg elsket å leke med som gutt, alle falt når jeg veltet den første, faller også alle evangeliets sannheter på plass når vi vet at sluttsteinen i vårt vitnesbyrd – Mormons bok – er sann. ■

NOTER

1. Joseph Smith, i innledningen til Mormons bok; se også *History of the Church* 4:461.
2. *Læresetninger fra Kirkens presidenter – Joseph Smith* (2007), 196.
3. *Mormons bok – Lærerhåndbok* (2004), 19.
4. Se David A. Bednar, “Åpenbaringsens ånd,” *Liahona*, mai 2011, 87–90.

MIDTPUNKTET I GJENOPPRETTELSEN

“Mormons bok er midtpunktet i gjenopprettelsen. Den ble skrevet, bevart og overlevert under Herrens ledelse. Den ble oversatt ‘ved Guds gave og kraft’.”

President Russell M. Nelson, president for De tolv apostlers quorum, “Bli med bølgen,” *Liahona*, mai 2013, 47.

KOM, FØLG MED MEG: Undervis i de grunnleggende tingene hjemme

Alicia Stanton og
Natalie Campbell

Når de setter seg for å ha familiens hjemmeaften, begynner en mor med å spørre sine to barn: “Når har dere følt Åndens veiledning?”

Hennes 17 år gamle datter klager: “Jeg har allerede hatt tre leksjoner om Ånden denne måneden.”

“Bra, da har du mye å bidra med,” svarer hennes far. Det er stille mens mor og far venter tålmodig på at barna skal overveie spørsmålet.

Til slutt forteller deres 14 år gamle sønn om en opplevelse på skolen den dagen.

“Ja,” svarer moren, “det minner meg om da Nephi fulgte Ånden da

han ikke visste hvordan de skulle få tak i platene fra Laban.”

Datteren forteller så om hvordan hun fulgte en tilskyndelse til å snakke med en ensom jente på bussen. Faren roser henne for denne beslutningen, og forteller om en erfaring han hadde på jobben.

De avslutter samtalen med å synge “La oss ledes av Guds ånd” (*Salmer*, nr. 83).

En enkel undervisningsmetode – å utveksle erfaringer med denne læresetningen – gjorde denne familiens hjemmeaftenen vellykket.

Denne artikkelen gir virkelige eksempler på hvordan folk har lært prinsippene i søndagens undervisningsmaterieell for ungdom, organisert etter måned. Disse eksemplene er naturligvis ikke de eneste måtene å lære om disse læresetningene på. Du kan søke inspirasjon til å kunne dekke familiens behov.

Søndagens undervisningsmaterieell for ungdom – *Kom, følg med meg* – underviser én grunnleggende læresetning hver måned. Her er noen måter å lære om disse doktrinære prinsippene på sammen med familien.

JANUAR

Guddommen

Medlemmene av Guddommen – vår himmelske Fader, Jesus Kristus og Den hellige ånd – er tre adskilte personer, men er forenet i hensikt og herlighet.

En ung kvinne sier følgende om å lære om Guddommen: “Det er viktig for meg at min himmelske Fader, min Frelser og Den hellige ånd er adskilte personer som jeg kan bli kjent med hver for seg, men følge i enhet. Jeg har med takknemlighet forstått at jeg kan bli Gud lik, for Guddommen er ikke en udefinert og ufattelig substans, men snarere guddommelige personer som elsker, velsigner, veileder og kjenner meg.”

For å undervise i denne læren, kan du prøve å snakke om spørsmål som: “Hva kan vi lære av Guddommen om å arbeide sammen i enighet?” eller “Hvordan kan vi styrke vårt forhold til Guddommens medlemmer?”

Å sammenligne Johannes 10:30 og Lære og pakter 50:43 kan føre til en god samtale og gi innsikt om enhet.

RESSURSER FOR UNDERVISNING

Kirken har mange ressurser for å hjelpe deg å lære og undervise i disse doktrinære prinsippene. I tillegg til Skriftene og taler fra generalkonferansen, kan du vurdere følgende alternativer:

Læresetninger fra Kirkens presidenter. Gå inn på lds.org/manual/teachings-of-presidents.

Tro mot pakten. Gå inn på lds.org/manual/home-and-family.

Forkynn mitt evangelium og tilhørende brosjyrer. Gå inn på lds.org/manual/missionary.

Sang og musikk. Sangen i salmeboken og *Barnas sangbok* underbygger prinsipper i evangeliet. Gå inn på lds.org/music.

Videoer. Kirkens videoer er interessante og kan bidra til å innlede samtaler om evangeliet hjemme. Gå inn på lds.org/media-library.

Kunst. Bruk av kunst som finnes i *Kunst inspirert av evangeliet*, kan gi innsikt om Skriftene. Gå inn på lds.org/media-library.

FEBRUAR

Frelsesplanen

Frelsesplanen besvarer menneskenes mest grunnleggende spørsmål, som: “Hvem er jeg?” og “Hva er hensikten med livet?” Å stille egne spørsmål og søke svar kan være en effektiv måte å lære om Faderens plan for lykke.

For eksempel begynte en ung mann sitt studium av Skriftene ved å spørre: “Hvordan kan Guds egenskaper sammenlignes med de egenskaper jeg hadde i det førjordiske liv? De som jeg har nå, og de jeg håper å ha i det neste liv?” Han skrev ned svarene på disse spørsmålene etter hvert som han fant dem i Skriftene, og brukte dem til å undervise andre om frelsesplanen.

Hvilke spørsmål har dine barn om frelsesplanen?

MARS

Jesu Kristi forsoning

Hvordan kan vi lære ikke bare om Jesu Kristi forsoning, men også om vår Frelasers oppriktige håp om at vi vil anvende hans forsoning i vårt liv?

Fordi vi alle har vært ensomme, gjort feil og hatt behov for styrke, har vi alle hatt behov for å forstå og anvende forsoningen bedre. En Unge kvinners veileder brukte en video til å hjelpe klassen å forstå Frelserens forsoning.

Her er en ung kvinnes opplevelse:

“Vi så på ‘Ingen var med Ham’ (video, LDS.org).

Mens en enkelt fløyte spilte en sørgmodig melodi, hørte vi eldste Jeffrey R. Holland i De tolv apostlers quorum si: ‘En stor trøst denne påsken er at fordi Jesus gikk den lange, ensomme veien helt alene, behøver ikke *vi* å gjøre det.’

Jeg hadde skammet meg over at jeg trengte Frelserens forsoning, men da jeg ble fylt med Ånden, følte jeg håpet ved hans forsoning feie bort min skyldfølelse. Herren ga sitt liv for meg. Han angret ikke på det, og det vil heller ikke jeg.”

Ettersom forsoningen er den viktigste begivenheten for vår frelse, må vi undervise og lære om den med Den hellige ånds veiledning. Kanskje dere vil bli ledet til å snakke om Skriftene eller apostoliske vitnesbyrd som “Den levende Kristus: Apostlenes vitnesbyrd” (*Liahona*, april 2000, 2). Vurder å ta opp et spørsmål som: “Når har dere følt forsoningens helbredelse, styrke eller forløsende kraft?”

APRIL

Evangelieutdeling, frafall og gjenopprettelse

Å forstå frafallet fra det sanne evangelium hjelper oss å forstå behovet for en gjengivelse av evangeliet, prestedømmet og Jesu Kristi kirke.

Følgende konkretisering hjalp noen misjonærer å undervise en undersøker om frafallet og gjenopprettelsen.

“Min ledsager og jeg brukte plastglass merket med deler av den sanne kirke, og bygget en pyramide med dem mens vi forklarte hvordan Jesus Kristus opprettet sin kirke.

Så forklarte vi frafallet mens vi fjernet glass som representerte apostlene, og så hele konstruksjonen velte. Da vi forklarte evangeliets gjengivelse gjennom profeten Joseph Smith, bygget vi tårnet opp igjen for å vise at Kirken i dag er organisert på samme måte som Kristus opprinnelig organiserte den.

For første gang forsto denne mannen. Gjenopprettelsen ga endelig mening for ham da han skjønnet hvorfor den var nødvendig.”

Det er mange andre måter å vise syklusen med evangelieutdeling, frafall og gjenopprettelse på. Du kan lese skriftsteder om disse emnene og følge tilskyndelser til å lage din egen fremstilling av det du lærer (se for eksempel Amos 8:11–12; 1 Nephi 13; L&P 136:36–38; Moses 5:55–59).

MAI

Profeter og åpenbaring

Herren ønsker virkelig å kommunisere med oss.

Vi kan motta hans veiledning i vårt liv ved åpenbaringer han gir til sine profeter og til oss personlig.

Vi kan ofte forstå evangeliets prinsipper bedre hvis vi sammenligner dem med gjenstander og erfaringer i hverdagen. En ung kvinne forteller hvordan en sammenligning hjalp henne å oppfatte åpenbaring:

“Jeg lærte om åpenbaring gjennom en profet i nyere tid. Eldste David A. Bednar i De tolv apostlers quorum talte om åpenbaringens ånd, og forklarte den ved hjelp av en metafor om lys. Åpenbaring kommer noen ganger plutselig og tydelig som å slå på et lys i et mørkt rom. Det er imidlertid mer vanlig at den kommer gradvis, akkurat slik soloppgangen blir gradvis lysere. Som oftest, sier eldste Bednar, er åpenbaring som lys på en tåkete dag. ‘Det er nok lys til at man... kan se akkurat nok til å ta noen skritt fremover inn i tåken’ (i ‘Lysets mønstre: Åpenbaringens ånd’ [video], LDS.org). Selv om denne metaforen er enkel, gjorde den dypt inntrykk på meg fordi jeg innså at åpenbaring var tilgjengelig hvis jeg tok meg tid til å oppfatte den.”

Når vi tar oss tid til å studere metaforer, lignelser og symboler, kan vår forståelse av læresetningene fortsette å vokse. Disse undervisningsmetodene hjelper oss å lære enda mer når vi lar Ånden åpenbare nye perspektiver for oss.

JUNI

Prestedømmet og prestedømsnøkler

Prestedømmet er et viktig tema for alle. Det er Guds kraft og kan velsigne oss alle. Vi har alle en oppgave i prestedømmets arbeid.

Noen er ikke kjent med prestedømmets plikter, embeder og historie. En spørrelek kan være en morsom måte å lære om disse tingene på.

Avhengig av hva dere ønsker å lære, kan du bruke noen av de følgende spørsmålene og oppfordre barna dine til å søke etter svar i Skriftene og læresetninger fra vår tids profeter.

- Hva er embedene og pliktene i Det aronske prestedømme? i Det melkisedekske prestedømme?
- Hva er prestedømsnøkler? Hvem er det som har dem? Hvorfor er nøkler nødvendige?
- Hva er forskjellen på prestedømsmyndighet og prestedømskraft?
- Hvordan velsigner prestedømmet både menn og kvinner?

Du kan finne svar i oppslagsbøker som *Evangeliets prinsipper* (2009) og *Tro mot paktene: En oppslagsbok i evangeliet* (2004), og i skriftsteder som Lære og pakter 13, 20 og 107.

Svaret på det siste spørsmålet, “Hvordan velsigner prestedømmet både menn og kvinner?” kan finnes i

Skriftene, men ikke minst ved å reflektere over hvordan denne læresetningen påvirker oss personlig. ■

Artikkelforfatterne bor i Utah, USA.

Del 2 av denne artikkelen, handlingsforslag for juli-desember, vil bli utgitt senere i år.

Av eldste
Jeffrey R. Holland
i De tolv apostlers
quorum

BLI KJENT MED Guddommen

Vi skulle kjenne disse guddommelige personene på alle måter vi kan. Vi skulle elske dem, holde oss nær til dem, adlyde dem og prøve å bli lik dem.

Fra talen "Guddommen" som ble holdt under seminaret for nye misjonspresidenter ved opplæringscenteret for misjonærer i Provo 23. juni 2013.

Profeten Joseph Smith sa: "Det er evangeliets første prinsipp med bestemthet å kjenne Guds karakter."¹ Han tilføyde også: "Jeg vil at dere alle skal kjenne ham og være fortrolig med ham."² Vi må ha "en *riktig* forestilling om hans... fullkommenheter og egenskaper", og vi må beundre "[hans] opphøyde karakter".³

Jeg ønsker å formidle profetens utfordring til oss og si at vi og våre misjonærer, våre medlemmer og våre undersøkere må ha en visshet om *Guddommens* karakter. Vi må ha riktig forståelse av deres personlige fullkommenhet og egenskaper og beundre *deres* opphøyde karakter.

Det er ingen tilfeldighet at vår første trosartikkel er: "Vi tror på Gud den evige Fader og på hans Sønn Jesus Kristus og på Den Hellige Ånd" (1. trosartikkel). Budskapet er tydelig for alle som underviser i evangeliet. Det er ingen vits i å gå videre til andre sannheter vi tror på hvis ikke vi selv og de vi underviser har en sikker overbevisning om Guddommens fremtredende rolle i vår lære og i vår evige fremtid. Vi skulle kjenne disse guddommelige personene på alle måter vi kan. Vi skulle elske dem, holde oss nær til dem, adlyde dem og prøve å bli lik dem.

Når vi bringer folk inn i Kirken, døper vi dem ikke inn i en manns kirke, enten denne mannen måtte være Joseph Smith, Brigham Young eller Thomas S. Monson – uansett hvor høyt vi holder disse profetene i ære. Vi døper dem ikke inn i lykkelige familiers eller Tabernakelkorets kirke.

Når vi bringer folk inn i Kirken, døper vi dem i Faderens og i Sønnens og i Den hellige ånds navn. Dermed leder vi dem tilbake til Faderen gjennom Hans Sønnens tjenestegjerning, forsoning og nåde, og Den hellige ånds innflytelse veileder dem til dette målet. Vi må alltid ha klart for oss Guddommens fremtredende rolle både som middel og som mål når vi deltar i arbeidet med å frelse sjeler.

Virkningen av kong Benjamins læresetninger på hans forsamling er en fullkommen definisjon av virkelig vekst i våre konvertitter som vi legger vekt på når vi oppretter Kirken i "all verden".

Hvis vi, som kong Benjamin sa, *virkelig* vet at disse guddommelige personene som vi tjener og sørger for, ikke er fremmede for oss og aldri er langt unna våre tanker og hensikter (se Mosiah 5:13), da kan vi få de resultatene kong Benjamin fikk. Og hva var de? Hans folk opplevde “en stor forandring”, hadde ikke “lyst til å gjøre ondt mer, men til stadig å gjøre godt”, og var “villige til å inngå en pakt... om å gjøre [Guds] vilje og være lydige mot hans befalinger i alt han [befalte dem] alle [deres] levedager” (Mosiah 5:2, 5).

Dette var virkningen av kong Benjamins læresetninger på hans forsamling, og det er en *fullkommen* definisjon av *virkelig vekst* i våre konvertitter som vi legger vekt på når vi oppretter Kirken “i all verden” (Markus 16:15).

Slik Frelseren selv sa, er misjonærarbeidet – arbeidet med å frelse sjeler – som et garn vi kaster ut til en stadig større verden av land, kulturer og folkeslag. Som sådan vil vi, slik lignelsen sier, samle fisk “av alle slag” (Matteus 13:47). Mange av disse “fiskene” i vårt voksende grenseland vet ikke hvem Gud er eller hva det vil si at han faktisk er deres Far. De vet ikke hvem Jesus Kristus egentlig er eller hvorfor det er det eneste navn gitt under himmelen hvorved vi kan bli frelst (se Apostlenes gjerninger 4:12). De vet ikke hvem Den hellige ånd er eller hvorfor dette medlemmet av Guddommen “ble utsendt for å undervise i sannheten” (L&p 50:14).

Kunnskap om Guddommen

Det er naturligvis mange andre ting disse fiskene fra alle folkeslag ikke vet, men hvis de skal ta imot det gjengitte evangelium og virkelig finne frelse for sin sjel, må det begynne med kunnskap og forståelse om Guddommens medlemmer. Til syvende og sist “finnes sann og frelsende religionsutøvelse bare blant dem som... vet sannheten om Guddommen og forstår det sanne forholdet menneskene skulle ha til hvert medlem av [det en av Brødrene har kalt] dette Evige presidentskap.”⁴

Eldste Bruce R. McConkie (1915–85) i De tolv

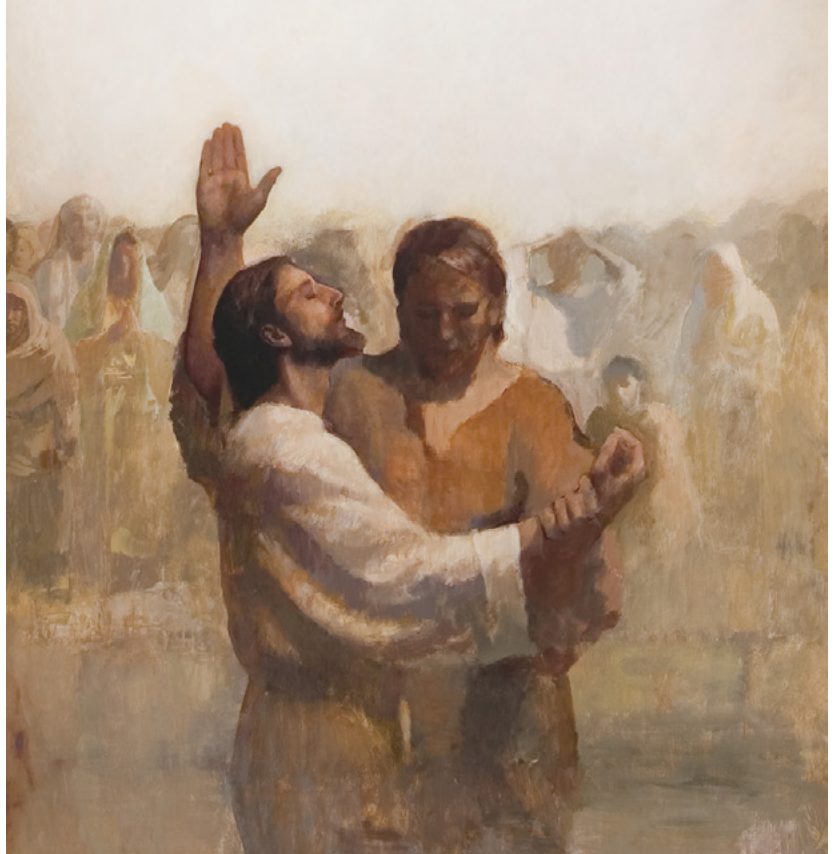
apostlers quorum minnet oss om at Lucifer forstår betydningen av denne læren selv om vi ikke gjør det. Han sa:

“Det finnes ingen frelse i å tro på... falsk lære, særlig et falskt eller uklokt syn på Guddommen eller noen av dens medlemmer ...

Derfor vil djevelen heller spre falsk lære om Gud og Guddommen og vekke falske følelser med hensyn til en av dem, enn nesten hva som helst annet han kan gjøre.”⁵

Så ingen undersøger kan komme inn i denne kirken med et *virkelig* vitnesbyrd, med *virkelig* omvendelse, med det vi ønsker og kaller virkelig vekst i enhver konvertitt, med mindre han eller hun har hatt i det minste litt personlig, åndelig, sann erfaring med Gud. Den slags erfaring kan bare komme om man forstår at han er en virkelig person, en levende person, i bokstavelig forstand en far av kjøtt og ben som taler og ser og føler, som kjenner alle sine barn ved navn og kjenner alle deres behov, som hører alle deres bønner og som ønsker alle sine barn i sin kirke. Disse undersøgerne trenger å vite at han har en plan for deres frelse og har gitt befalinger med hensyn til hvordan vi kan finne veien tilbake til ham.

En Gud som bryr seg om dem like kjærlig som en mor eller far bryr seg om et barn, kan ikke være en overjordisk tåke eller en vag filosofisk første sak eller en guddommelig, men fraværende husvert. Han må kjennes som det han egentlig er – en barmhjertig, medfølende far, i hvis bilde alle hans barn er skapt, og som vi alle én dag igjen vil stå foran – og deretter knele! Ikke mange av våre undersøkere kjenner *den* slags Gud nå, hverken i eller utenfor vår tids kristendom.

I så henseende er det svært betydningsfullt at leksjon 1 i *Forkynn mitt evangelium* begynner med en enkel erklæring om at “Gud er vår himmelske Fader”.⁶ I denne leksjonen skal misjonærene først og fremst finne ut hva hver enkelt som blir undervist, forstår om Guds sanne natur.

Hvis misjonærene kan gi sine undersøkere en riktig forståelse av Gud i starten av sin undervisning, vil alt annet falle mye lettere på plass i all undervisning som følger.

Jesu Kristi misjon og budskap

På samme måte må både eldste, søster og undersøger i mye større grad enn de gjør, forstå Jesu Kristi misjon og budskap, han som kom ned fra Faderen og underviste det Faderen underviste ham. Alle må forstå at Jesus kom til jordelivet for å vise oss veien, sannheten og livet. Han *er* den *enestevei*, *hele* sannheten og det *fullkomne* liv. Som sådan er han det eneste barnet i den menneskelige familie som Faderen uforbeholdent kan si følgende om: “Dette er min Sønn, den elskede! I ham har jeg velbehag” (Matteus 17:5).

*Alle må forstå
at Jesus kom til
jordelivet for å vise
oss veien, sann-
heten og livet.*

Ved Den hellige ånds kraft kan vi jage mørket bort fra oss og bli advart mot fare og usannhet. Jeg bærer vitnesbyrd om at Den hellige ånd også er løftets Hellige ånd, som bekrefter og godkjenner pakter og ordinanser og til syvende og sist besegler alle frelsende vel-signelser til evig liv.

Vi må ha tro på Kristus, stole på at han har forløst oss fra døden fysisk og helvete åndelig, ta imot hans forsoning som det *eneste* middel til å bli forsonet med Gud, og erkjenne at det ikke finnes noen annen vei til frelse. Hvis verden skal bli forløst, må den bøye kne og med sin tunge bekjenne at Jesus er Kristus, den levende Sønn av den levende Gud. Vi må undervise med tro og begeistring i “barnelærdommen om Kristus” (Hebreerne 6:1; 2 Johannes 1:9; 2 Nephi 31:2, 21; 32:6; Jakobs bok 7:2, 6) slik den er fremsatt i Skriftene og sammenfattet i leksjon 3 i *Forkynn mitt evangelium*.

Fisken i vårt vidstrakte garn må vite at Den hellige ånd er det medlem av Guddommen som de vil ha det hyppigste og nærmeste forholdet til når de mottar misjonærene og ber om himmelsk veiledning angående deres budskap. Det er dette medlemmet av Guddommen som vil *lede* undersøkere til sannheten og deretter *bære vitnesbyrd* om denne sannheten når de støter på den. Undersøkerne må lære å gjenkjenne Ånden når den tilkjenner seg i løpet av leksjonene. Misjonærene må så absolutt forstå Den hellige ånds guddommelige rolle i omvendelsesprosessen, og må gjøre sitt beste for å ha Ånden med seg til alle tider.

“Hva ble dere ordinert til?” spør Herren. “Til å forkynne mitt evangelium ved Ånden, ja, ved Trøsteren som ble utsendt for å undervise i sannheten ...

Derfor, den som taler [ved Ånden] og den som mottar [ved Ånden], forstår hverandre, og begge blir oppbygget og fryder seg sammen” (L&p 50:13–14, 22).

Vi kan være helt sikre på at det *ikke* vil gå bra – hverken for misjonærene eller deres

undersøkere – hvis vi hopper over eller tar lett på vår undervisning om det guddommelige. Vi må ikke vise til jordiske ledere før vi har undervist og vitnet om de celestiale. Vi må ikke prøve å undervise tilleggssannheter før vi har undervist de grunnleggende. Vi må ikke haste til dåp og målet som er en ny konvertitt, før vi har undervist i den sanne tro på Gud, forklart behovet for sann omvendelse i Kristus, og forvisset oss om at disse avgjørende første skuddene av en konvertitts voksende vitnesbyrd holdes sterke og livskraftige gjennom Den hellige ånds berikende innflytelse.

Kristen forvirring

Med hensyn til disse guddommelige personenes adskilte natur, lærer åpenbaringer i de siste dager oss at “Faderen har et legeme av kjøtt og ben like følbart som menneskets – Sønnen likeså – men Den Hellige Ånd har ikke et legeme av kjøtt og ben, men er en Ånd i persons skikkelse” (L&p 130:22).

Man kan ikke få en grunnleggende uttalelse tydeligere enn det! Men dessverre har nesten to tusen års kristen historie skapt forferdelig forvirring og nærmest fatale feil i denne forbindelse. Mange utviklinger og gjentagelser av religiøse trosbekjennelser har forvrengt den enkle klarheten i sann lære, og erklært at Faderen, Sønnen og Den hellige ånd er abstrakte, absolutte, oversanselige, kan ta mange former, er evig sameksisterende og ukjennelige, uten kropp, lemmer eller følelser, og eksisterer utenfor tid og rom.

I disse trosbekjennelsene er alle tre medlemmene adskilte personer, samtidig som de er ett vesen, det mye omtalte “treenighetens

mysterium”. De er tre adskilte personer, likevel ikke tre Guder, men én. Alle tre personene er ubegripelige, men likevel er det én Gud som er ubegripelig.

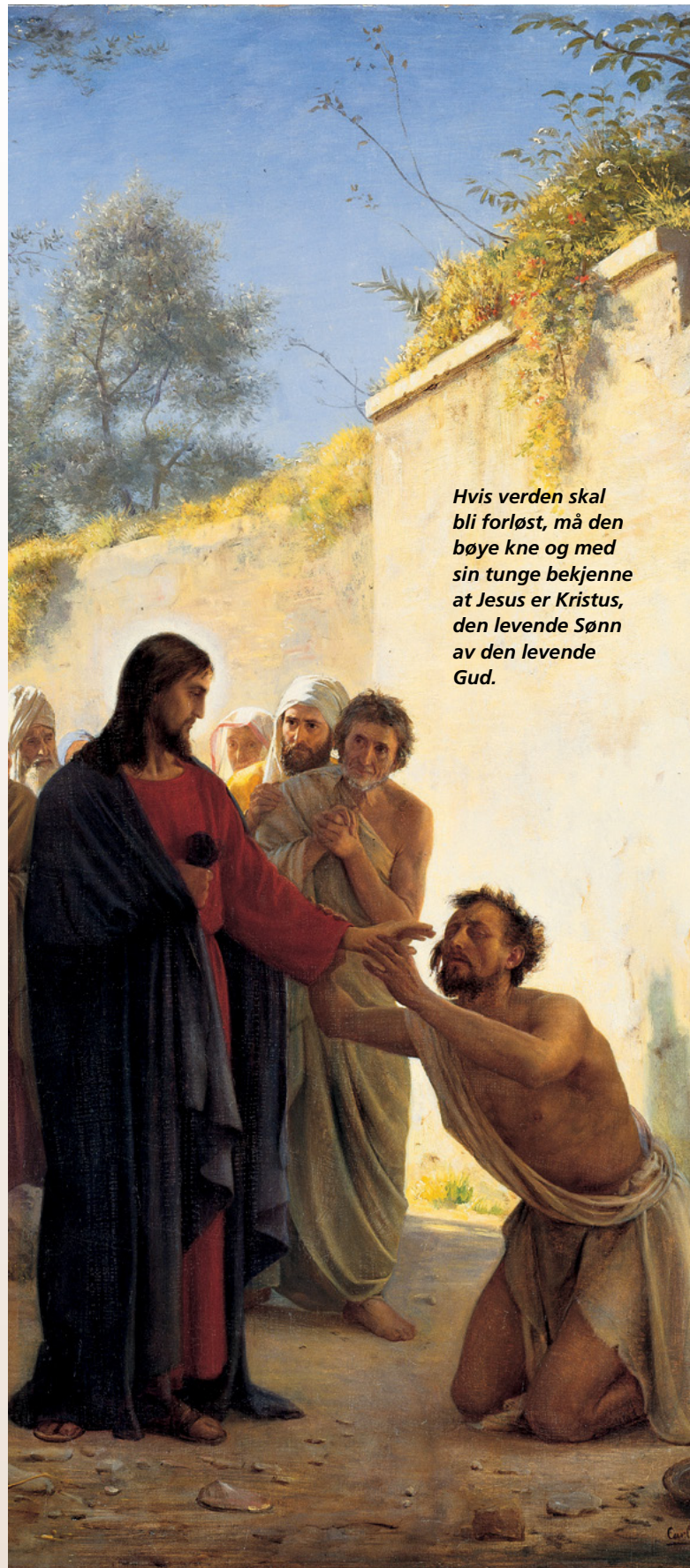
Vi er i det minste enige med våre kritikere på dette ene punktet – nemlig at en slik formulering om treenigheten i sannhet er ubegripelig. Når et så forvirrende gudsbegrep ble påtvunget kirken, er det ikke til å undre seg over at en munk i det fjerde århundre utbrøt: “Akk og ve! De har tatt fra meg min Gud... og jeg vet ikke hvem jeg skal tilbe eller henvende meg til.”⁷ Hvordan kan vi stole på, elske og tilbe, for ikke å snakke om å gjøre vårt beste for å bli lik en som er ubegripelig og ukjennelig? Hva med Jesu bønn om at “dette er det evige liv, at de *kjenner deg*, den eneste sanne Gud, og ham *du* utsendte, *Jesus Kristus*”? (Johannes 17:3; uthevelse tilføyd).

Vi ønsker aldri å bringe noens tro, eller noen religions læresetninger, i vanry. Vi viser alle den samme respekt for deres lære som vi ønsker de skal vise for vår. (Dette står også i en av våre trosartikler.) Faktisk står det i ingen mindre kilde enn den betrodde *Harper's Bible Dictionary*, selve gullstandarden på dette feltet, at “den formelle lære om treenigheten slik den ble definert av de store kirkemøtene i det fjerde og femte århundre, ikke er å finne i Det nye testamente”.⁸

Så vi er oppriktig talt svært tilfreds med å la det være kjent at vi ikke står inne for det fjerde eller femte århundres syn på Guddommen, og det gjorde heller ikke de første kristne hellige som var øyenvitner til den levende Kristus.⁹ Vi er nytestamentlige – *ikke* nikenske – kristne.

Guddommens fellesskap

Jeg vil imidlertid umiddelbart påpeke at når vi har fått frem poenget om at de er adskilte personer, er det like viktig å understreke hvor enhetlige de er, og at Guddommen i sannhet er *ett*. Jeg tror jeg trygt kan si at en del av grunnen til at vi blir så misforstått av andre kristne tradisjoner er at når vi understreker de adskilte personene i Guddommen, har vi ikke ofte nok fulgt dette opp med

Hvis verden skal bli forløst, må den bøye kne og med sin tunge bekjenne at Jesus er Kristus, den levende Sønn av den levende Gud.

både å innrømme og *insistere* på deres enhet på praktisk talt enhver annen tenkelig måte. For dette har vi høstet unødig kritikk, og vi har gjort vårt syn vanskeligere å forstå enn det behøver å være.

Det store skriftstedet om “Kristi lære” i 2 Nephi 31 slutter med denne erklæringen: “Dette er Kristi lære, og Faderens og Sønnens og Den Hellige Ånds eneste og sanne lære, og de er én Gud uten ende” (2 Nephi 31:21).

Vi har alle lest Frelserens majestetiske forbønn i Johannes 17. Vi vet at det er en erklæring om enhet mellom Faderen og Sønnen, og mellom dem og oss, deres jordiske disipler. Les den ofte, særlig ettersom president David O. McKay (1873-1970) en gang kalte den for “den største bønn... noensinne ytret i denne verden”.¹⁰ Vi

Vi skulle strekke oss etter å bli ett med Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, slik Jesus ba om at vi måtte være.

skulle gjøre vårt beste for å bli ett med Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, slik Jesus ba om at vi måtte være.

En apostels vitnesbyrd

Jeg avslutter med mitt vitnesbyrd om hver av disse guddommelige personene, som utgjør “Det evige presidentskap”. Jeg bærer vitnesbyrd om Den hellige ånd *ved Ånden*, at det å vitne og bære vitnesbyrd er to av dens store oppgaver. Jeg bærer vitnesbyrd om at Den hellige ånd er en lærer, en trøster og den som bringer personlig åpenbaring. Jeg vitner om at Den hellige ånd vil bringe alle ting til vår erindring – en spesiell velsignelse ettersom det å huske er et av de store bud som er gitt oss, blant annet i nadverdsbønnene (se L&p 20:77, 79).

Jeg vitner om at vi ved Den hellige ånds kraft kan jage mørket bort fra oss og bli advart mot fare og usannhet. Jeg bærer vitnesbyrd om at Den hellige ånd også er løftets Hellige ånd, som bekrefter og godkjenner pakter og ordinanser og til syvende og sist besegler alle frelsende velsignelser til evig liv. Jeg er fylt av ærefrykt over at vi har så lett tilgang til et medlem av Guddommen, og at vi har den så konstant og så ofte hvis vi lever verdig til den. Jeg uttrykker min nesten ubeskrivelige takknemlighet for Den hellige ånds gave.

Jeg bærer vitnesbyrd om Jesus Kristus, den levende Sønn av den levende Gud, som betalte den frigjørende løsepenge for din og min sjel og sjelen til alle menn, kvinner og barn fra Adam og til verdens ende. Jeg vitner om at evangeliets første prinsipp er *tro* på vår Herre Jesus Kristus og at det er Jesu Kristi Kirke av Siste Dagers Helliges grunnvoll og sentrale budskap.

Jeg vitner om at ethvert menneske som er født inn i denne verden, blir født med Kristi lys i sin sjel. Jeg vitner om at han er den første og den siste, begynnelsen og enden, Alfa og Omega for vår frelse. Jeg erklærer at han er den store Jehova, den frelsende Jeg Er, Guds Lam som ble slaktet fra før verdens grunnvoll. Jeg vitner om at han hadde fylde, og at han ble født, levde og døde som et fullkomment, syndfritt menneske, feilfri og lyteløs.

Jeg er takknemlig for at Jesu Kristi myndighet, som regulerer alt av evig betydning i dette univers, bærer hans navn – Det hellige prestedømme etter Guds Sønnns orden. Om jeg levde til jeg ble tusen år gammel, kunne jeg aldri tilstrekkelig uttrykke min undring over, og min utilstrekkelighet til, å bli kalt som en av hans apostler, et vitne om hans navn i hele verden.

*Jeg står helt forundret på grunn av
den kjærlighet
som Jesus meg tilbyr tross all min
uverdighet.¹¹*

Jeg bærer vitnesbyrd om Gud den evige Fader, den store Elohim, min og din Fader, som ga oss åndelig liv. Jeg vitner om at han er Hellighetens Menneske, at barmhjertighet og godhet, kjærlighet og medfølelse bare så vidt begynner å beskrive hans mest fremtredende og evige egenskaper. Jeg vitner om at Kristus kom for å vise oss Faderen, og derfor med rette ble kalt Menneskesønnen.

Jeg vitner om at Gud vår Fader er opphavsmannen til den store frelsesplan, og at det som ble kjent som Jesu Kristi evangelium, også er kjent som "Guds evangelium" (Romerne 1:1; se også vers 2–3). Jeg bærer vitnesbyrd om at Faderen var og er alle tings Skaper, idet han arbeidet gjennom Jehova og andre himmelske representanter for å utføre denne skapelsen og deler tittelen Skaper med sin elskede Sønn. Jeg vitner om at vi skulle tjene Faderen i Sønnens navn akkurat slik vi skulle *be* til Faderen i Sønnens navn.

Jeg vitner om at Jesus Kristus kom for å gjøre Faderens vilje, underviste Faderens lære og utarbeidet sin egen frelse gjennom Faderen. Jeg bærer høytidelig vitnesbyrd om

at Faderen elsket verden, sine barn, så høyt at han ga sitt beste barn, sitt fullkomne barn, sitt enbårne barn, for at hver den som ville tro på ham, skulle få evig liv (se Johannes 3:36; 6:47; Helaman 14:8).

Jeg er takknemlig for Faderen, Sønnen og Den hellige ånd, i hvis navn de hellige og frelsende ordinanser fra dåp til tempelbeseglinger blir utført i denne kirken. Jeg oppfordrer dere alle til å bli godt kjent med disse guddommelige personene. ■

NOTER

1. Joseph Smith, i *History of the Church*, 6:305.
2. Joseph Smith, i *History of the Church*, 6:305.
3. *Lectures on Faith* (1985), 38, 42.
4. Bruce R. McConkie, "Our Relationship with the Lord" (andakt ved Brigham Young University, 2. mars 1982), 1, speeches.byu.edu.
5. Bruce R. McConkie, "Our Relationship with the Lord," 1–2.
6. *Forkynn mitt evangelium: En veiledning i misjonærarbeidet* (2005), 31.
7. I Owen Chadwick, red., *Western Asceticism* (1958), 235.
8. Paul J. Achtemeier, red., *Harper's Bible Dictionary* (1985), 1099.
9. For en grundig gjennomgang av dette emnet, se Stephen E. Robinson: *Are Mormons Christians?* (1991), 71–89; se også Robert L. Millet, *Getting at the Truth: Responding to Difficult Questions about LDS Beliefs* (2004), 106–22.
10. David O. McKay, i Conference Report, okt. 1967, 5.
11. "Jeg står helt forundret," *Salmer*, nr. 111.

*Jesu Kristus kom
for å gjøre Faderens
vilje, underviste i Faderens
lære, og utarbeidet sin egen frelse
gjennom Faderen.*

JEG GJENKJENTE GUDS ORD

På en flyplass i São Paulo, Brasil for mange år siden så jeg en bok i en bokhandel med tittelen “Mormons bok: Et annet testamente om Jesus Kristus.” Jeg tvilte på at vår forfallende og forvirrede verden ville ta imot et annet testamente om Jesus Kristus, men tenkte på boken hele helgen.

Til slutt ble min nysgjerrighet uutholdelig, og jeg dro tilbake til bokhandelen for å kjøpe den. Da jeg kom dit, kunne jeg imidlertid ikke finne den. Jeg beskrev boken for butikkmedarbeideren, men han sa han aldri hadde sett den. Han fant heller ingen opp-tegnelse om den, selv om alle bøkene som var utstilt, var katalogisert.

En stund senere da jeg var på et apotek, la jeg merke til en åpen bok på en disk. Da jeg begynte å lese den, lærte jeg om en mann ved navn Kori-hor som insisterte på at han tvilte på Guds kraft, og til slutt ble stum. Da jeg tenkte på ordene jeg leste, følte jeg at de var fra Gud.

På denne tiden hadde jeg søkt guddommelig veiledning. En dag knelte jeg og ba inderlig om at Gud ville vise meg den sanne vei som ville bringe meg til ham. Noen dager senere ble sønnen vår syk, så jeg dro tilbake til apoteket. Da jeg skulle dra, kom tre unge amerikanere med navneskilt inn. Jeg følte umiddelbart en varme i brystet, og jeg ble tilskyndet til å snakke med dem.

De fortalte meg at de var i Brasil for å forkynne Jesu Kristi evangelium. Jeg

spurte om de kunne undervise meg, og vi gjorde en avtale.

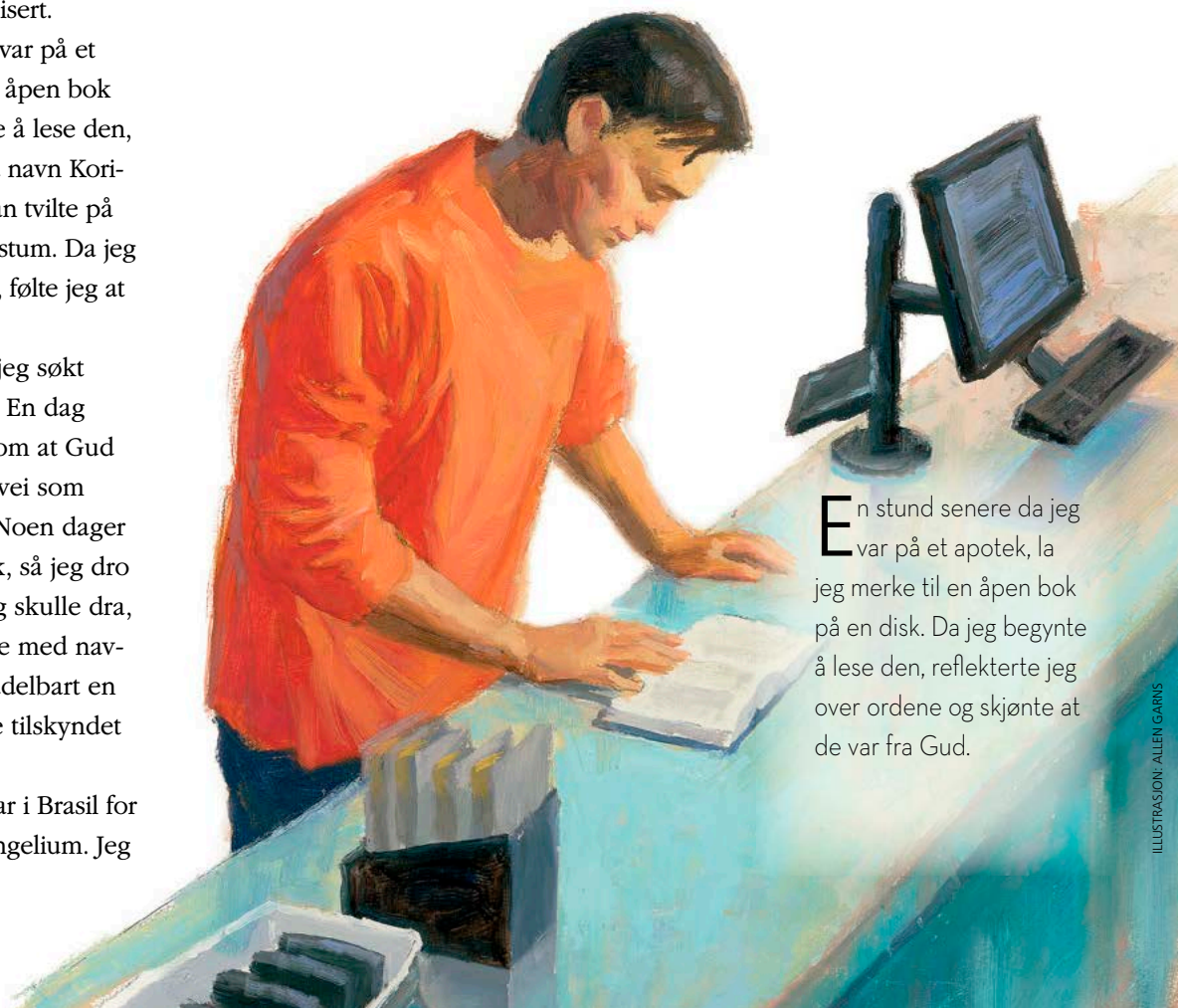
Da jeg hørte om profeten Joseph Smith for første gang, visste jeg at bønnen min hadde blitt besvart. Så ga misjonærene meg en bok. Til min forbauselse var det en Mormons bok – akkurat som den jeg hadde sett i bokhandelen. Igjen følte jeg en skjønn varme og ble så glad at jeg knapt kunne snakke.

Misjonærene forklarte bokens opp-rinnelse og oppfordret meg til å be og spørre Gud om den var sann. Jeg

var allerede helt sikker på at boken var guddommelig, for Herren hadde vist meg den – to ganger. Ikke desto mindre gransket jeg den grundig. Da jeg leste kapittel 17 i 3 Nephi, visste jeg at den inneholdt en guddommelig historie fordi den inneholdt Jesu Kristi ord.

Grunnlaget for mitt vitnesbyrd er visshet om at Mormons bok inneholder Guds ord. Den har forandret meg og fortsetter å forandre meg. ■

José Evanildo Matias Fernandes,
São Paulo, Brasil

En stund senere da jeg var på et apotek, la jeg merke til en åpen bok på en disk. Da jeg begynte å lese den, reflekterte jeg over ordene og skjønnte at de var fra Gud.

Jeg vet ikke hvor lang tid det tok, men én dag kunne jeg endelig smake Guds kjærlighet igjen. Den var som varmt solskinn etter en lang vinter.

JEG FANT VEIEN GJENNOM DEN MØRKE TÅKEN

For noen år siden gikk jeg gjennom en spesielt mørk periode av livet mitt. Jeg opplevde mange vanskelige utfordringer, og jeg følte meg deprimert og overveldet av tunge byrder.

I kirken en søndag så jeg på alle de lykkelige familiene som sang salmer og smakte av Guds kjærlighet. Jeg ønsket å føle det samme, men det føltes som om det var noe fysisk galt med meg.

Jeg hadde følt Ånden før, men i lang tid hadde jeg vært ute av stand til det. Som i Lehis syn om livets tre, føltes det som om jeg var helt omgitt av den mørke tåken – jeg kunne ikke engang se treet (se 1 Nephi 8:2–24).

Da nadverdsbønnene begynte, lukket jeg øynene og søkte kontakt med vår himmelske Fader, og jeg ba om forvisning om hans kjærlighet.

Jeg spurte ham hvorfor jeg ikke kunne smake frukten av livets tre.

Mens jeg grunnet på Lehis drøm, fikk jeg en gjennomtrengende erkjennelse. “Hvorfor har jeg ikke husket dette før?” tenkte jeg. Å ferdes gjennom den mørke tåken er en helt vanlig del av Guds plan. Han lar oss oppleve vanskeligheter fra tid til annen, slik at vi kan stole fullstendig på ham og hans Sønn. Nøkkelen er å holde fast i jernstangen. Jeg opplevde fortsatt at jeg befant meg i den mørke tåken, men jeg hadde håp.

Da denne tilskyndelsen forlot meg, følte jeg en skjønn forsikring fra Den hellige ånd om at mine prøvelser ville gå over. Ånden vitnet om at vår himmelske Fader var der. Jeg tørket bort tårene, i takknemlighet for at jeg hadde vært i stand til å føle Ånden igjen.

Jeg begynte å fordype meg i Skriftene. Jeg hadde fremdeles mange mørke dager, men jeg hadde tro på at hvis jeg holdt fast i jernstangen – Guds ord (se 1 Nephi 11:25) – ville jeg bli befridd fra mørkets tåke. Jeg vet ikke hvor lang tid det tok, men én dag kunne jeg endelig smake Guds kjærlighet igjen. Den var som varmt solskinn etter en lang vinter.

Mens jeg fra tid til annen har kjempet med livets utfordringer, har jeg husket mitt løfte om å klamre meg fast til jernstangen ved å studere Skriftene og profetenes ord. Jeg vet at når den mørke tåken kommer, har jeg de nødvendige hjelpemidlene til å se veien gjennom den, og løftet om en varm mottakelse på den andre siden. ■
Juventa Vezzani, California, USA

DU VET AT DEN ER SANN!

En dag mens jeg jobbet i et varehus i Oakland, California, kom en venn innom og inviterte meg på middag. Hun sa at hun også ville invitere to mormonmisjonærer.

Etter middagen satte misjonærene opp en liten flaneltavle og begynte å stille meg spørsmål. Jeg ble litt irritert. Jeg ønsket bare å lytte til dem og dra.

På slutten av diskusjonen dro imidlertid en ung misjonær fra Utah stolen sin nærmere, så meg i øynene, ga meg en Mormons bok og bar sitt vitnesbyrd. Han sa han visste at Kirken var sann og at jeg også kunne få vite det ved å lese boken. Så

siterte han Moroni 10:4 og sa at hvis jeg ville spørre Gud med et oppriktig hjerte og med ærlig hensikt, ville han åpenbare for meg om boken var sann ved Den hellige ånds kraft.

I løpet av den neste uken leste jeg flere kapitler, og vi møttes igjen hjemme hos vennen min. Etter vår tredje diskusjon var misjonæren fra Utah ferdig med sin misjon og dro hjem.

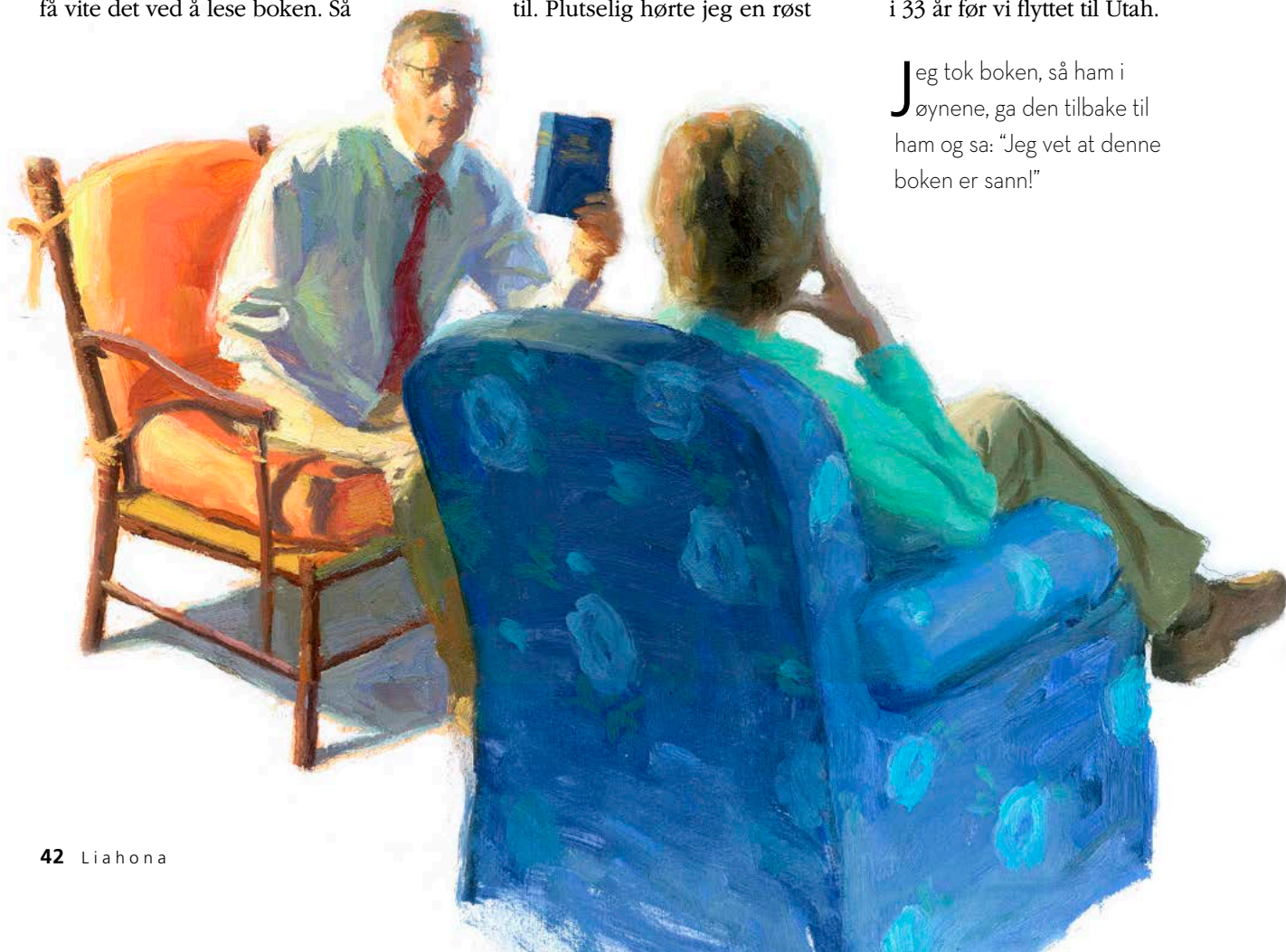
Jeg fortsatte å lese og be hver kveld og spørre om boken var sann. Da jeg hadde bedt en kveld, gikk jeg til sengs og leste flere kapitler til. Plutselig hørte jeg en røst

som sa seks enkle ord: "Du vet at den er sann!"

Jeg hadde aldri hørt Ånden tale til meg før. Men jeg visste da at Gud kjente meg og elsket meg. Jeg ble så overveldet at jeg ikke kunne holde tårene tilbake. Jeg visste at jeg måtte slutte meg Jesu Kristi sanne kirke. Jeg forsto også hvordan den unge misjonæren fra Utah kunne si at han visste at Kirken var sann.

Jeg ble medlem av Kirken og giftet meg senere med en vakker ung kvinne i Oakland California tempel. Vi fikk åtte barn og bodde i California i 33 år før vi flyttet til Utah.

Jeg tok boken, så ham i øynene, ga den tilbake til ham og sa: "Jeg vet at denne boken er sann!"

For noen år siden da vår yngste datter forberedte seg til å reise på misjon, spurte hun om jeg hadde prøvd å kontakte den unge misjonæren som hadde undervist meg.

“Jeg har tenkt på ham gjennom alle disse årene,” svarte jeg, “men jeg vet ikke hvordan jeg kan komme i kontakt med ham.”

I løpet av 10 minutter kom hun tilbake og sa: “Her er telefonnummeret hans.”

Da jeg fikk tak i ham, hadde vi en lang samtale. Han ba om e-postadressen min slik at han kunne “oppdatere meg om livet sitt”. I e-postmeldingen dagen etter fortalte han meg at han ikke hadde vært medlem av Kirken på mer enn 40 år, og håpet at jeg ikke ble skuffet.

“Hvordan kunne jeg bli skuffet?” skrev jeg straks tilbake. “Du forandret livet mitt!”

Vi utvekslet flere e-postmeldinger og avtalte et møte. Snart kjørte jeg hjem til ham, hvor han inviterte meg inn og presenterte meg for sin hustru. Mens vi snakket om vår fortid, spurte jeg ham om han hadde en Mormons bok. Han gikk ovenpå og kom tilbake med et eksemplar. Jeg tok boken, så ham inn i øynene, ga boken tilbake til ham og sa: “Jeg vet at denne boken er sann! Hvis du leser Moroni 10:4 og ber angående den, kan du også få et vitnesbyrd om dens sannhet.”

De neste månedene leste, ba og omvendte han seg. Snart døpte hans

18 år gamle sønn ham på ny, og jeg fikk gleden av å bekrefte ham.

Jeg vet at min datter ble inspirert til å stille det spørsmålet hun stilte, og jeg vet at vår himmelske Fader forberedte oss begge på gjenforeningen etter 45 år. Jeg har lært hvilken kraft som finnes i Mormons bok. Jeg har også lært å aldri gi opp noen som har vandret bort fra Kirken. ■

Henry (Hank) Brown, Utah, USA

VAR MITT STUDIUM TILSTREKkelig?

Jeg hadde trofast lest i Mormons bok hver dag siden jeg var tenåring. Til og med på kvelder da jeg falt ned på sengen utmattet og innså at jeg ikke hadde lest den dagen, tok jeg den opp og leste i det minste noen få vers.

For to år siden ble jeg bedt om å undervise i Det gamle testamente i Morgenseminar. Jeg var mindre kjent med Det gamle testamente enn noen annen bok med hellig skrift, så noen dager brukte jeg tre til fire timer på å studere og forberede leksjonene mine. Siden jeg tilbragte så mye tid med å studere Bibelen og nyere åpenbaring, sluttet jeg å lese Mormons bok hver dag. Vi leste den som familie om kvelden, og jeg brukte den til en krysshenvielse fra tid til annen, så jeg følte at jeg fikk et tilstrekkelig daglig studium av evangeliet.

Midt i skoleåret, i januar, utfordret

stavs-presidenten hele staven til å lese et kapittel i Mormons bok hver dag. Selv om jeg lurte på hvordan jeg skulle finne tid med tanke på hvor mye jeg studerte til Seminar, bestemte jeg meg for å ta utfordringen. Jeg trengte å gjøre det, ikke bare for å styrke meg selv, men også for å sette et eksempel for mine barn og elever.

Fra da av leste jeg et kapittel i Mormons bok hver dag før jeg begynte å forberede min Seminar-leksjon eller mens jeg gjorde meg klar til å legge meg. En ånd og en kraft som jeg ikke visste manglet, vendte tilbake til mitt liv. Mine Seminar-leksjoner, som hadde gått bra, ble enda bedre. Deler av Det gamle testamente som var vanskelige å forstå, ble tydeligere. Jeg innså også at jeg forsto Mormons bok bedre som et resultat av det intense studiet jeg hadde gjort om profetene og Moseloven.

Innledningen til Mormons bok inneholder dette sitatet fra profeten Joseph Smith: “Jeg fortalte brødrene at Mormons bok var den mest korrekte av alle jordens bøker, sluttsteinen i vår religion, og at et menneske ville komme nærmere Gud ved å følge dens forskrifter enn ved å følge noen annen bok.”

Mormons bok holder sammen alle delene av evangeliet og inneholder et sterkt vitnesbyrd om Jesus Kristus og frelsesplanen. Den hjelper alt annet i livet mitt å gi mening. Jeg er takknemlig for at jeg har Mormons bok som en del av min hverdag. ■

Angie Nicholas, Texas, USA

Av eldste
Paul B. Pieper
i De sytti

JORDELIVETS åpenbarte realiteter

Enhver er satt på jorden i unike omstendigheter. Til tross for at vi er unike og forskjellige har Herren åpenbart sannheter om hensikten med jordelivet som gjelder for oss alle. Han underviste våre første foreldre, Adam og Eva, om disse sannhetene, og har bekreftet dem på nytt i vår tid.

Jeg kaller disse sannhetene "jordelivets realiteter". Hvis vi skal oppnå de største velsignelsene og fordelene av vår jordiske erfaring, må vi forstå og ta til oss disse åpenbarte realitetene. Hvis vi ikke forstår dem, eller enda verre, bevisst ignorerer dem, vil vår tid på jorden bli forspilt, underbenyttet og kanskje fullstendig bortkastet.

Det er ikke nok å bare komme til jorden, motta et jordisk legeme og leve her et helt liv. For å gjøre vår tid her meningsfylt, må vi følge og oppleve de Gud-gitte hensiktene med jordelivet – fullt ut, fullstendig og helhjertet – istedenfor å bli distraheret av det som er interessant, komfortabelt og praktisk.

Da Adam og Eva ble kastet ut av Edens hage, kom de inn i en jordisk verden. Herren forberedte dem for deres erfaring i jordelivet ved å undervise dem om realitetene de ville oppleve. Jeg vil gjennomgå tre av disse realitetene.

Før jeg begynner, må du huske at mange førjordiske ånder ikke kunne motta et jordisk legeme fordi de ikke holdt sin første prøvestand.¹ De er innstilt på å hindre oss i å oppleve fyllden av jordelivet. De prøver å holde oss borte fra erfaringer som fører til vår evige lykke.

Realitet nummer 1: Arbeid hjelper oss å utvikle de egenskaper og evner som er nødvendige for evig liv.

Gud sa til Adam: "I ditt ansikts sved skal du ete ditt brød inntil du vender tilbake til jorden" (Moses 4:25; se også 1 Mosebok 3:19). Enkelte karakteriserer Herrens ord som en forbannelse over Adam og hans etterkommere

fordi han spiste av den forbudte frukten. Jeg hører imidlertid disse ordene som om de kommer fra en kjærlig far som forklarer for en ung og uerfaren sønn hvilke forhold som råder i den falne, jordiske verden hvor sønnen snart skal bo.

Slik en jordisk far forbereder en sønn til å dra hjemmefra, hjalp Faderen det første mennesket å forberede seg til å bo for seg selv borte fra hjemmet. Han forklarte at arbeid var en ny realitet – en av jordelivets realiteter.

Vår himmelske Fader visste at Adam og Eva snart ville måtte kjempe mot elementene og selve jorden. I motsetning til deres erfaringer i Edens hage, der alt var gitt dem, ville jordelivet kreve fysisk og mental anstrengelse, svette, tålmodighet og utholdenhet for å overleve.

Å lære å arbeide – trene og disiplinere vårt sinn, vår kropp og vår ånd til å anstrenge seg, produsere, oppnå og utvikle seg – er en grunnleggende realitet i ethvert jordisk liv. Det er noe

La oss unngå illusjonene som er skapt av menneskebud, og holde fast ved de åpenbarte realitetene som Gud har gitt, slik at vår reise gjennom jordelivet kan bli rikholdig, fullstendig og virkelig.

av det som gjør det mulig for oss å bli som Gud og oppnå hans hensikter på jorden. Vår himmelske Fader, Jesus Kristus og Den hellige ånd arbeider. Deres gjerning og herlighet er “å tilveiebringe mennesket uøddelighet og evig liv” (Moses 1:39). Realiteten er at det ikke kan finnes herlighet uten arbeid.

En av hovedgrunnene til at menn må arbeide, er å forsørge sin familie. “Familien – en erklæring til verden” nevner forsørgeransvaret som én av tre oppgaver som er gitt spesielt til menn.² En mann som kan arbeide og forsørge seg selv, har tillit til at han kan gifte seg og forsørge en hustru og barn.

Biskop H. David Burton, tidligere presiderende biskop, sa: “Å arbeide – ærlig og produktivt – gir tilfredshet og følelse av egenverd. Når vi har gjort alt vi kan for å være selvhjulpne og dekke våre egne og vår families behov, kan vi frimodig vende oss til Herren og be om det vi fremdeles måtte mangle.”³

Satan er alltid ute etter å ødelegge Guds hensikter og undergrave vår jordiske erfaring. For å motvirke den vekt Faderen legger på arbeid, har den onde overbevist mange i vår tid om at det viktigste målet i livet er å unngå arbeid. I dagens samfunn konsentrerer mange seg om å finne jobber som er godt betalt, men krever lite arbeid, investeringer eller

ordninger som gir høy avkastning uten innsats, og programmer som betaler for det de ønsker seg uten kostnad for dem. Noen prøver å unngå arbeid ved å låne og leve på penger som de aldri har tenkt å betale tilbake. De er ikke villige til å arbeide, følge et budsjett og spare før de bruker penger. Kirkens ledere har sagt at vi skulle arbeide for det vi mottar, og “unngå gjeld, unntatt når det gjelder de mest grunnleggende behov”.⁴

En annen snikende taktikk som Satan benytter i denne generasjon, er å kanalisere menns naturlige ambisjon om å arbeide og oppnå noe inn på virtuelle blindveier. Gud har gitt unge menn et ønske om å konkurrere og sette høye mål, i den hensikt at de bruker denne ambisjonen til å bli trofaste forsørgere for en familie. I vår ungdom kan denne ambisjonen kanaliseres til utdanning, sport eller andre sysler som bidrar til å lære oss utholdenhet, disiplin og arbeid. Satan ønsker imidlertid på umerkelig vis å avskjære denne ambisjonen og kanalisere den til en virtuell verden av videospill som fortærer tid og ambisjon og fører til avhengighet.

Uansett hvor hardt du spiller et videospill, kan aldri virtuelt arbeid gi deg den tilfredshet som følger fra virkelig arbeid. Virkelig arbeid er den innsats, utholdenhet, tålmodighet og disiplin som skal til for å oppnå nyttig kunnskap, utføre et nødvendig

yrke eller nå et krevende mål.

Hvis vi ikke lærer å arbeide mens vi er i jordelivet, vil vi ikke kunne oppnå alle våre muligheter og fullstendig lykke i dette liv, og vi vil ikke utvikle de egenskaper og evner som er nødvendige for evig liv.

Realitet nummer 2: Gjennom evig ekteskap kan vi oppnå alle velsignelsene vår himmelske Fader ønsker å gi oss.

Herren har i prestedømmets ed og pakt lovet:

“Alle som er trofaste og mottar disse to prestedømmer som jeg har omtalt... blir... Abrahams ætt, og kirken og riket og Guds utvalgte.

Og videre, alle som mottar dette prestedømme, mottar meg, sier Herren...

Den som mottar meg, mottar min Fader,

og den som mottar min Fader, mottar min Faders rike, derfor, alt som min Fader har, skal bli gitt ham.

Og dette er ifølge den ed og pakt som tilhører prestedømmet” (L&p 84:33–35, 37–39).

Vår kjærlige Fader ønsker at alle hans barn skal motta alt – en fylde, hans fylde. For å kunne motta denne fylden, “må et menneske inngå i dette prestedømmes orden (som betyr den nye og evige ekteskapspakt)” (L&p 131:2).

Evig ekteskap og alt som det er ment å hjelpe oss å lære og oppleve, er nøkkelen til å oppnå alle velsignelsene vår himmelske Fader ønsker å gi sine barn. Bare en familie – en mann og en kvinne som lever verdig til å komme inn i Herrens hus og er beseglet til hverandre – kan bli kvalifisert. Prestedømmets fulle velsignelser mottas sammen som mann og hustru, eller ikke i det hele tatt.

Det er interessant at i prestedømmets ed og pakt bruker Herren verbene *oppnå* og *motta*. Han bruker ikke verbet *ordinere*. Det er i templet at menn og kvinner – sammen – oppnår og mottar velsignelsene og kraften ved både Det aronske og Det melkisedekske prestedømme. Når et par har mottatt disse velsignelsene i Herrens hus, er det først og fremst i hjemmet de utvikler guddommelige egenskaper – ved å ofre og yte tjeneste for hverandre, elske hverandre med fullstendig troskap, og stå sammen i sin kjærlighet til hverandre og Gud.

Fylde, prestedømme, familie – disse tre beslektede ordene er innkapslet i evig ekteskap. Å gjøre alt i vår makt for å gjøre evig ekteskap til en realitet i vårt jordeliv, sørger for at vi ikke sløser bort tiden på jorden.

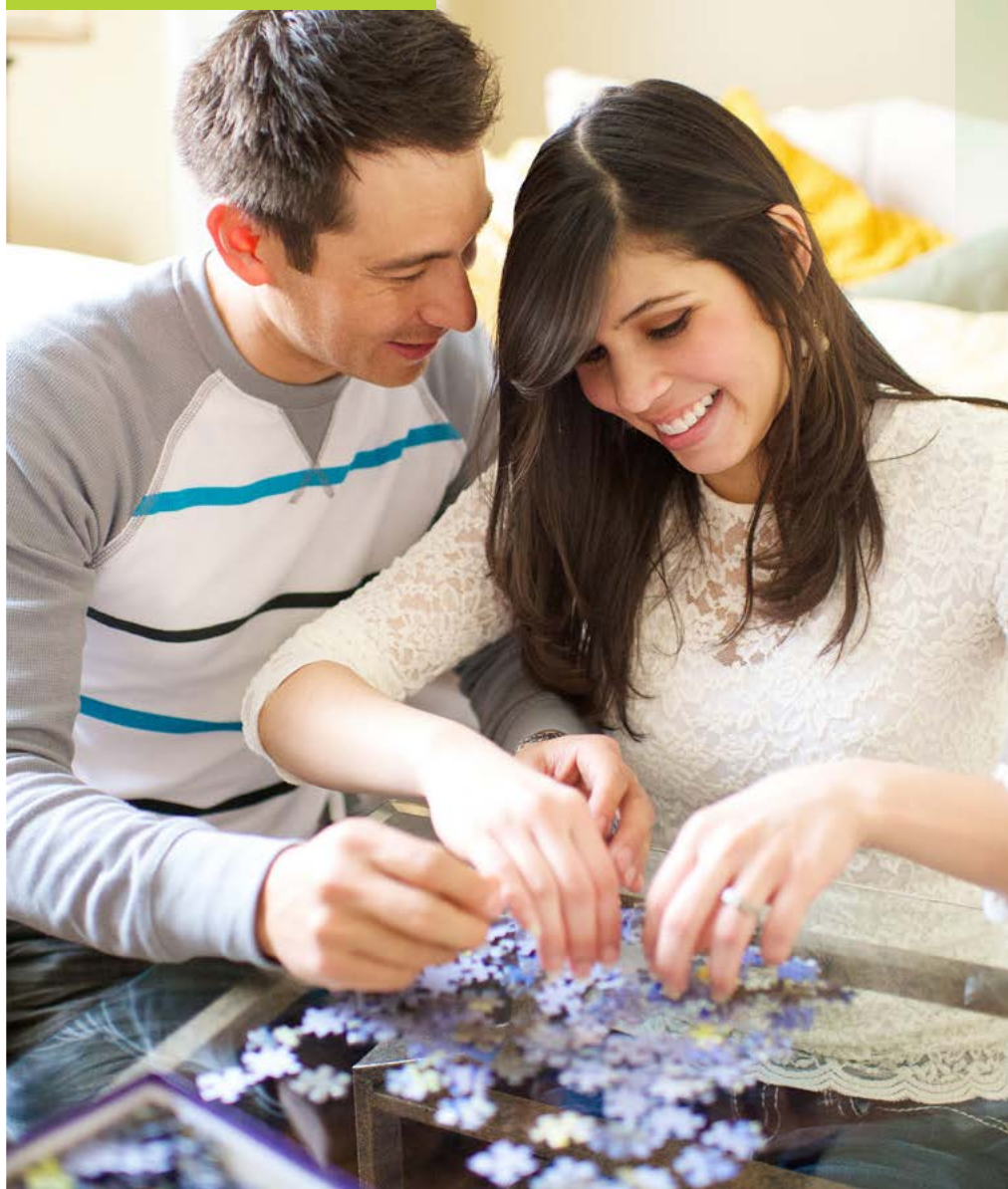
Satan, som alltid prøver å bedra, farer omkring i vår tid og vrir og forvrenger jordelivets realiteter. Han arbeider overtid for å ødelegge selve ekteskapets betydning og viktighet

i menn og kvinners tanker. Til noen selger han løggen at ekteskap ikke er nødvendig og at kjærlighet er nok. Til andre forsøker han å bruke nye juridiske definisjoner av ekteskap til å legitimere umoralske forhold.

Evig ekteskap er avgjørende for å oppnå alle velsignelsene vår himmelske Fader ønsker å gi sine barn.

Til dem som tror på ekteskapet slik Gud har definert det, senker han dets prioritering sammenlignet med utdanning og økonomisk sikkerhet. Han skaper frykt for forsakelser og vanskeligheter som er forbundet med ekteskapet. Lammet av frykt sitter mange stille som objekter som lar seg bli påvirket, istedenfor å gå fremover og handle i tro.

Noen mennesker, som er overveldet av kravene til å bygge ekte relasjoner, samtidig som de føler et ønske om

selskap og intimitet, lokkes av falskt håp inn i en virtuell verden. Deres forsøk på virtuell intimitet kan ikke gi annet enn større tomhet, lengsel og skam. Mange blir trukket inn i tom søking om og om igjen til deres mønster blir en avhengighet som aldri kan tilfredsstilles.⁵ De blir fanget i en ond sirkel som gradvis bryter ned deres motstandsvilje. De har fortsatt sin handlefrihet, men ikke nok håp knyttet til sin evne til å motstå. Når de er fanget i dette garnet, risikerer de å gå glipp av fylden og gleden ved en av de mest opphøyde realiteter i jordelivet – evig ekteskap.

Hvis du er fanget i dette garnet, må du søke hjelp. Ikke vent. Å gjøre det vil utsette din vekst og utvikling i jordelivet.

Gransk ditt liv. Sørg for at ditt sinn ikke har blitt formørket av falske forestillinger om ekteskap. Husk at gode ekteskap bygger på “tro, bønn, omvendelse, tilgivelse, respekt, kjærlighet, medfølelse, arbeid og sunne aktiviteter”.⁶

Begynn i dag å utvikle disse egenskapene i ditt eget liv. Når du gjør det, vil Herren åpne veien for deg så du kan motta fylden av velsignelsene han har beredt for sine barn – den nye og evige ekteskapspakt. La ikke ditt

Adam og Eva forsto at det å føde barn var en viktig realitet i jordelivet.

jordeliv “bli lagt øde” (Joseph Smith – Historie 1:39).

Realitet nummer 3: Å føde og oppdra barn hjelper oss å utvikle evnen til å bli Gud lik.

Den gang han “velsignet”, eller beseglet Adam og Eva for å opprette den første familien på jorden,⁷ befalte Gud dem å være fruktbare, bli mange og fylle jorden (se 1 Mosebok 1:28; Moses 2:28). Ekteskap og barn hører sammen. Formeringsevnen som gjør jordisk fødsel mulig, skal utelukkende brukes mellom en mann og en kvinne som er lovlig viet.⁸

Adam og Eva forsto at det å føde barn var en viktig realitet i jordelivet. De adlød Guds bud, “og Adam holdt seg til sin hustru, og hun fødte ham sønner og døtre, og de begynte å bli mange og fylle jorden” (Moses 5:2). Profeter i vår tid har erklært at “Guds befaling til sine barn om å bli mange og fylle jorden fortsatt står ved makt”.⁹

I dagens samfunn er det imidlertid mange som ikke lenger tror at “barn er en gave fra Herren” (Salmene 127:3).

For mange år siden kom et par til meg som snart skulle gifte seg. De ba meg om råd angående barn. Jeg minnet dem om det bud som de ville få når de ble beseglet, og jeg sa til dem at de kunne holde dette budet i samråd med Herren. Jeg minnet dem på at det er et bud i likhet med tiende,

helligholdelse av sabbaten eller andre bud. Når en pakt er inngått, er ikke spørsmålet om vi skal holde den eller ikke, men det gjelder å holde den på en måte som er velbehagelig for og godkjent av Herren.

Jeg fulgte med da de innledet sitt ekteskap. Han hadde et år igjen av de forberedende studiene, og hun hadde et år igjen av masterstudiet. De følte seg veiledet til å få barn umiddelbart – til tross for studiene og usikkerhet rundt fremtidige jobber. Det var hverken lett eller praktisk å få et barn så tidlig. Han måtte finne seg en jobb, de måtte flytte, og hun måtte fullføre studiet sitt. De kunne vente seg stress og oppofrelse. Han måtte skynde seg hjem hver dag for å passe babyen mens hun fullførte sin avhandling og sin praktiske opplæring. Hun studerte og skrev mellom amming og bleieskift.

Herren har velsignet dem og gitt dem fremgang. Mens mange andre mistet jobben i den økonomiske nedturen i 2008, ble han forfremmet. Fordi de levde sparsommelig, har de nedbetalt gjelden med unntak av et boliglån, og de har siden vært i stand til å finansiere hele masterstudiet uten å ta opp lån. Hele tiden har de fortsatt å motta verdifulle lærdommer som bare kan komme med foreldresansvar. Å få barn er hverken lett eller praktisk, men det er en befaling

som hjelper oss å oppnå de virkelige velsignelsene i jordelivet.

En stor gave

Jordelivet er en av de største gaver vår Fader har gitt oss. Han elsker oss og ønsker at vi skal bruke denne gaven fullt ut. Bare ved å ta til oss og fokusere på realitetene som Gud har åpenbart, kan vi oppfylle hensikten med å komme til jorden. Satan vet at han ikke kan gjøre noe for å hindre oss i å få en kropp, så han prøver å avlede oss fra formålene den ble skapt for – å arbeide, gifte seg og å få barn.

La oss ikke leve formålsløst og uten hensikt, bare for til slutt å oppdage at vi har brukt vår tid på jorden løst fra jordelivets åpenbarte realiteter, som er avgjørende for å nå våre mål her. La oss unngå illusjonene som er skapt av menneskebud, og holde fast ved de åpenbarte realitetene som Gud har gitt, slik at vår reise gjennom jordelivet kan bli rikholdig, fullstendig og virkelig. ■

Fra en tale holdt under en andakt, "The Realities of Mortality," ved Brigham Young University – Idaho, 19. februar 2013. Du finner hele talen (på engelsk) på web.byui.edu/devotionalsand speeches.

NOTER

1. Se Abraham 3:26, 28.
2. Se "Familien – en erklæring til verden," *Liahona*, nov. 2010, 129.
3. H. David Burton, "Arbeidets velsignelse," *Liahona*, des. 2009, 37.
4. Neil L. Andersen, "Ærbødighet for Gud er begynnelsen til visdom," *Liahona*, jan. 2013, 26; se også Robert D. Hales, "Fremtidsrettede

LØFTET OM EVIG FORØKELSE

"De som ikke gifter seg eller ikke kan få barn, blir ikke utelatt fra de evige velsignelsene de søker, men som i denne omgang er utenfor deres rekkevidde. Vi vet ikke alltid hvordan eller når velsignelser vil komme, men løftet om evig forøkelse vil ikke bli nektet noen som er trofast og som inngår og holder hellige pakter."

President Boyd K. Packer (1924–2015), president for De tolv apostlers quorum, "Vitnet", *Liahona*, mai 2014, 95.

forsørgere, timelig og åndelig," *Liahona*, mai 2009, 7–10.

5. Eldste Robert D. Hales i De tolv apostlers quorum sa: "Avhengighet er begjær fra det naturlige menneske, og det kan aldri bli tilfredsstilt" ("Fremtidsrettede forsørgere, timelig og åndelig," 10).
6. "Familien – En erklæring til verden."
7. Se Joseph Fielding Smith, *Frelsende læresetninger*; red. Bruce R. McConkie, 3 bind (1954–56), 1:98, 2:67.
8. "Familien – En erklæring til verden."
9. "Familien – En erklæring til verden."

“Derfor må dere

STREVE FREMOVER

MED STANDHAFTIGHET I KRISTUS

og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker.
Hvis dere derfor strever fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden,
se, så sier Faderen: Dere skal få evig liv” (2 Nephi 31:20).

VELSIGNELSER VED Å STREVE FREMOVER

Av Unge menns øverste presidentskap

A leve som et trofast medlem av Kirken gir fantastiske velsignelser. Men det betyr ikke at livet ikke noen ganger vil være vanskelig. Fristelser, falske venner, utfordringer i familien, alt mulig. Det er mye som vil prøve å trekke deg bort fra paktens vei.

Det er derfor årets GUF-tema, “streve fremover med standhaftighet i Kristus” (2 Nephi 31:20), har slikt et mektig budskap. Når du strever

fremover med standhaftighet i Kristus og holder fast ved dine pakter, kan Gud gjøre fantastiske ting for deg og gjennom deg. Og samtidig kan han hjelpe deg å føle håp, trøst og fred.

Det var noe profeten Joseph Smith visste utmerket godt. Han var bare 14 da han opplevde det første syn. Da han knelte for å be i den hellige Lund,

Stephen W. Owen, president (i midten);
Douglas D. Holmes, førsterådgiver (t.v.);
M. Joseph Brough, annenrådgiver (t.h.)

ble han angrepet av en usynlig kraft med så overveldende styrke at den truet med å tilintetgjøre ham. Bare ved å anvende hele sin styrke til å påkalle Gud ble han reddet, og fikk se Faderen og Sønnen.

Senere, da Joseph fortalte om sin opplevelse, ble han latterliggjort av venner og lokale ledere (se Joseph Smith – Historie 1:15–17, 21–26). Denne forfølgelsen ga seg aldri, og skulle til slutt koste ham livet 24 år senere.

Men Joseph strevde fremover med håp, og han gjorde det gladelig i tjeneste for Herren. Han

— DÅP

— NADVERDEN

holdt seg trofast i Kristus og utøvde tro til å gjøre det rette, og Gud velsignet og styrket ham. Han vil gjøre det samme for deg.

Så strev fremover. Bestem deg for å etterleve evangeliet. Hold blikket godt festet på Frelseren. Ha “et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker”. Nyt Kristi ord. Utfør tjeneste under ledelse av prestedømmet. Prøv å bli det Gud ønsker at du skal være.

Når du strever fremover og inngår og holder pakter på veien til evig liv, vitner vi om at du vil finne lykke. ■

VEIEN VIDERE

Av Unge kvinners øverste presidentskap

Har du tenkt på hvor du er på vei og hvor du ønsker å ende opp? GUFs tema for 2016 er 2 Nephi 31:20, og dette ene verset gir deg syv råd om din retning i livet. Her vil du

finne guddommelig befalt *retning, handling, holdning, læring og lovet belønning* for din innsats. La oss se på noen stikkord i dette verset.

Å **streve fremover** innebærer at du må gjøre en reell innsats mot en eller annen motstridende kraft. Vi må bruke energi på å etterleve evangeliet, fordi vi er omgitt av en verden av motstand mot Guds bud.

Er du **standhaftig** i Kristus? Er du urokkelig i din lojalitet til ham?

Hvis du blir i ham (se Johannes 15:4) og følger hans læresetninger, da er du virkelig standhaftig, og du vil utvilsomt motta velsignelser.

Ditt **håp** og **din kjærlighet til Gud og mennesker** vokser når du

Bonnie L. Oscarson, president (i midten);
Carol F. McConkie, førsterådgiver (t.v.);
Neill F. Marriott, annenrådgiver (t.h.)

forstår og føler Guds kjærlighet personlig. Denne forståelsen vokser når du **nyter Kristi ord**, eller med andre ord når du takknemlig og målbevisst anvender Kristi ord i ditt eget liv.

Og til slutt må du **holde ut!** Høres dette dystert og slitsomt ut? Å *holde ut* kan bety å fortsette med det gode du gjør – være standhaftig i din innsats for å streve fremover. Når du jevnt og trutt holder deg på evangeliets vei, holder du ut.

Er det verdt det? JA! Vår kjærlige Fader i himmelen ønsker at vi skal komme tilbake til ham for å få **evig liv** sammen med ham, fordi han vet at det er der vi vil få sann, varig lykke og glede utover det vi nå kan forestille oss. Det er derfor han i 2 Nephi 31:20 har forklart så tydelig og konkret hva som skal til for å vende tilbake til ham. Vi kan klare dette med hans hjelp. Han vil alltid berede veien for oss så vi kan gjøre det han befaler. ■

PRESTEDØMME

TEMPELBEGAVELSEN

TEMPELEKTESKAP

2 Nephi 31:20

Årets GUF-tema hjelper oss å forstå hvordan vi kan gå fremover og samtidig være urokkelige.

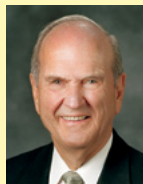

HOLD UT TIL ENDEN

“Prøven Gud har gitt oss, består ikke i å se om vi kan utholde vanskeligheter. Den består

i å se om vi kan takle dem godt. Vi består prøven ved å vise at vi husket ham og budene han ga oss.”

President Henry B. Eyring, førsterådgiver i Det første presidentskap, “I Herrens styrke,” *Liahona*, mai 2004, 17.

NYT KRISTI ORD

“Å nyte er noe mer enn å ta en smakebit. Å nyte betyr å kjenne etter. Vi kjenner på Skriftene

ved å studere dem i en ånd av frydefull oppdagelse og trofast lydighet. Når vi nyter Kristi ord, blir de... en integrert del av vår natur.”

President Russell M. Nelson, president for De tolv apostlers quorum, “Lev ifølge Skriftens veiledning,” *Liahona*, jan. 2001, 19.

FULLKOMMENT, KLART HÅP

“Mens svakt håp gjør oss prisgitt humør og hendelser, skaper et

‘klart håp’ opplyste personer. Deres lys kan sees, og man ser også ting ved det! ... Noen ganger er det intet ytre lys i det dypeste mørke – bare et indre lys til å veilede og berolige.”

Eldste Neal A. Maxwell (1926–2004) i De tolv apostlers quorum, “Et fullkomment klart håp,” *Lys over Norge*, jan. 1995, 35.

DERE SKAL FÅ EVIG LIV

Gjennom Jesu Kristi forsoning har Faderen lovet oss evig liv – å bli ham lik – hvis vi gjør bestemte ting. Her er noen skriftsteder som nevner noen av disse tingene:

- Johannes 3:15; 6:54
- Moroni 7:47
- Lære og pakter 5:22; 101:38; 133:62
- Moses 6:59

20 Derfor må dere “streve fremover med standhaftighet i Kristus og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker. Hvis dere derfor strever fremover, nyter Kristi ord og holder ut til enden, se, så sier Faderen: Dere skal få evig liv.

KJÆRLIGHET TIL GUD OG ALLE MENNESKER

“Kjærlighet til Gud og alle mennesker” dekker begge de to store bud (se Matteus 22:37–40). Et annet ord for den slags kjærlighet kan være *nestekjærlighet*, eller Kristi rene kjærlighet (se Moroni 7:47).

STREV FREMOVER

Hva må du gjøre mens du strever fremover på veien til evig liv? Les hva personene i Lehis syn om livets tre gjorde (se 1 Nephi 8:30). Kan du komme på andre eksempler fra Skriftene?

STANDHAFTIGHET I KRISTUS

Standhaftighet innebærer å stå urokkelig og ikke la seg bli flyttet. Standhaftighet i Kristus betyr urokkelig tro på ham og lydighet mot hans bud, herunder å motta ordinanser og inngå og holde pakter.

Redaktørens anmerkning: Denne siden er ikke ment som en altomfattende forklaring av det utvalgte Kjenn Skriftene-verset, men tar isteden sikte på å være et utgangspunkt for ditt eget studium.

STREV FREMOVER

MED STANDHAFTIGHET I KRISTUS.
2 NEPHI 31:20

VI SKULLE LÆRE OM VÅR HIMMELSK FADER: ET STUDIUM AV EPISKE PROPORSJONER

Du ber til vår himmelske Fader, men har du noen gang lurt på hvordan han er, eller hvorfor i all verden han hjalp deg å finne nøklene du hadde forlagt forleden, eller hvor godt han kjenner deg, eller hvordan han kommuniserer med deg?

Heldigvis er det aldri for sent å lære mer om Gud. Nå har du sjansen til å begynne et skriftstudium av episke proporsjoner, hvor du vil lære nøyaktig hvorfor universets Gud – med mange milliarder ånderbarn – tenker på deg.

Men det kan være krevende å begynne på episke ting, så la dette flytskjemaet hjelpe deg i gang. Hver dag kan du velge et spørsmål i oversikten. Etter hvert som du følger trinnene og besvarer spørsmålene, kan du prøve å tenke på ditt forhold til vår himmelske Fader. Tenk på hans rolle i livet ditt, og spør deg selv hva du kan gjøre for

å komme nærmere ham. ■

SØNDAGSLEKSJONER

Denne månedens tema:

Guddommen

MENINGSFYLT TID MED HAM

“For å styrke vårt forhold til Gud trenger vi litt meningsfylt tid alene med ham.

Hvis vi stille fokuserer på daglig personlig bønn og skriftstudium og alltid prøver å være verdige til en gyldig tempelanbefaling – er dette kloke investeringer av vår tid og innsats for å komme nærmere vår himmelske Fader. La oss følge oppfordringen i Salmene: “Hold opp, og kjenn at jeg er Gud” [Salmene 46:1].”

President Dieter F. Uchtdorf, annemåned i Det første presidentskap, “Det som betyr mest,” Liahona, nov. 2010, 21.

Matteus 7:9-11
1 Johannes 1:5.
Ether 3:12

Hvordan er Gud?

Hvilke ord skilte seg ut for deg? Var det noen ord som ble gjentatt? Slå dem opp i en ordbok eller i Veiledning til Skriftene.

Hvordan er vår himmelske Fader og Jesus Kristus like, men likevel forskjellig?

Johannes 3:16, 35

Johannes 17:20-23

Mormon 7:5-7

Forbered en leksjon til familiens hjemmekaften om det du har lært.

Hvordan kan jeg bli kjent med vår himmelske Fader?

Johannes 14:6-9

1 Johannes 4:7

Alma 30:44

Lære og pakter 132:22-24

Utfør et søk på LDS.org ved hjelp av noen stikkord du fant i Skriftene. Gå inn på lds.org/media-library for å se en video om emnet.

Det finnes mange milliarder mennesker på jorden! Hvordan kan vår himmelske Fader kjenne meg?

1 Samuelsbok 16:7

Salmene 82:6

Lukas 12:6-7

Lære og pakter 93:23

Hva er hovedtanken i hvert skriftsted? Prøv å sammenfatte det med færre enn fem ord.

Vi er bedt om å snakke med vår himmelske Fader i bønn. Men hvordan snakker vår himmelske Fader til meg?

Lære og pakter 1:38

Lære og pakter 8:2-3

Lære og pakter 9:8-9

Hvordan snakker du med Gud? Hva kan du forandre som følge av det du har lært?

Har du et annet spørsmål om vår himmelske Fader, Jesus Kristus eller Den hellige ånd? Skriv det ned og bruk det til fremtidig skriftstudium når du har gått tom for spørsmål i flytskjemaet ditt. Og glem ikke at du alltid kan bruke ressurser som *Veiledning til Skriftene*, *Tro mot pakten* og *Forkynn mitt evangelium* til å lære mer om det du studerer!

Moroni, min mor og en lærdom for livet

Denne lærdommen fra Mormons bok hjalp meg å vite at jeg aldri er alene i åndelig forstand.

Av Louisa Hoe

Det var mye som forandret seg for meg det året jeg fylte 17. Jeg begynte på ny skole og gikk videre til mitt tredje år i Seminar. Ikke bare det, men jeg fikk også ny Seminar-lærer – min mor.

Nevnte jeg at jeg var eneste elev i klassen hennes? Ettersom skolen jeg skulle gå på lå en time unna med tog, bestemte mor seg for å undervise meg i Morgenseminar hjemme slik at jeg kunne komme tidsnok til skolen. Jeg var heldig som hadde henne til å undervise meg hver dag, men det var også litt nervepirrende. Jeg måtte gi henne min fulle oppmerksomhet, noe som var litt av en kamp klokken halv seks om morgenen.

Da vi studerte Mormons bok, kom vi til Moroni, en profet jeg virkelig

beundrer. Jeg har imidlertid alltid undret: Hvorfor var Moroni alene? Hvorfor sendte ikke vår himmelske

Fader noen til å hjelpe ham? Hvorfor klaget han ikke da Herren overlot ham til seg selv for å fullføre Mormons bok?

HJEMMET - ARBEIDSGRUPPEN FOR LÆRING AV EVANGELIET

“Det stedet hvor vi best søker å bli fylt med lys og sannhet, er i vårt eget hjem... Familier er Herrens arbeidsgruppe på jorden for å hjelpe oss å lære og etterleve evangeliet. Vi kommer inn i vår familie med en hellig plikt til å styrke hverandre åndelig.

Sterke evige familier og hjem som er fylt med Ånden, kommer ikke av seg selv. De krever stor anstrengelse, de krever tid, og de krever at hvert familie-medlem gjør sin del. Alle hjem er forskjellige, men ethvert hjem hvor selv én person søker etter sannheten, kan være utslagsgivende.”

Cheryl A. Esplin, førsterådgiver i Primærs øverste presidentskap, “La oss fylle vårt hjem med lys og sannhet,” *Liahona*, mai 2015, 8.

**FORSLAG TIL LÆRING OG ETTERLE-
VELSE AV EVANGELIET I HJEMMET**

Skriv ned åndelige tilskyndelser.

Å skrive ned dine tilskyndelser kan hjelpe deg å bli mer åndelig oppmerksom, ikke minst etter at du har holdt bønn, lest i Skriftene eller deltatt i familiens hjemmeaften.

Del med andre det du lærer

i Seminar, i kirken, i ditt skriftstudium eller til og med forslag fra ditt daglige liv. Å dele innsikt styrker andre.

Forbered deg til familiens

hjemmeaften. Du kan for eksempel

be foreldrene dine om oppdrag, eller familien kan bestemme seg for at alle skal lese en generalkonferansetale eller et kapittel i Skriftene og snakke om det på neste hjemmeaften.

Lær av hverdagen. Hvilke situasjo-

ner krever at du utøver tro? Hvilke muligheter har du til å holde dine pakter? Hvordan vitner tingene rundt deg om Kristus?

Mor forklarte at på grunn av hans rettferdighet og tro på vår himmelske Fader, visste Moroni at han ikke var alene. Han hadde vår himmelske Fader og Jesus Kristus til å hjelpe seg å fullføre Mormons bok. Jeg innså da at Moroni ikke trengte noen til å være fysisk tilstede fordi han visste at han hadde noen med seg åndelig, som våket over ham. Han visste at vår himmelske Fader aldri ville forlate ham.

Det gjorde sterkt inntrykk på meg. Jeg vet nå at hver gang jeg tror jeg er alene, er jeg ikke alene i åndelig forstand, ettersom jeg blir veiledet av Den hellige ånd, som hjelper meg å føle meg nærmere min himmelske Fader og Jesus

Kristus. Jeg vet at så lenge jeg har tro og stoler på Herren, vil jeg aldri vandre alene.

Denne spesielle leksjonen påvirket min tro og mitt vitnesbyrd om vår himmelske Fader og Jesus Kristus. Selv om jeg var bekymret for å ha Seminar hjemme, er jeg nå takknemlig fordi det har gitt meg spesielle læringsopplevelser sammen med mor. ■

Artikkelforfatteren bor i Singapore.

**HVA SIER SKRIFTENE OM
Å LÆRE EVANGELIET?**

Du "bøyer ditt hjerte til klokkapen".
—Ordspråkene 2:2

"Sannhetens Ånd [vil] veilede dere til hele sannheten." —Johannes 16:13

"Lær i din ungdom å holde Guds bud."
—Alma 37:35

"Søk lærdom ved studium og også ved tro."
—Lære og pakter 88:118

MIN UNGE KVINNERS MEDALJONG

Jeg er så glad for å ha mottatt min unge kvinners anerkjennelse. Jeg er stolt over å kunne si at jeg har holdt meg ren, og at jeg kan bære medaljongen med stolthet. “En god hustru - hvem finner henne? Langt mer enn perler er hun verd” (Ordspråkene 31:10).

Unge kvinners organisasjon er fantastisk. Den hjelper unge kvinner å utvikle seg og forberede seg til å bli viet i det hellige tempel. Jeg er

min himmelske Fader takknemlig for denne organisasjonen. Ved å gjøre meg fortjent til medaljongen har jeg nådd ett av målene mine, og jeg vet at jeg kan fortsette å gjøre mye godt for Herrens verk.

Katherine Moreno, Venezuela

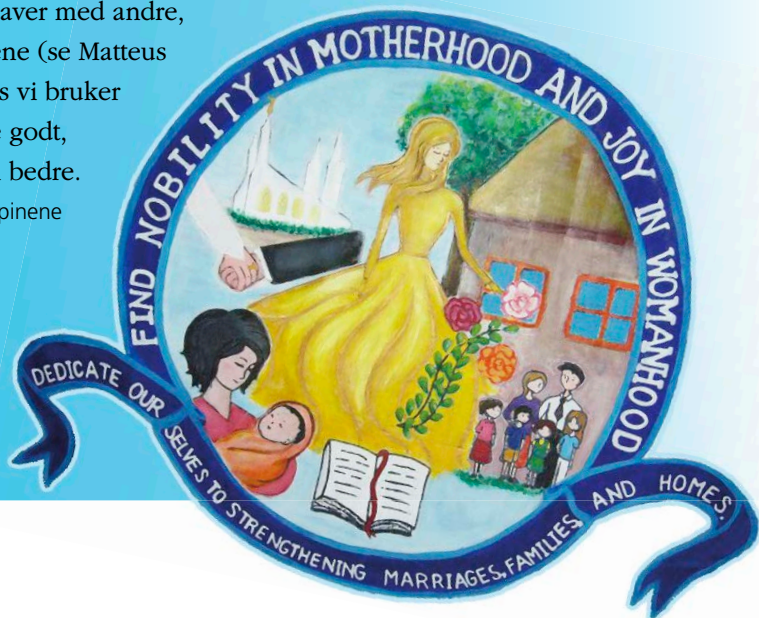
VÅRE TALENTER KAN GJØRE VERDEN BEDRE

Med hjelp fra min mor og søster malte jeg dette banneret til Hjelpeforeningens sportsfestival i staven. Mor anbefalte meg for Hjelpeforeningens president, som ba meg lage banneret for dem. Jeg takket ja, og begynte å lage grove skisser. I samarbeid med min familie klarte jeg å skape et vakkert kunstverk som symboliserer temaet “Oppdag morsrollens storhet, og gleden ved å være kvinne”.

Jeg vet at hvis vi bruker våre talenter til å tjene andre, bidrar vi ikke bare til deres lykke, men vi utvikler

også våre egne evner. Herren velsigner dem som bruker sine gaver fra ham til å bygge opp hans rike. Lignelsen om talentene lærer oss at hvis vi ikke deler våre gaver med andre, mister vi disse gavene (se Matteus 25:24–29). Men hvis vi bruker våre talenter til noe godt, kan vi gjøre verden bedre.

Vanessa Pamittan, Filippinene

HVA DU KAN LÆRE AV PLIKT OVERFOR GUD

Aktiv deltagelse i aktivitetene i *Jeg oppfyller min plikt overfor Gud* krever hele ditt hjerte, din innsatsvilje, din styrke og ikke minst din tro. Plikt overfor Gud er virkelig inspirert.

Som ung mann kan du lære strålende ting som du kan anvende resten av livet ved å fullføre målene i Plikt overfor Gud – åndelige, timelige, fysiske og andre mål.

Jeg kan si at det er vel verdt innsatsen å anstrenge seg for å nå disse målene. Jeg har lært å bli et bedre menneske, jeg har fått et sterkere vitnesbyrd om Jesu Kristi evangelium, og jeg har forberedt meg til å motta Det melkisedekske prestedømme. Det er tilfredsstillende å vite at jeg kan være et godt eksempel for mine fremtidige barn en dag fordi jeg har nådd dette storartede, viktige målet.

Jonathan Argüello, Venezuela

MISJONEN VAR BEDRE ENN FORVENTET

Som ung mann så jeg frem til dagen da jeg skulle reise på heltidsmisjon. Da jeg endelig kom ut på misjonsmarken, oppdaget jeg at misjonærarbeidet ikke var det jeg hadde forventet – det var bedre. Det var vanskeligere enn jeg trodde, men den tilfredshet som kom av å gjøre det Herren ba meg om, var ubeskrivelig.

Aldri før hadde jeg opplevd gleden ved å hjelpe noen å gå i kirken. Aldri før hadde jeg følt gleden av å høre noen si: “Ja visst, kom inn” slik

at de kunne få høre det gjengitte evangelium. Aldri før hadde jeg følt kraften som kom når vi forkynte omvendelse. Aldri før hadde jeg bedt så oppriktig. Aldri før hadde en time med skriftstudium gått så fort. Aldri før hadde jeg blitt bragt til tårer når jeg tenkte på mine ufullkommenheter. Aldri før hadde jeg opplevd fortvilelsen som følger med ordene: “Eldster, jeg vil ikke at dere skal komme hit mer.” Aldri før hadde jeg hatt en blemme på foten på størrrelse

med tommelen min. Aldri før hadde jeg følt meg så beskyttet. Aldri før hadde jeg følt så stort ansvar for mine handlinger fordi jeg hadde navnet “Jesus Kristus” på brystet.

Aldri før hadde jeg vært så nær min himmelske Fader som jeg ble i løpet av min heltidsmisjon.

Nahuel Cabranes, Peru

**Eldste
Neil L. Andersen**
i De tolv apostlers
quorum

HVORDAN VI KAN STREVE FREMOVER

A *streve fremover* innebærer noe mer enn bare å gå fremover. *Streve* innebærer at noe hindrer din fremgang, og du må presse deg gjennom det. For å gå fremover i dette liv, må du **sette fristelser til side og presse deg gjennom hindringer, trampe tvil og frykt under dine føtter** og tilegne deg de guddommelige egenskapene tro, håp og kjærlighet.

Hvordan kan du streve fremover? Nephi svarer: “Derfor må dere streve fremover med standhaftighet i Kristus og ha et fullkomment, klart håp og kjærlighet til Gud og alle mennesker” (2 Nephi 31:20).

Å streve fremover med standhaftighet i Kristus innebærer **å ha tro på ham**. Det betyr **å gjøre ham til det sentrale i dine tanker og handlinger**. Når det er ham du følger, er det å streve fremover det beste du kan oppleve.

Å streve fremover vil si å **skyve bort** verdens “fristelser og bekymringer” og **holde Guds bud** med nøyaktighet. “Dersom dere elsker meg,” sa Jesus, “da holder dere mine bud” (Johannes 14:15).

Nephi legger til at med vår standhaftighet i Kristus følger et fullkomment, klart håp, og kjærlighet til Gud og alle mennesker. Vi finner da et lysende håp. Vi finner fred selv om vi opplever vanskeligheter. Disippelskap gjør oss i stand til å se våre sanne hensikter på jorden. Det sentrale i disse hensiktene er å **hjelpe vår familie, dem vi elsker og menneskene rundt oss**. De omfatter å **bygge opp Guds rike**, og når vi gjør det, blir vi den det er meningen at vi skal bli.

Nephi sier at vi må streve fremover og **nyte Kristi ord**. Han sier at med Den hellige ånds gave kan vi snakke med (og forstå) englers tunge (se 2 Nephi 32:2–5). Jeg kjenner denne røsten. Det er en røst vi alltid må være rede til å høre.

Når du strever fremover i rettferdighet, vil Jesus Kristus lede deg (se L&p 78:18), og du vil vite med enda større sikkerhet at han lever og at han elsker deg. Når du strever fremover i tro, vil Den hellige ånd fortelle deg og vise deg hva du skulle gjøre (se 2 Nephi 32:5). ■

Fra en tale holdt ved Brigham Young University – Hawaii, 4. desember 2013.

HVORDAN HAR DU ANVENDT DETTE?

Mitt favorittskriftsted er Markus 4:39 på grunn av disse tre ordene Frelseren uttalte: “Ti, vær stille!” Akkurat slik disiplene følte seg fortapt på grunn av det truende uværet, har jeg følt meg fortapt i elendighet uten håp om å unnsnippe. Det kan skje med hvem som helst. Men jeg har lært at Frelseren kan roe virkelige stormer ved å si disse enkle ordene. Hvis han kan roe en virkelig storm, føler jeg meg trygg på at hvis jeg setter min lit til ham, kan han roe også hverdagens stormer.

Anneka W., 18, Utah, USA

RETT PÅ SAK

Min venn har kommet bort fra Kirken fordi andre gjør narr av den. Hva skal jeg gjøre?

Det beste å gjøre i en slik situasjon er: (1) Være vennlig, kjærlig og godta vennen din som han er, og (2) Aldri vakle i ditt vitnesbyrd.

Hvis du gjør disse tingene, vil vennen din forhåpentligvis føle din kjærlighet og aksept, og ønske å være sammen med deg. Han vil også forhåpentligvis se at spott og hån er stygge ting, og at enhver som er verdig hans beundring og vennskap, aldri ville angripe en annen persons tro på den måten.

Ditt eksempel kan være noe av det beste din venn kan ha. Bli som dem fra Lehis drøm som spiste av frukten fra livets tre, og ble latterliggjort av dem som befant seg i den store og rommelige bygningen, men ikke "brydde" seg om dem (1 Nephi 8:33). Hvis vennen din ser at du opprettholder dine trosoppfatninger og møter andres hån med verdighet, respekt og godt humør, kan han kanskje innse at det er mulig for ham å gjøre det samme. Hvis det fremdeles finnes et frø av vitnesbyrd i hans hjerte, kan eksemplet du setter og vitnesbyrd du bærer, være noe av det som hjelper ham å føle Ånden og huske det han en gang visste. ■

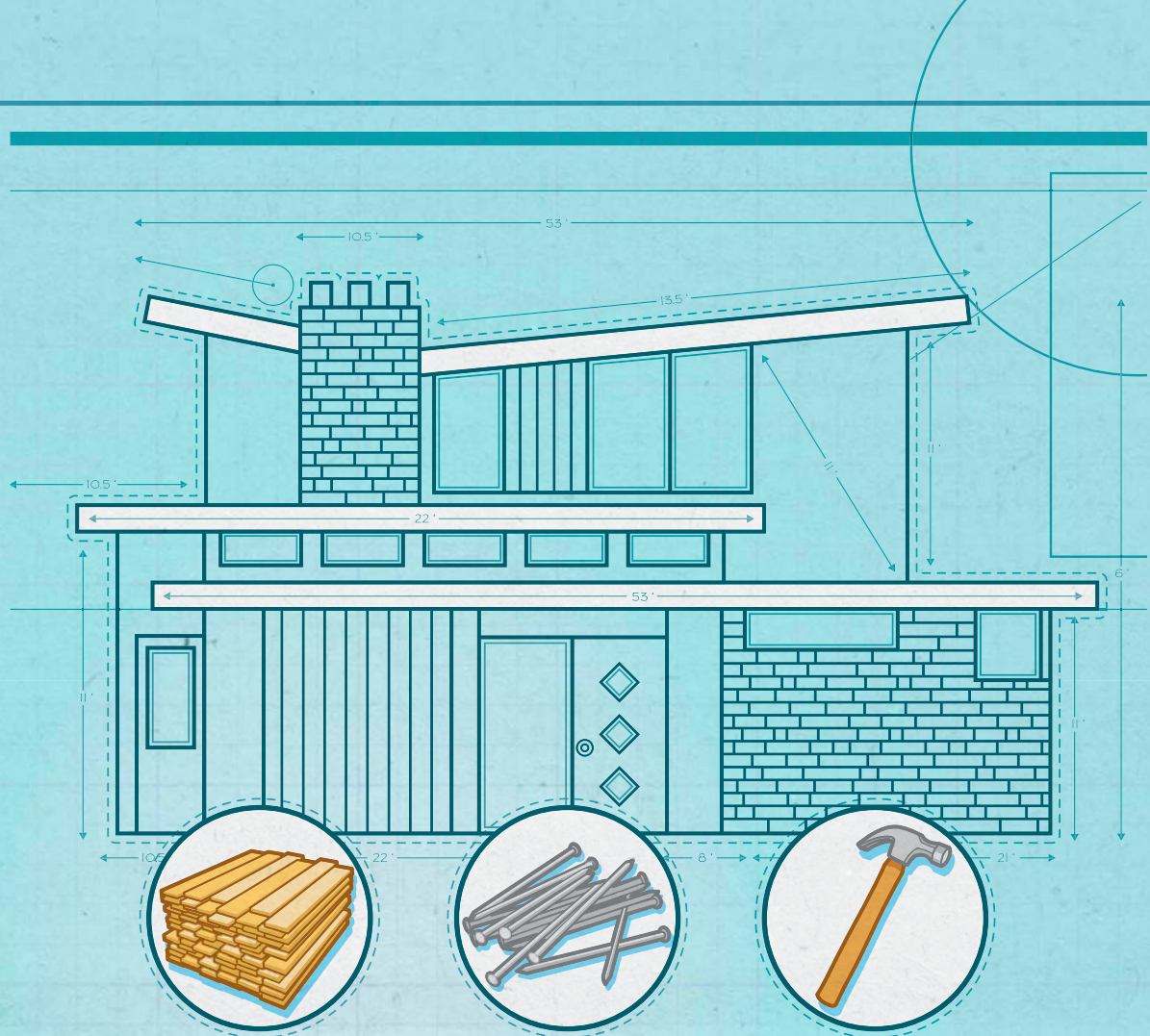
Hva er Kirkens syn på pengespill?

Kirken er imot enhver form for pengespill, herunder lotterier (se *Håndbok 2: Kirkens administrasjon* [2007], 21.1.19). Grunnen til at vi blir rådet til ikke å kaste bort tid og penger på det, er enkel: "Det er galt å delta i pengespill... Det skaper avhengighet og kan føre til tapte muligheter, ruinerte liv og oppløste familier. Det er galt å tro at man kan få noe for ingenting" (*Til styrke for ungdom* [hefte, 2011], 41). ■

LA GUD VÆRE din arkitekt

Livet kan bli bedre enn du
noensinne har forestilt deg.

Av David Dickson
Kirkens tidsskrifter

Du kan komme gjennom mye i livet ved å ta det som det kommer. Enten det betyr at du lykksalig ignorerer bruksanvisningen for å montere flatpakkede møbler, eller å lære deg å spille et musikkinstrument bare ved å spille de notene som høres best ut, er din evne til å lære ved prøving og feiling praktisk talt ubegrenset.

Det er bare det at det vanligvis ikke er særlig lett på den måten.

Tenk deg noe virkelig komplisert. Hva om du hadde ansvar for å bygge ditt eget hjem og hadde alle materialene foran deg. Kan du forestille deg den store haugen med ting? Planker, spiker, rør, ledninger, verktøy og alt annet du trenger for å bygge et flott hus til deg og familien din.

Ville du fortsatt ønske å ta det som det kommer? Eller ville du ønske hjelp av en som virkelig kan få mest mulig ut av materialene?

Vår vei gjennom livet er slik. Vi trenger alle hjelp til å bygge vårt liv. Og det finnes ingen bedre byggmester å vende seg til enn Gud.

Som forklart i *Til styrke for ungdom*: “Herren vil gjøre mye mer ut av ditt liv enn du selv kan. Han vil gi deg større muligheter, utvide din horisont, og gi deg styrke. Han vil gi deg den hjelp du trenger til å møte prøvelser og utfordringer. Du vil få et sterkere vitnesbyrd og finne sann glede når du lærer å kjenne din Fader i himmelen og hans Sønn, Jesus Kristus, og føler deres kjærlighet til deg” ([2011], 43).

Når vi adlyder Guds bud og involverer ham i våre planer, blir vi den vi trenger å bli – ikke den vi trodde vi ønsket å bli.

Her er noen som, med Guds hjelp, fant en bedre vei enn den de hadde valgt for seg selv.

Det måtte bli slutt på vold

I en videoserie på mormonchannel.org forteller en ung mann som heter Bubba, sin historie om hvordan livet beveget seg mot katastrofen.¹ Han hadde vokst opp i et voldelig hjem, hvor hans far ble drept da Bubba var bare tre år gammel.

I oppveksten valgte Bubba det samme livet han alltid hadde sett. Han ble med i en gjeng og startet slagsmål med alle som gikk imot ham. Da han gikk på videregående skole, skjønte han at han snart ville havne i fengsel. Men han ga blaffen.

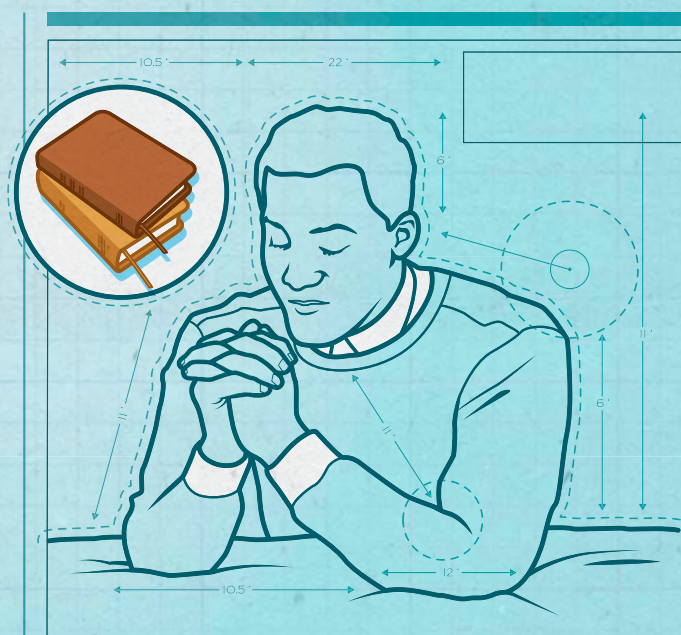
Gud grep inn. Ved et farlig veiskille i livet møtte Bubba en siste-dagers-hellig familie som viste ham kjærlig vennlighet og godhet. Han hadde aldri vært sammen med slike mennesker før – mennesker som viste medfølelse og kjærlighet. Han begynte å tilbringe så mye tid med dem som mulig. Da han spurte familien hvorfor de handlet slik de gjorde, sa de at det var på grunn av sin tro på Jesus Kristus.

Han ønsket å finne ut hva de visste. Han begynte å be og studere Skriftene. Snart følte han noe han aldri hadde

følt før. “Det finnes utvilsomt en Gud, og han elsker meg!” sier Bubba. Med Guds hjelp begynte Bubba å gjenoppbygge livet sitt med Jesus Kristus som grunnvoll, og legge det gamle livet bak seg.

“Min natur forandret seg. Jeg er ikke lenger den jeg en gang var. Nå har jeg en hensikt. Jeg har et mål,” sier han. “Jeg er på vei til et sted.”

Nå ser Bubba lyst på fremtiden, og har tro og håp. “Jeg vet at det bare er ved Jesus Kristus og min tro på ham at jeg kan komme dit jeg ønsker å være,” sier han.²

Når vi adlyder Guds bud og involverer ham i våre planer, blir vi den vi trenger å bli – ikke den vi trodde vi ønsket å bli.

Ny retning

President Hugh B. Brown (1883–1975), et medlem av De tolv apostlers quorum og Det første presidentskap, fortalte om en opplevelse der Gud gjorde mer ut av livet hans enn han ville ha gjort på egenhånd.

Hugh hadde tjenestegjort i det kanadiske Forsvaret, og sto for tur for opprykk til general. Han hadde håpet på, jobbet for og bedt om denne forfremmelsen i 10 år.

Da stillingen ble ledig, ble han imidlertid forbigått bare fordi han var medlem av Kirken. Det var bokstavelig talt eneste grunn, og de fortalte ham det.

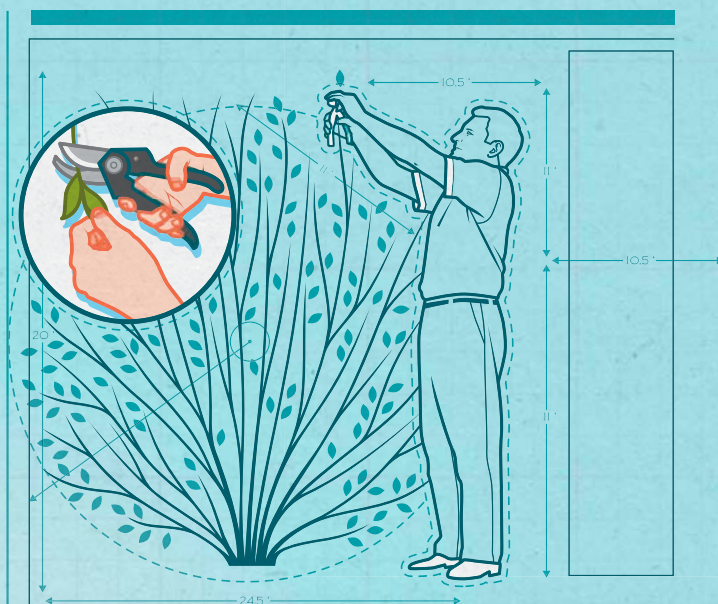
Hugh ble rasende. Han sa: “Jeg kom meg på toget og tok fatt på hjemreisen... nedbrutt og bitter... Da jeg kom tilbake til teltet mitt... slengte jeg luen på feltsengen. Jeg rystet knyttneven mot himmelen. Jeg sa: ‘Hvordan kunne du gjøre dette mot meg, Gud? Jeg har gjort alt jeg kunne for å holde mål. Det er ikke den ting jeg kunne gjøre – som jeg skulle ha gjort – som jeg ikke har gjort. Hvordan kunne du gjøre dette mot meg?’ Jeg var fryktelig bitter.”³

Så husket Hugh en opplevelse fra mange år tidligere. Han hadde en gang kjøpt en forsømt gård som hadde en forvokst ripsbusk. Uten beskjæring ville det aldri bli bær på busken. Alt den ønsket å gjøre var å vokse seg høyere.

Så Hugh beskar den kraftig. Etterpå så han små dråper i enden av hver beskåret gren. De så ut som tårer. “Jeg er gartneren her,” sa han til ripsbusken. Hugh visste hva han ønsket at busken skulle bli, og det var ikke et skyggefullt tre.

Han tenkte på denne opplevelsen mens han kjempet mot sinnet over å bli forbigått for opprykk. “Jeg hørte en røst, og jeg kjente igjen tonefallet. Det var min egen røst, og den sa: ‘Det er jeg som er gartneren her. Jeg vet hva jeg ønsker at du skal gjøre.’ Bitterheten forsvant, og jeg falt på kne ved siden av feltsengen for å be om tilgivelse for min utaknemlighet ...

Og nå, nesten 50 år senere, ser jeg opp til Gud og sier: “Takk, Gartner, for at du beskar meg og elsket

“Jeg er gartneren her. Jeg vet hva jeg ønsker at du skal gjøre.”

meg høyt nok til å gjøre meg vondt.”⁴

Hugh ble aldri general. Herren hadde andre planer for president Brown. Med Herren som sin arkitekt ble president Browns liv et mesterlig byggverk.

Bygg opp fra bunnen av

Når du blir kalt et “helvetes barn” av en Guds profet, høres det ikke akkurat ut som om livet ditt går i en god retning. Men det var nøyaktig det som skjedde med Zeezrom, en lovkyndig i Mormons bok. (Se Alma 11:23.)

Alma og Amulek forkynte i landet hvor Zeezrom prøvde å tjene penger som lovkyndig ved å egge folket opp mot Alma og Amulek. Zeezrom forsøkte å lure Alma og Amulek med spørsmålene sine, men de svarte og irettesatte ham. Zeezroms tanker ble åpenbart for dem ved Ånden. (Se Alma 11–12.)

Etter hvert som samtalen fortsatte, ble Zeezrom til slutt bragt til taushet. Han begynte å erkjenne sine feil, og følte alvorlig skyld på grunn av sine synder og det han hadde gjort for å lede folket bort. Han prøvde snart å rette opp

noen av skadene han hadde forårsaket, og sa: "Se, jeg er skyldig, og disse menn er plettfrie for Gud" (Alma 14:7).

Men det hjalp ikke. Folket kastet Zeezrom ut av byen. Hans skyldfølelse og fortvilelse over det han hadde gjort – herunder en feilaktig frykt for at hans forkynnelse mot Alma og Amulek hadde ført til deres død – gjorde Zeezrom syk med feber, og han ble "pint av en brennende hete" (Alma 15:3).

Byggverket han hadde skapt av sitt liv, hadde rast sammen. Men Zeezroms historie ender ikke der.

Da han fant ut at Alma og Amulek var i live, fattet Zeezrom mot og ba dem komme til seg. Da de gjorde det, ba Zeezrom om å bli helbredet. Takket være sin tro, ble Zeezrom fullstendig helbredet. Han ble så døpt og begynte å forkynne fra den tid av (se Alma 15:11-12).

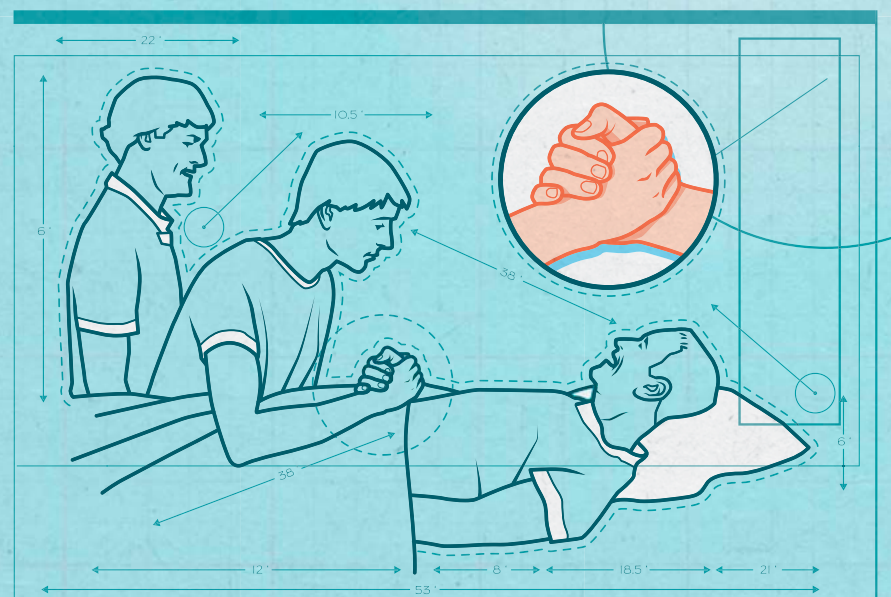
Zeezroms nye liv, denne gangen med Gud som sin arkitekt, hadde nettopp begynt.

Mer enn hammer og spiker

Den gode nyheten er at det aldri var meningen at vi skulle gå gjennom livet alene. Gud ønsker å hjelpe oss hvert skritt på veien. Og når vi lar ham hjelpe, er det ingen grense for hva vi kan bli. ■

NOTER

1. Videoserien "Hans nåde" mormonchannel.org.
2. "From Gang Member to 'Good Man'" (video), mormonchannel.org.
3. Hugh B. Brown, "Ripsbusken," *Liahona*, mars 2002, 24; *New Era*, jan. 1973, 15.
4. Hugh B. Brown, "Ripsbusken," *Liahona*, 22, 24; *New Era*, 14, 15.
5. Neal A. Maxwell, "Response to a Call," *Ensign*, mai 1974, 112.

TIMELIG ELLER EVIG

I dette liv har vi mange anledninger til å bruke vår handlefrihet. Alle sosiale nettverk, all popularitet og alle venner kan virke ganske viktige i dette liv, men til slutt er det Guds rike som vil være av betydning. Jeg elsker disse ordene som eldste Neal A. Maxwell (1926-2004) i De tolv apostlers quorum uttalte på en generalkonferanse: "Hvis du ikke har valgt Guds rike, vil det i siste instans ikke spille noen rolle hva du har valgt isteden."⁵

Noen ganger er vi så fokusert på dette liv at vi glemmer det som er viktigst. Hvis vi kunne fjerne sløret, ville hele vårt perspektiv forandre seg. Vi ville bli mer ydmyke, og legge større vekt på Herren og mindre vekt på mennesker.

Jeg er overbevist om at jeg ønsker å være rettskaffen og følge Gud. Jeg ønsker å ha et evig perspektiv, slik at jeg kan tre inn i hans mektige rike. Dette vil være bedre enn å ha all verdens penger og makt. I dette liv skal vi bare leve en kort periode sammenlignet med evigheten. Den herlighet vi vil motta, vil være den herlighet vi vil ha for evig.

Isabelle A., 19, Mexico

Hun står rakrygget i Etioopia

Av Amie Jane Leavitt
Artikkelforfatteren bor i Utah, USA.

Jeg heter
Tsion!

Jeg bor i et land i Øst-Afrika som heter Etiopia. Jeg liker å spille fotball og lese. Jeg vil bli lege når jeg blir stor. Jeg prøver å stå rakrygget ved å etterleve evangeliet hver dag og dele det med vennene mine!

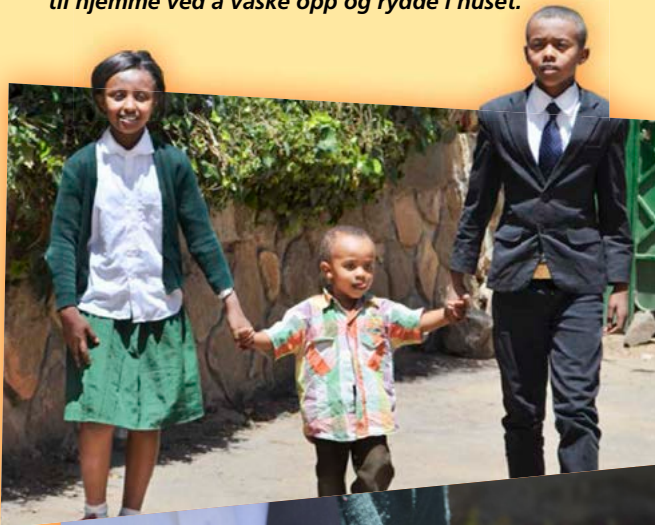
HVORDAN JEG FIKK ET VITNESBYRD

Jeg kom til kirken for første gang da jeg var åtte. Jeg leste Mormons bok, lyttet til misjonærene og ba. Ånden fortalte meg at Kirken var sann, og jeg ønsket å bli døpt. Evangeliet gjør meg lykkelig.

JEG HJELPER FAMILIEN MIN

Familien min går vanligvis til kirken, og det tar ca en time. Når min lillebror blir sliten, pleier broren min eller jeg å bære ham. Jeg hjelper til hjemme ved å vaske opp og rydde i huset.

TSIONS TIPS FOR Å STÅ RAKRYGGET

- Få ditt eget vitnesbyrd. Les i Skriftene og be.
- Bær ditt vitnesbyrd og vær et godt eksempel for vennene dine.
- Gå i kirken hver søndag, og etterlev evangeliets normer.

MITT KALL I KIRKEN

Det jeg liker best i kirken, er nadverdsmøtet. Jeg får lov til å lede musikken.

Jeg liker å lære om evangeliet. Min favoritthistorie i Skriftene er den om David og Goliat. Min yndlingssang er "Mormons bok forteller oss".

JEG DELER DET JEG VET MED ANDRE

Jeg forteller vennene mine på skolen om det gjengitte evangelium. En venn pleide å spørre meg om Kirken – men så sluttet hun plutselig. Jeg spurte henne hvorfor. Hun sa at foreldrene hennes ikke likte det. Jeg håper at foreldrene hennes en dag vil forandre mening.

SEND OSS DIN HISTORIE

Hvordan kan du følge Jesus ved å stå rakrygget? Send oss din erfaring og et foto, sammen med dine foreldres tillatelse. Send det på eller via e-post til liahona@ldschurch.org.

HVA DET BETYR FOR MEG Å STÅ RAKRYGGET

Å "stå rakrygget" betyr å etterleve evangeliet hver dag. Vår himmelske Fader og Jesus vil at jeg skal vitne om dem! Jeg vil at alle mine venner over hele verden skal dele det gjengitte evangelium med vennene sine.

Les bedre for hver dag

Av Marissa Widdison og Sonia Quenallata

Basert på en sann historie

Joseph bladde om i boken sin. Han rynket pannen. Han hadde to sider igjen.

“Går det bra med deg?” spurte mamma.

“Jeg liker å lese,” sa Joseph. “Men det går så sakte. Hvordan kan jeg lære å lese bedre?”

“Jeg har en idé,” sa mamma. “Les et kapittel i Mormons bok hver dag. Det vil hjelpe deg å lære å lese bedre.”

Joseph prøvde. Til å begynne med tok det lang tid. Han måtte uttale de lange ordene. Men han fortsatte å lese hver dag. Snart kunne han lese mer enn ett kapittel.

To uker gikk. Josephs bokmerke beveget seg fra fra 1 Nephi til 2 Nephi. Så var det i Jakobs bok!

JANUAR 2

ILLUSTRASJONER: KATIE MCDEE

En kveld var det Josephs tur til å holde leksjonen på familiens hjemmeaften.

“Jeg vet hva jeg kan gjøre!” tenkte Joseph. Han fant boken *Historier fra Mormons bok*. Den hadde tekst og bilder. Han bladde til han fant den perfekte historien.

Joseph leste historien for familien. Han leste korte ord som *skip*. Han leste lange ord som *standhaftighet*. Profeter skrev disse ordene for lenge siden. Ordene var lette å lese.

Da historien var ferdig, hadde mamma tårer i øynene.

“Går det bra med deg, mamma?” spurte Joseph.

“Ja,” sa mamma. “Jeg er lykkelig. Du har arbeidet hardt.”

Joseph smilte bredt.

“Jeg leser hver dag, akkurat som du sa.” Han viste mamma sin Mormons bok. Bokmerket var i Almas bok!

En dag ville Josephs bokmerke være på slutten av boken. Og da kunne han begynne på nytt! ■

Artikkelforfatterne bor i Utah, USA og Bolivia.

Av eldste
Robert D. Hales
i De tolv apostlers
quorum

Hvordan kan jeg få mitt EGET vitnesbyrd?

Ditt vitnesbyrd vil vokse når du lærer om vår himmelske Fader og Jesus.

Du kan lære ved å lese i Skriftene.

Du kan lære av dine foreldre og læreres
undervisning og vitnesbyrd.

Det var slik
jeg fikk vite
det selv
som gutt.

Når du gjør det
rette, vil Den hellige
ånd hjelpe deg.

Av eldste Chi Hong
(Sam) Wong

i De sytti

Wilfords fasteoffer

En dag så jeg min eldste sønn Wilford klargjøre en tiende-konvolutt. Han var trolig rundt fem år gammel den gangen. Wilford tjente ingen penger, så jeg lurte på hvorfor han betalte tiende. Da jeg spurte ham, sa han at han skulle betale fasteoffer.

Wilford hadde ikke mye penger selv. Men han gledet seg likevel til å betale fasteoffer.

Jeg ble imponert over denne velgjerningen. Jeg spurte ham hvorfor han hadde bestemt seg for å gjøre dette.

Wilford svarte: "Jeg trenger ingenting. Men jeg vet at andre gjør det." Han visste at pengene ville hjelpe folk. Han var veldig glad for det.

Denne enkle opplevelsen ga meg en god lærdom: Barn er virkelig på bølgelengde med Ånden

og har en naturlig Kristus-lignende kjærlighet. Wilford hadde noe han ikke trengte, og visste at det ville være til nytte for andre. Han var villig til å ofre.

Det er bra å spare penger. Men min unge sønn ga meg en annen lærdom ved sitt eksempel. Ved å lytte til Ånden kan vi være til velsignelse for andre når vi deler det vi har med dem. ■

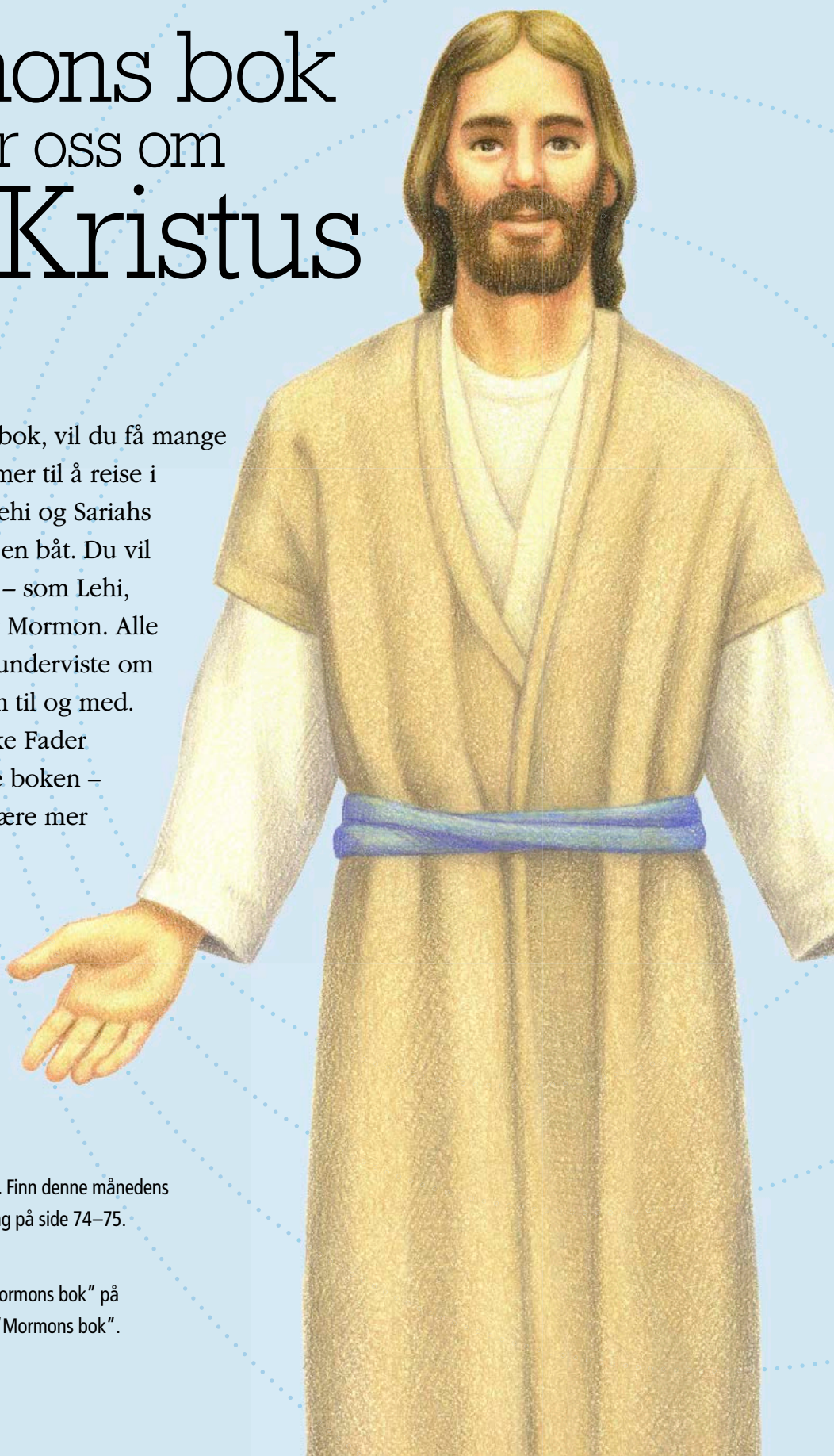
Mormons bok lærer oss om Jesus Kristus

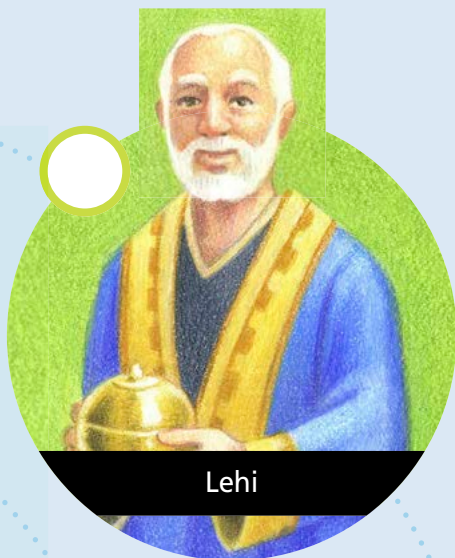
Når du leser Mormons bok, vil du få mange opplevelser. Du kommer til å reise i villmarken sammen med Lehi og Sariahs familie og se Nephi bygge en båt. Du vil også møte mange profeter – som Lehi, Nephi, Abinadi, Samuel og Mormon. Alle profetene i Mormons bok underviste om Jesus. Noen av dem så ham til og med. Det er derfor vår himmelske Fader har gitt oss denne spesielle boken – for å hjelpe folk overalt å lære mer om Jesus! ■

LAG EN PLAN!

Lag en plan for å lese Mormons bok i år. Finn denne månedens Mormons bok-heltekort og leseutfordring på side 74–75.

Se "Kapittel 1: Hvordan vi fikk Mormons bok" på scripturestories.lds.org. Klikk på "Mormons bok".

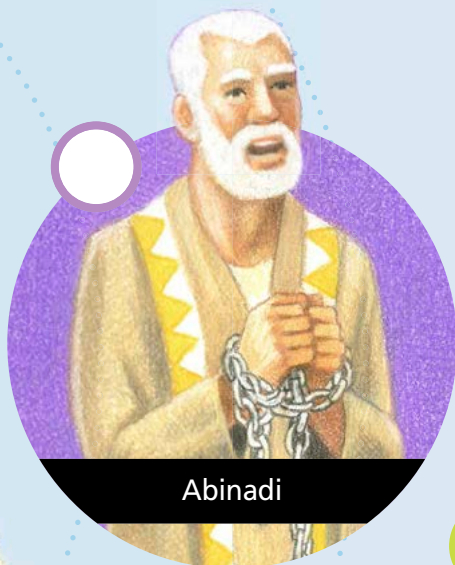
Lehi

Bytt på å lese disse versene. Skriv nummeret på skriftstedet som samsvarer med hver profet i Mormons bok. Kontroller svarene nedenfor.

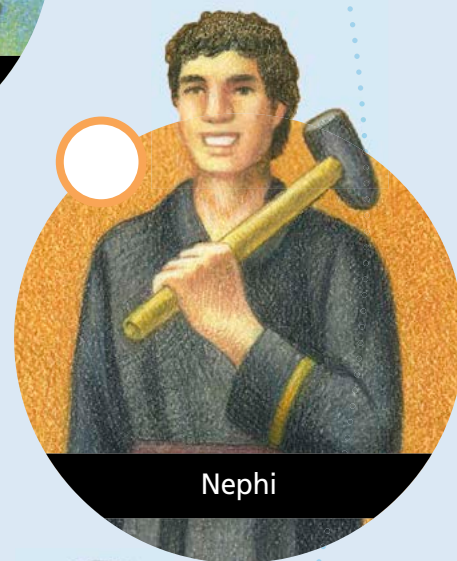
1. Ether 12:39, 41
2. 1 Nephi 1:5, 9
3. 1 Nephi 11:26–27
4. Mosiah 16:8–9
5. Alma 6:8
6. Moroni 9:22

Moroni

Abinadi

Nephi

Alma

Mormon

SKRIV OM DET!

Hvordan viste Jesus Kristus sin kjærlighet til oss i Mormons bok?

Svar: 1. Moroni; 2. Lehi; 3. Nephi; 4. Abinadi; 5. Alma; 6. Mormon

Nephi var LYDIG

Nephi måtte gjøre mange vanskelige og skremmende ting. Han måtte forlate sitt hjem, få tak i messing-platene fra en ugudelig mann og hjelpe familien å overleve i villmarken. Men han stolte på Gud og fant mot til å adlyde. Hvordan kan du følge Nephis eksempel denne måneden?

Mor og jeg begynte å lese Mormons bok. Da vi leste om Nephi, innså jeg at Nephi alltid adlød, og han ble velsignet på grunn av det. Jeg føler at det er slik vi burde være, og jeg ønsker å bli som Nephi. Så når mor sier: "Ta ut søpla," sier jeg: "OK, mamma!"

Heidi M., 10 år, Yeongnam, Sør-Korea

Ellie B., 8 år, Utah, USA

Klipp, brett og ta vare på dette utfordringskortet!

Jeg kan være lydig!

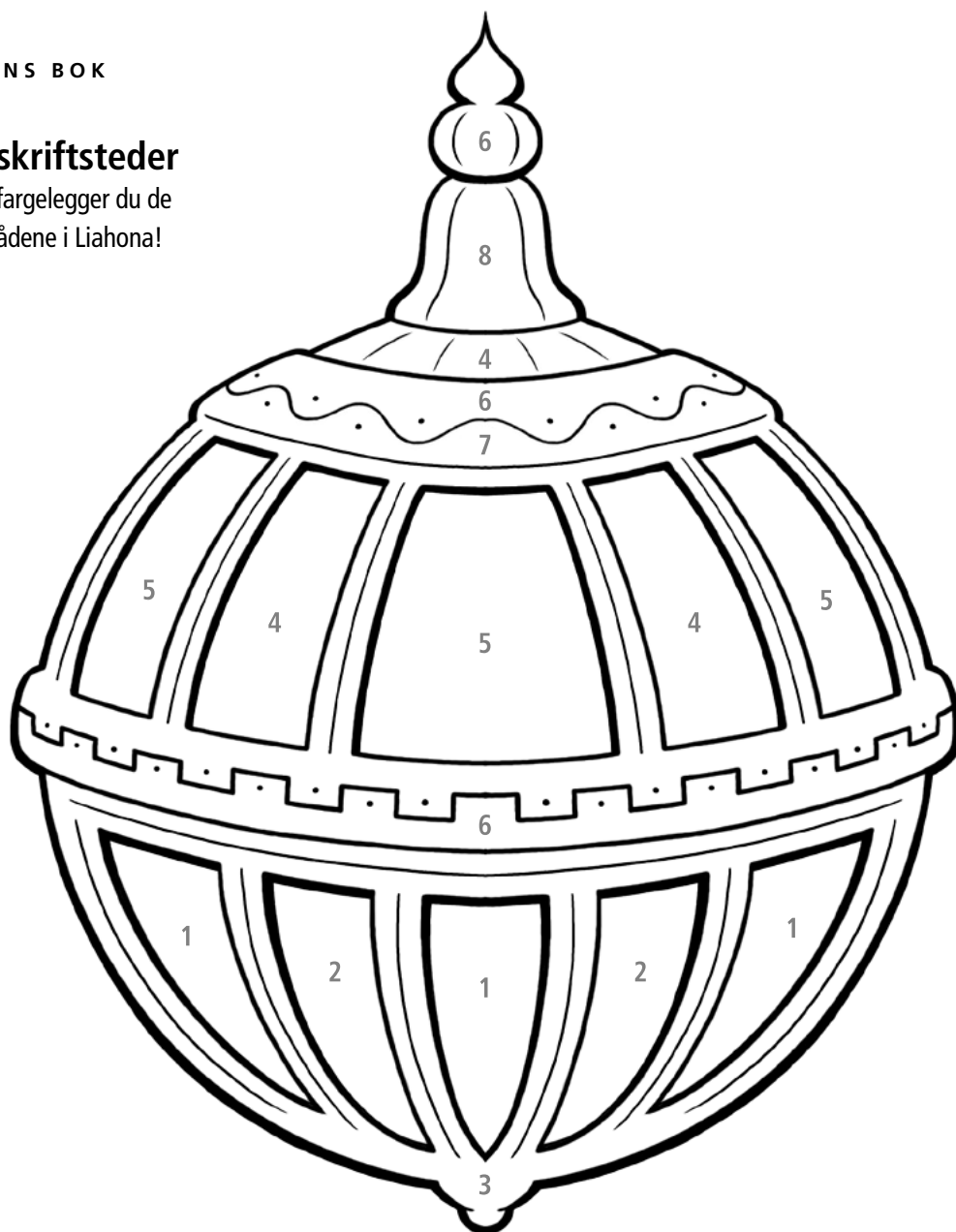
- Lær utenat 1 Nephi 3:7.
- Når foreldrene dine ber deg gjøre noe, kan du være lydig som Nephi!
- Se kapittel 2–9 av Mormons bok-videoene på scripturestories.lds.org.
- Jeg utfordrer meg selv til å...

NEPHI

Denne månedens skriftsteder

Når du har lest et skriftsted, fargelegger du de tilsvarende nummererte områdene i Liahona!

- 1 1 Nephi 1:1–10
- 2 1 Nephi 2:1–7, 16–20
- 3 1 Nephi 3:1–9
- 4 1 Nephi 3:22–31, 4:1
- 5 1 Nephi 4:4–35
- 6 1 Nephi 8:2, 5–18
- 7 1 Nephi 8:19–33
- 8 1 Nephi 16:9–16

Liahona

Da Nephis familie reiste gjennom villmarken, ga Herren dem et spesielt kompass kalt Liahona. Når de var trofaste, fortalte Liahona dem hvor de skulle dra, og til og med hvor de kunne finne mat! Les mer om Liahona på side 76–78. Se etter en ny leseutfordring i neste nummer! ■

En reise i villmarken

Nephi bodde sammen med sin familie i Jerusalem. Hans far, Lehi, var profet. Moren hans het Sariah. Brødrene hans het Laman, Lemuel og Sam.

Nephis far ba. Vår himmelske Fader fortalte ham at familien måtte forlate byen for å være trygge. Det var vanskelig for dem å forlate hjemmet sitt. Men Nephis familie adlød.

Nephis familie dro ut i villmarken. Vår himmelske Fader sa så at Nephi og brødrene hans måtte dra tilbake til byen for å hente Skriftene. Det var vanskelig. Men Nephi var et godt eksempel da brødrene ikke ønsket å adlyde. Han sa han ville gjøre det vår himmelske Fader ønsket.

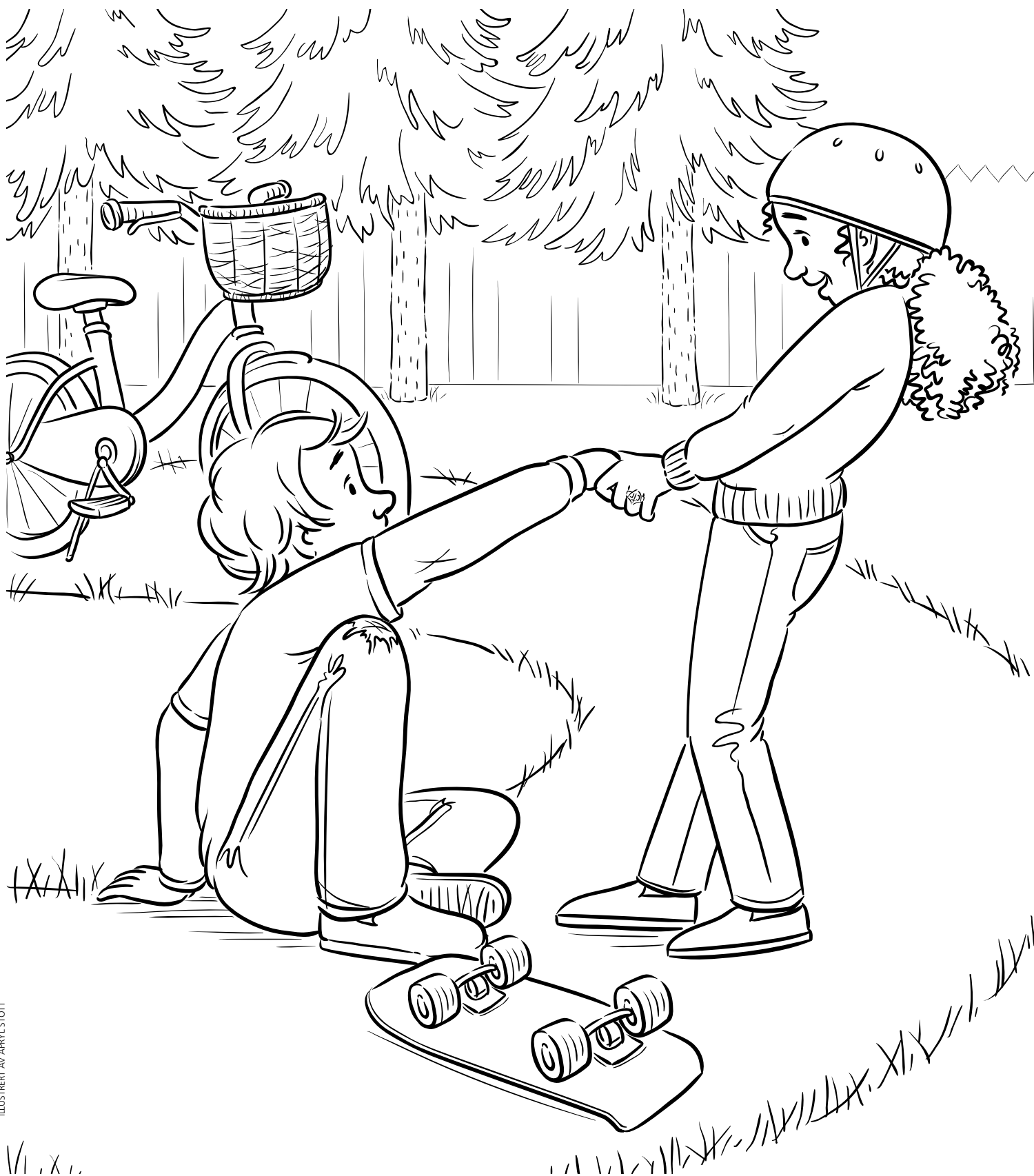

Vår himmelske Fader ga Nephis familie et spesielt kompass. Det ble kalt Liahona. Når Nephis familie adlød vår himmelske Fader, viste det dem veien de skulle reise i villmarken. Det viste til og med Nephi hvor han skulle gå for å finne mat til sin familie.

Vi kan være som Nephi når vi adlyder budene
og følger vår himmelske Fader! ■

Jeg kan velge det rette

Av eldste James E. Talmage (1862–1933)

i De tolv apostlers quorum

LIGNELSEN OM UGLEEKSPRESSEN

Jeg tenkte dypt på det den skitne, oljeflekkete lokomotivføreren hadde sagt.

mine studiedager var jeg blant noen studenter som ble tildelt feltarbeid som ledd i et obligatorisk kurs i geologi...

Et oppdrag hadde holdt oss ute i felten i mange dager... Da tiden som var avsatt til undersøkelsen, nærmet seg slutten, ble vi overrumplet av en kraftig storm, etterfulgt av kraftig snøvær – utenfor sesongen og helt uventet, men som øket slik i styrke at vi sto i fare for å bli sittende værfast i høyden. Uværet var på sitt verste da vi tok oss ned en lang og bratt fjellside mange kilometer unna den lille jernbanestasjonen hvor vi hadde håpet å ta et tog hjem den kvelden. Med store anstrengelser kom vi til stasjonen sent på kvelden mens uværet fremdeles raste ...

Toget vi ventet og håpet på, var "Ugleekspressen" – et hurtig nattog som gikk mellom storbyene ...

Lenge etter midnatt kom toget i en fryktelig virvel av vind og snø. Jeg ble hengende etter kameratene mine da de skyndte seg på toget, for jeg ble interessert i å se på lokomotivføreren, som i løpet av det korte oppholdet, mens assistenten hans tok seg av vannforsyningen, så over maskinen, oljet noen deler, rettet på andre og inspiserte grundig det prustende lokomotivet. Jeg dristet meg til å snakke til ham, enda så opptatt han var. Jeg spurte hva han følte en slik urolig, nifs og fryktelig natt da ødeleggende krefter så ut til å være sluppet løs, helt ukontrollert, og vinden ulte og farer truet fra alle kanter ...

Svaret hans var en lærdom jeg aldri har glemt. I bunn og grunn sa han, i støtvis og usammenhengende setninger: "Se på lokomotivets frontlys. Lyser ikke det opp ca. hundre meter eller mer? Alt jeg prøver å gjøre, er å kjøre disse hundre meterne med opplyst spor. Det kan jeg se, og jeg vet veien er åpen og sikker den strekningen... Lyset fra lokomotivet holder seg alltid foran meg!"

Da han klatret opp til sin plass i førerhuset, skyndte jeg meg ombord i den første passasjervognen, og da jeg sank ned i det polstrede setet og lykkelig nøt varmen og komforten som sto i sterk kontrast til den forrykende natten utenfor, tenkte jeg dypt på det den skitne, oljeflekkete lokomotivføreren hadde sagt. Det var fylt av tro – en tro som utretter noe stort, en tro som gir mot og beslutsomhet, en tro som fører til gjerninger ...

Vi vet kanskje ikke hva som ligger foran oss i årene som kommer, ikke engang de nærmeste dagene eller timene. Men sporet er klart noen få meter eller kanskje bare noen få fot, vår plikt er tydelig, vår kurs er opplyst. Gå videre denne korte strekningen, det neste skrittet, som er opplyst ved Guds inspirasjon! ■

Fra "Tre lignelser – Den ukloke bien, ugleekspressen og to lamper," Liahona, feb. 2003, 36–41.

INNSIKT

NYLIG GJENINNVJET OGDEN UTAH TEMPEL

Hvordan blir vi et tempelbesøkende folk?

“La oss være et tempelbesøkende folk. Besøk templet så ofte som deres personlige omstendigheter tillater. Ha et bilde av templet i deres hjem slik at deres barn kan se det. Lær dem om hensiktene med Herrens hus. Få dem til å planlegge fra de tidligste år å reise dit og holde seg verdige til den velsignelsen.”

President **Howard W. Hunter** (1907–95), “De største og mest dyrebare løfter,” *Lys over Norge*, jan. 1995, 6.

Også i dette nummeret

FOR UNGE VOKSNE

Jordelivets åpenbarte **realiteter**

Vi kan leve livet med mål og mening ved å ta til oss de tre realitetene i jordelivet Herren underviste Adam og Eva om.

s.44

FOR UNGDOM

s.50

2016 **GUFs tema**

De øverste presidentskapene for Unge menn og Unge kvinner forklarer årets tema og hva det betyr å "streve fremover med standhaftighet i Kristus" (2 Nephi 31: 20).

FOR BARN

Mormons bok lærer oss om **Jesus Kristus**

Mens du leser Mormons bok i år, vil du lære om mange profeter som alle ønsket det samme – å undervise om Jesus Kristus!

s.72

NORWEGIAN

JESU KRISTI
KIRKE

AV SISTE DAGERS HELLIGE